

Vợ Trước Của Tổng Tài

Contents

Vợ Trước Của Tổng Tài	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	15
4. Chương 4	22
5. Chương 5	28
6. Chương 6	36
7. Chương 7	43
8. Chương 8	50
9. Chương 9	57
10. Chương 10 - End	64

Vợ Trước Của Tổng Tài

Giới thiệu

Nguồn: bangtamcac. wordpress. comGiới thiệu:Hắn , cái đám bạn xấu gặt người, ly hôn không một

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-truoc-cua-tong-tai>

1. Chương 1

“Mẹ nó, đây là cái quái gì!”

Nhanh chóng đem sữa tươi đã biến chất trong miệng nôn vào trong bồn nước, Tề Thác xoay mở vòi nước trực tiếp dùng miệng mà đỡ lấy, súc miệng vài lần mới đưa mùi vị cùng cảm giác buồn nôn trong miệng ra khỏi.

Hắn cầm bình sữa tươi trong tay đưa đến trước mặt xem, vừa nhìn thấy thời hạn sử dụng ở trên hết hạn gần một tháng, liền nhin không được mà lên tiếng chửi rủa.

“Mẹ nó, quá thời hạn mà còn đặt ở trong tủ lạnh làm gì?” Tức giận tức giận mắng, nhưng khí thế này trong một giây chợt tan biến, đột nhiên, thay thế bằng sự bất đắc dĩ và vô lực.

Hắn đem bình sữa tươi hết hạn hưởng vào trong bồn nước, đem sữa tươi biến chất hưởng xuống, ban đầu muốn ném cái bình trực tiếp thùng rác, nhưng một câu “Nhắc tay làm bảo vệ môi trường” là giọng nói nhẹ nhàng đột nhiên xuất hiện trong đầu. Khiến động tác của hắn chợt dừng lại, sau đó xoay người trở lại để ý cái bàn, sau khi dùng nước rửa sạch sẽ chai không, lại đi đến ban công bỏ vào trong thùng rác phân loại.

Bụng rất đói, ban đầu tưởng lấy sữa tươi lột dạ nhưng vô ích, hắn không thể làm gì khác hơn là lại lần nữa mở tủ lạnh tìm kiếm cái gì đó có thể ăn bởi vì kinh nghiệm vừa rồi lúc này hắn đặc biệt chú ý hạn sử dụng.

Sữa đậu nành? Quá thời hạn.

Nước cam? Quá thời hạn.

Bia? Không hết hạn, nhưng không thích hợp dùng để lấp đầy dạ dày.

Có trái cây?! Là cái gì?

Trái táo? Đáng giận, vậy mà thói rửa.

Mẹ nó, tủ lạnh lớn như vậy, chứa nhiều như vậy, chẳng lẽ thực sự tìm không được cái gì đó hắn có thể lấp đầy dạ dày sao?

Tề Thác không tin. Bắt đầu tìm kiếm tất cả trong tủ lạnh.

Rau cải, trái cây đều thối rửa. Đồ hộp. thực phẩm hết hạn. Nhìn không ra vật gì vậy là yếm tí vật (không hiểu), và cần một số phải được nấu với nguyên liệu nhập khẩu hàng khô, và đã được bảo quản thịt bò đông lạnh và thịt lợn.

Mẹ nó, làm cho hắn lột dạ cái gì đó, vậy mà chỉ có bia và nước đá!

Hắn, Tề Thác ba mươi ba tuổi không chỉ có tam cao điều kiện bằng cấp cao, tiền lương cao, dáng người cao; còn có bề ngoài xuất sắc đôi mắt thâm thúy, cái mũi cao thẳng, bạc môi khêu gợi, toàn thân đều suât, khí thế nam tính tràn đầy sức quyến rũ; thân là tổng giám đốc công ty khoa học kỹ thuật, lại thêm có mấy trăm triệu người hơn nữa giá trị con người còn đang từng ngày nước lên thì thuyền lên (ai hiểu chỉ ta với!!!)

Như vậy hắn hẳn là đối tượng được tất cả nam nhân ca ngợi, toàn bộ nữ nhân ái mộ, thế nhưng rốt cuộc tại sao bản thân ngay cả muốn tìm một cái gì để bỏ bụng cũng tìm không được có tình trạng thảm thương cơ chứ?

Hắn quay đầu nhìn gần mười bình lớn nhỏ, nhà bếp đầy đủ thiết bị vốn thiếu người sử dụng, nó có vẻ vừa trống trải vừa trống rỗng, cho dù thiết bị có đầy đủ cũng thùng rỗng kêu to.

Đã từng, nơi này có một bóng dáng rất bận rộn. Nàng lớn lên nhỏ nhắn xinh xắn, thanh tú, vui tươi, mặc dù vừa mới bắt đầu cùng hắn hầu như có thể nói một trù nghệ (người nấu các món ăn) ngu ngốc, vụng về nhưng chịu khó bổ sung chăm chỉ học tập, cho đến khi có thể mời khách một bàn tiệc.

Song để cho người kinh hỉ khó quên, có lẽ nàng nướng bánh bích quy cùng bánh ga-tô quả thực ăn rất ngon!

Nghĩ đến những món ăn ngon đó, nuốt bọt trong miệng Tề Thác không kèm được ứ ra, kèm thêm kích thích nhu động đến ruột dạ dày, bụng tức khắc phát ra tiếng ùng ục.

Trời ạ, hắn thực sự sắp bị chết đói rồi!

Hắn chịu không được không có lão bà làm ba bữa cơm, sắp xếp việc vặt trong nhà, để hắn vui vẻ thì có người chia xẻ, khó chịu khi có người nghe hắn than phiền, tình dục bùng nổ khi có người hôn môi ôm nhau làm tình.

Cung hỉ cái rắm!

Sống lại cái rắm!

Ly hôn vạn tuế cái rắm!

Tin tưởng ly hôn người được sống mãi càng quái đản thí!

Bốn tên hỗn đản kia nếu không nghĩ một đằng nói một nẻo, nhất định lúc trước căn bản là lấy sai vợ cho nên mới không thể nghiệm qua có một ý trung nhân vui vẻ, nhưng lại toàn tâm toàn ý yêu mình, vì lão bà mình nỗ lực là một cảm giác hạnh phúc.

Độc thân tất nhiên có thể tự do không bị trói buộc, nhưng sẽ không theo đuổi mục tiêu hoặc nguyện vọng, tự do này rốt cuộc cần đến làm gì hả?

Có thể dùng để no bụng không? Có thể giúp hấn sắp xếp việc nhà sao? Có thể bởi hấn nói chuyện không? Có thể bởi hấn làm tình làm chuyện sao? Quan trọng nhất là có thể giúp hấn bù vào lỗ hổng và trống rỗng trong lòng không?

Đáng hận!

Kỳ thực cho tới bây giờ ly hôn không là mong muốn của hấn, chẳng qua là hai người cùng một chỗ nếu có một bên không hài lòng thì bên kia nên buông tay, đó là lý do mà khi cô nói muốn ly hôn, hấn chỉ hỏi một câu "Người chắc chứ?", nhìn nàng gật đầu cho dù bản thân căn bản không muốn cũng tự cho là tiêu sái để nàng tự do.

Bây giờ nhớ tới, khi đó căn bản là không tiêu sái, mà là ngu xuẩn ngu ngốc dần dần, bởi vì hấn chưa từng hỏi lý do thì buông tay buông ra nữ nhân duy nhất cùng sống cả đời của mình, còn tự cho là đối với nàng đây là việc tốt, lúc đó trong đầu hấn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì hả?

Thật là con mẹ nó đại ngu ngốc! < mắg=" hay!!!=" ">

Bất quá tục ngữ nói là, mất bò mới lo làm chuồng vẫn còn không muộn.

Cho nên hấn quyết định nhất định phải đem vợ trước quay về!

Vội vàng vội vàng vội vàng... Đi loanh quanh...

Ôn Lực Nhã vội vàng đến, cảm thấy mình sắp biến thành một con quay (đồ chơi trẻ em) liên tục quay tròn, muốn dừng cũng dừng không được.

"Hâm nóng tiểu thư, lò nướng chuẩn bị cho tốt, phiền cô đến xác nhận một chút được không?"

"Ôn tỷ, điện thoại di động của tỷ đang gọi."

"Lực Nhã, sang đây xem một chút các quảng cáo thiết kế của tôi, xem như vậy có được hay không?"

"Xin lỗi, xin hỏi vị nào là Ôn Lực Nhã tiểu thư? Nơi này có người giao hàng, có thể phiền lòng ký nhận một chút không?"

"Ôn tỷ "

"Lực Nhã "

"Ôn tiểu thư "

"Dừng!" Nàng nhin không được quát to một tiếng, khiến mọi người có mặt giật nảy mình, toàn bộ cũng không ai bảo ai mà ngậm miệng lại.

Bốn phía tạm thời yên tĩnh, Ôn Lực Nhã nhắm mắt lại, sau khi cố sức hít thở sâu một hơi lúc này mới mở mắt bắt đầu giải quyết một đồng chuyện này.

Nàng hướng về phía Tập Tiểu Vũ, cầm lấy chiếc điện thoại di động đang rung lên trên tay, mở điện thoại đây nói đồng thời hướng đến cổng, lấy đơn ký nhận cùng bút trên tay nhân viên giao hàng nhanh chóng ký tên, kết thúc một việc.

Người gọi điện tới bạn trung học Tiểu Đình, bởi vì tình cảm có quan hệ tốt nàng nói một câu "Ta hiện tại bề bộn nhiều việc, tối nay gọi cho người" liền chấm dứt câu chuyện này, kết thúc chuyện thứ hai. "Bạch Lăng, người chờ ta một chút, ta đi xem lò nướng trước, sau đó trở lại xem thiết kế quảng cáo của người, được không?"

Nàng ngồi đối diện máy tính xách tay của Bạch Lăng nói, sau khi thấy đối phương gật đầu liền hướng bên trong nhà bếp đi đến nhanh chóng kiểm tra lò nướng vị trí và chức năng có bình thường không, xác định tất cả cũng không có vấn đề gì và sau khi ký nhận với nhân viên thiết bị hoàn thành chuyện thứ ba.

Còn lại một việc cuối cùng là cùng Bạch Lăng xác định tờ rơi thiết kế quảng cáo, đó là một việc cuối cùng có thể cho nàng ngồi xuống làm việc và thở.

” Xin lỗi Bạch Lăng, ta.... được rồi, hãy để ta nhìn xem người làm quảng cáo đi.” Nàng đi tới bên cạnh Bạch Lăng, kéo cái ghế ngồi xuống.

” Xin lỗi Bạch Lăng, ta.... được rồi, hãy để ta nhìn xem người làm quảng cáo đi.” Nàng đi tới bên cạnh Bạch Lăng, kéo cái ghế ngồi xuống.

” Uống nước trước đi.” Bạch Lăng thông cảm nhìn nàng “Mệt chết đi chứ?”

” Một chút. Nhưng mà rất có ý nghĩa.” Nhìn đã hoàn thành tám mươi phần trăm cửa hàng, Ôn Lực Nhã mỉm cười vui mừng.

” Những lời này kiếm được tiền sau đó rồi hãy nói đi, người nên hiểu hiện nay mở cửa hàng dễ dàng, nhưng mà muốn cũng không dễ dàng.” Bạch Lăng nói chuyện với nét mặt có chút lo lắng.

” Ta biết, nhưng mà ta mở cửa hàng bánh này mục đích cũng không phải vì muốn kiếm tiền.” Ôn Lực Nhã nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng nói.

Nàng mở cửa hàng mục đích chẳng qua là muốn chứng minh bản thân có ý nghĩa tồn tại, chứng minh trời sinh ta tất có dùng, chứng minh nàng thực ra cũng có một chút tác dụng, điều không phải là một con sâu gạo chỉ biết lãng phí lương thực.

” Đối, ta thiếu chút nữa đã quên, cái kia tổng giám đốc chồng trước của người cho người không ít phí phụng dưỡng.” Bạch Lăng khẽ sững sốt một chút chợt nhớ tới chuyện này.

Ôn Lực Nhã cứng người một chút, trên khuôn mặt vui sướng không thể che dấu một chút yếu ớt và đau lòng.

” Đúng rồi, hẳn thật là một nam nhân rất tốt.” Nàng mỉm cười nói.

“Lực Nhã, người không cần ở trước mặt ta giả vờ kiên cường, đối với ly hôn loại sự tình này, ta cũng vậy là một người từng trải.” Bạch Lăng đưa tay nhẹ nhàng mà bao lấy tay nàng, dịu dàng nói.

Nàng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể cúi đầu, cố gắng đem lệ trong hốc mắt dồn nén lại.

” Không nghĩ tới người hội cùng tề thác ly hôn.” Bạch Lăng bỗng chốc im lặng, nhin không được mở miệng nói khẽ.

Bởi vì chồng trước của nàng cùng Tề Thác là hảo bằng hữu, cho nên hẳn cùng Lực Nhã mấy năm trước liền nhận thức, thế nhưng sau này do nguyên nhân ly hôn, cuộc sống tiếp theo của nàng hoàn toàn thay đổi, tự nhiên cũng mất đi liên lạc với Lực Nhã, mãi đến khi tháng trước bà chủ cho thuê nhà đột nhiên mang theo vị khách mới thuê nhà là nàng. Khi giới thiệu các nàng mới gặp mình, hai người lại lần nữa gặp lại.

Còn nhớ khi mình dự định ly hôn, Lực Nhã và Tề Thác hai người vừa mới thảo luận đến chuyện muốn kết hôn, hai người ân ái quá mức, thực sự là rất ghen tị. Ngay lúc ấy nàng cũng biết tình hình của cô, cũng hại nàng khóc rất nhiều.

Trong trí nhớ của nàng, bọn họ hai phu thê này luôn luôn không nắm tay thì ôm hôn, tình cảm nồng nàn, gần như là ước mơ của toàn bộ nữ nhân đã kết hôn hoặc chưa lập gia đình, cho nên khi Lực Nhã nói bọn họ đã ly hôn nàng mới có thể sững sốt đến nói không ra lời.

Lẽ nào nói hôn nhân là nắm mộ của tình yêu, chỉ cần khi kết hôn cho dù giống Lực Nhã bọn họ như thế là một đôi yêu nhau, cuối cùng cũng sẽ đi lên con đường ly hôn này?

Nếu như hôn nhân là nắm mộ của tình yêu, như vậy nếu không kết hôn, phải chăng là có thể yêu nhau suốt đời chứ?

Bạch Lăng vô lực khẽ nhếch môi dưới, bỏ qua những cái đa sầu đa cảm xảy ra bất ngờ này, dùng lúc kéo sự chú ý lên người Ôn Lực Nhã.

” Ta có thể hỏi các người vì sao ly hôn không?” Nàng dè dặt mà mở miệng nói.

Ôn Lực Nhã trầm mặc không nói.

” Người không muốn nói thì đừng miễn cưỡng, ta chỉ là có chút nghĩ không ra, phu thê các người yêu nhau như vậy sao phải...” Nàng lắc đầu nói, bản thân cũng im lặng.

Ôn Lực Nhã đột nhiên mở miệng “Là ta không xứng với hần.”

” Cái gì?” Bạch Lăng trong lúc nhất thời nghe không rõ ràng nàng nói gì.

” Ta không xứng với hần.” Nàng thấp giọng nói lại một lần nữa.

Bạch Lăng lúc này nghe rõ rồi, nhưng không hiểu những lời này của nàng là có ý gì.

” Vì sao nói như vậy?”

Nàng khẽ nâng cánh môi dưới lên, lộ ra một nụ cười hết sức mệt mỏi.

” Vì sao nói như vậy?” Bạch Lăng nhíu mày, kiên trì lại hỏi một lần nữa. Nàng thực sự làm cho không hiểu, rốt cuộc nàng không xứng là có ý tứ gì?

” Lực Nhã?” Sự chậm chạp không mở miệng của nàng khiến Bạch Lăng nhận không được thúc giục.

” Ta cái gì cũng kém hần rất lớn.” Ôn Lực Nhã cuối cùng chậm rãi giải thích, “Bất kể thân thể, bằng cấp, thu nhập... Thậm chí chiều cao của ta và hần kém nhau gần ngay cả cm, căn bản là không xứng với hần.”

” Người rốt cuộc đang nói cái gì?” Nàng thực sự là rất mơ hồ, tình yêu cùng chiều cao có cái gì liên quan đến hần?

Nếu như thật muốn lưu tâm những khác biệt đó của nàng, bọn họ không cần phải kết hôn, hần là nên hẹn hò trước thì mới đúng truyền thống không phải sao?

Đều hẹn hò một năm, kết hôn gần hai năm. Hiện tại mới nghĩ đến chuyện xứng hay không xứng có phải hay không đã quá trễ?

Lông mày của nàng nhăn lại nhìn về mặt cổ nén đau thương của Ôn Lực Nhã, đột nhiên có một nhận xét.

” Lực Nhã, nói cho ta biết, chuyện hai người các người ly hôn là ai mở miệng đề nghị?”

Ôn Lực Nhã nhẹ nhàng hít mũi, trả lời “Ta.”

Bạch Lăng vô lực hướng trần nhà kiêu ngạo. Nàng biết điều đó!

” Tất “

Khi điện thoại trên bàn làm việc vang lên, Tề Thác đang đứng ở trước cửa sổ lầu hai mươi tám khó chịu. Bởi vì trong mười phút trước đây, chính tín xã (chắc giống thám tử tư) được ủy thác của hần đến báo cáo, kết quả vẫn là không có thu hoạch được gì.

Họ đã dành cả tuần để tìm người, nhưng ngoại trừ biết được họ hai mẹ con nhiều tháng trước đã từng âm ỉ một trận lớn sau đó Lực Nhã kéo hành lý rời khỏi nhà mẹ đẻ thì không có tin tức, điều này khiến hần cảm thấy vô cùng bất an.

Chính tín xã nói có phải người đi theo theo dõi bạn bè của nàng, phát hiện nàng cũng không có đi tìm một người trong bọn họ. Về phần nàng có hay không cùng bạn hữu duy trì liên lạc còn phải chờ tìm cơ hội vào trong nhà đối phương lắp đặt máy nghe trộm khi đó mới biết. Song làm như vậy có tính nguy hiểm, khả năng phí tổn nhất định phải rất cao.

Mà hần cho bọn họ đáp án là phí tổn không là vấn đề, hần muốn chỉ có một kết quả, đó chính là tìm được người!

Hắn hiện tại rất hối hận, lúc đó hắn là muốn nhiều hơn Nhanh lên một chút “Nhanh lên một chút “Hai chữ này mới đúng nhanh lên một chút tìm được người!

” Khẩu khẩu.”

Sau khi điện thoại trên bàn im lặng khoảng chừng một phút đồng hồ, đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa tiếp đó thư ký của hắn lập tức mở cửa đi đến.

” Xin lỗi, tổng giám đốc có vị Bạch tiểu thư đang đợi điện thoại, cố ấy kiên trì nhất định phải cùng ngài nói chuyện.”

“ Mỗi người kiên trì muốn nói chuyện với ta, ta đều nhất định phải tiếp sao? Nếu như là như vậy, ta cần thư ký người làm cái gì?” Tề Thác lạnh lùng nhìn nàng một cái. lạnh lùng nghiêm nghị khiển trách.

” Xin lỗi, nhưng mà đối phương nói muốn cùng ngài nói về phu nhân ” thư ký Trần vội vàng đổi cách xưng hô ” Không, là chuyện của Ôn Lực Nhã tiểu thư.”

” Nàng ở đường dây số mấy?” Tề Thác nghe vậy biến sắc, nhanh chóng hỏi.

” Đường dây số 3.”

Hắn hai bước hướng tới bàn làm việc cầm lấy ống nghe, sau đó ấn vào phím số 3.

” Ta là Tề Thác.”

” Ta là Bạch Lăng.”

Nghe thấy tên của người gọi, hắn ngạc nhiên một chút. Vợ trước của Thánh tử?

” Đây? Đừng nói cho ta người là người hay quen, không biết ta là ai.” Qua điện thoại nàng nhẹ nhàng nói “Ta mới ba mươi ba tuổi, còn không là lão niên mắc chứng mất trí nhớ.” Hắn phục hồi tinh thần đáp lại “Đã lâu không gặp, người khỏe không?”

” Ta khỏe lắm, bất quá thần sắc người không tốt lắm.”

Nghe nàng vừa nói như vậy, hắn nhất thời nhớ tới thư ký Trần vừa mới nói, nhin không được kích động buột miệng hỏi: ” Người có đúng hay không biết Lực Nhã hiện tại ở nơi nào?”

” Người muốn biết nàng ở đâu?”

” Đối. Nàng ở chỗ người sao? Cho ta địa chỉ của người.”

” Tại sao?” Bạch Lăng hỏi.

Tề Thác sững sốt. “Cái gì tại sao?” “Không chút do dự thì gạt đầu, sau đó cách hôn đã ký và đóng dấu, như thế người còn muốn tìm Lực Nhã làm cái gì? Chẳng lẽ là trên giấy ly hôn thiếu điều khoản, không đóng dấu sao?” Bạch Lăng châm chọc nói.

” Ta là hối hận.” Không muốn cùng cô nói lời vô ích, Tề Thác trực tiếp tỏ rõ ý.

” Hối hận cái gì?” Cô ngừng một lát tiếp tục nói móc hắn “Ác, lão Thiên, người sẽ không vì hối hận cho nàng một số tiền lớn như vậy, tìm nàng là vì muốn lấy tiền về chứ?”

” Điều không phải.” Hắn nghiêng răng nghiêng lợi lên tiếng phủ nhận.

Nếu như Bạch Lăng bây giờ đứng ở trước mắt hắn nói, hắn nhất định lại nhin không được động thủ đem nàng bóp chết.

” Vậy người nói hối hận có ý gì? Phải không hối hận cùng nàng ly hôn?”

” Không sai.”

” Nếu đã hối hận, lúc đầu tại sao phải đáp ứng?”

Tề Thác khê khẽ miệng một chút, trầm mặc không nói.

” Ta nghe Lực Nhã nói, người ngay cả hỏi vì sao liền ký tên, người sao có thể vô tình như vậy, người có biết hay không làm như vậy có bao nhiêu đả thương người?” Bạch Lăng thông thả mà trách móc.

” Nàng nói muốn ly hôn với tôi không bị tổn thương sao?” Tề Thác nhin không được thấp giọng oán trách.

” Lý do tại sao người ký các giấy tờ ly hôn, chính là vì phải giận hờn sao?” Cô khó có thể tin lời nói kia.

” Điều không phải.”

” Hoàn hảo, bằng không ta nói người là ấu trĩ. Như thế người vì sao ký tên? Vì sao hiện tại mới đột nhiên cảm thấy hối hận?”

” Ta điều không phải hiện nay mới đột nhiên cảm thấy ân hận.”

” Là lúc nào vậy? Không phải người ký tên xong thì hối hận nha, nếu như người thực sự khi đó biết hối hận, các người căn bản là không có khả năng phải ly hôn.”

” Cô ấy khỏe không?” Tề Thác không muốn cùng người ngoài nói về sự ngu dốt của hần, liền đổi đề tài.

” Tốt lắm, tốt vô cùng, người hỏi cái này điều không phải là nói lời vô ích sao?” Có chút chính là mắng người!

” Cô ấy làm sao vậy?” Nghe thấy cô trả lời châm biếm lo nghĩ lập tức hỏi.

” Người quan tâm sao?”

” Đương nhiên quan tâm!”

” Hôn đều cách rồi, hiện tại mới nói quan tâm có thể hay không đã quá muộn?”

” Bạch Lăng, cô ấy rốt cuộc làm sao vậy? Có đúng hay không bị bệnh, hay là xảy ra chuyện gì, người nhanh lên một chút nói cho ta biết, người gọi điện thoại tới không phải chính là vì muốn nói cho ta chuyện này sao?” Hần bởi vì sốt ruột, khẩu khí không khỏi có phần lớn tiếng.

” Điều không phải.” Bạch Lăng không lạnh không nóng trả lời.

Có cảm giác bị đùa giỡn, Tề Thác nhin không được nắm chặt điện thoại hướng đầu bên kia gầm nhẹ, ” Người gọi điện tới là muốn làm cái gì?”

” Mắng người.”

Hần sững sốt, toàn bộ bực tức nhất thời đều tan biến.

” Người mắng chửi đi.” Hần cam chịu số phận thở dài, bởi vì hần cũng hiểu được bản thân nên bị mắng một trận, như thế trong lúc hồ đồ thì bản thân cùng lão bà yêu dấu ly hôn.

Nghe thấy hần nói như vậy, Bạch Lăng ngược lại không mở miệng mắng được.

” Quên đi ta muốn đặt máy điện thoại xuống.”

Tề Thác nhanh chóng la lên: “Này! Chờ một chút, người còn không có nói cho ta biết hiện tại Lực Nhã ở nơi nào?”

Nàng trầm mặc một chút, không nhanh không chậm mở miệng nói: “Nàng hiện nay bề bộn nhiều việc, người đừng tới làm phiền nàng.”

” Nàng làm việc gì?”

” Không có gì, cùng với Tân sủng của nàng hẹn hò mà thôi.”

2. Chương 2

Cùng tân sủng của nàng ước hội?!

Mẹ nó, tân sủng này rốt cuộc là cái quái vậy?

Tề Thác đi tới đi lui trong phòng làm việc, trong đầu óc nghĩ đều là chuyện “Tân sủng” kia, căn bản là không cách nào định hạ tâm lại làm việc.

Hắn nghĩ không ra Bạch Lăng trong miệng nói tân sủng rốt cuộc là cái gì, lại không muốn tin Lực Nhã mới cùng hắn hai người ly hôn nhiều tháng mà thôi, đã vậy còn chuyện kết giao nam bằng hữu.

Nhưng mà nhắc tới ước hội hai chữ, có ai không trực tiếp nghĩ đến việc nam nữ bằng hữu kết giao nha?

Đáng hận! Hồn đản! Mẹ nó! Lực Nhã là lão bà của hắn Tề Thác, có nam nhân cái nào dám can đảm chạm nàng một ngón tay hoặc là một sợi tóc, tên kia nhất định phải chết!

” Khẩu khẩu.”

Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên, thư ký Trần đẩy cửa vào.

” Tổng giám đốc, cuộc họp đã đến giờ.”

” Hủy bỏ nó.”

” Hả?” Lần đầu tiên nghe thấy hắn hạ chỉ thị này, cô nhất thời há hốc mồm.

Hiếu chiến, máu huyết trong hắn theo cấp thừa số tăng lên, hắn hiện tại thậm nghĩ đem tên hồn đản tân sủng bắt lại đánh cho một trận, còn có tâm tình họp hả!

” Dem tất cả cuộc họp buổi chiều của ta huỷ bỏ hết, muốn ra ngoài, ngày hôm nay không vào công ty.” Hắn đi trở về chỗ ngồi cầm lấy áo khoác và chìa khoá xe sau đó liền trực tiếp đi ra khỏi phòng làm việc, xuống thang máy đến bãi đỗ xe ở tầng hầm.

Ngồi vào trong xe, hắn cầm lấy điện thoại di động. Đồ Thánh vẫn như cũ không có điện trả lời cho hắn, tên kia chẳng lẽ là đang trong phòng phẫu thuật?

Hắn chờ không nổi nữa, trực tiếp tới bệnh viện tìm người được rồi.

Đưa điện thoại di động để xuống, hắn khởi động xe, bằng tốc độ nhanh nhất đến bệnh viện Đồ Thánh việc làm, dừng xe, liền trực tiếp hướng phòng nghỉ VIP của Đồ Thánh đi đến, trên đường tình cờ gặp một vị hộ lý từng vài lần gặp,

” Tề tiên sinh, người là tìm đến Thánh Thủ bác sĩ sao? Thánh Thủ bác sĩ hiện nay đang phẫu thuật cho bệnh nhân.”

Quả nhiên là như thế này, thảo nào Đồ Thánh không gọi cho hắn.

” Người biết hắn khi nào phẫu thuật xong không?”

“Tôi không rõ lắm, nhưng mà tiên sinh có thể đến phòng giải phẫu hỏi, tại lầu hai.”

“Cảm ơn người.”

“Không khách khí.”

Bên ngoài phòng giải phẫu ở lầu hai, Tề Thác đang định mở miệng hỏi nhân viên hộ lý bên trong quầy, chỉ thấy rất buồn cười là Đồ Thánh hắn luôn luôn mang trên đỉnh đầu cái nón phẫu thuật, thay cho quần áo phẫu thuật, mang Birkenstock dép kẹp đi tới.

(Là một trong những thương hiệu giày dép lâu đời nhất trên thế giới, Birkenstock được khởi đầu tại Đức năm 1774)

“Thánh Thủ.” Hắn lập tức giương giọng kêu lên.

Liếc thấy hắn xuất hiện, Đồ Thánh nhếch lông mày lên cao, một bên kéo cái nón trên đầu xuống, một bên hướng hắn đi tới.

“Người làm sao lại ở chỗ này? Có bằng hữu thân cần ta giúp phẫu thuật sao?” Hắn cà lơ phớt phơ hỏi, mở miệng thì trù người khác xui xẻo.

“Người thật là miệng chó không thể khạc ra ngà voi.” Tề Thác tức giận trừng hắn một cái.

(ý là kẻ xấu không thể nói ra những lời tử tế)

“Nếu điều không phải muốn ta giúp phẫu thuật, vậy người làm sao ở chỗ này?”

“Đương nhiên là có chuyện tìm người, có thời gian không?”

Đồ Thánh nhìn vào tay nói. “Nửa giờ đủ chưa? Ta còn có một ca phẫu thuật.”

Tề Thác gật đầu. ” Đổi một chỗ khác nói chuyện?”

Đồ Thánh dẫn hắn đến phòng nghỉ của bác sĩ đúng lúc bên trong không có bác sĩ đang nghỉ ngơi.

“Chuyện gì?”

Hắn từ trong tủ lạnh sát tường cầm chai hắc tùng sa sĩ (chắc là một loại nước or bia or rượu) đưa cho hắn, bản thân cũng mở một chai uống.

“Cho ta địa chỉ của Bạch Lăng.” Tề Thác dứt khoát nói rõ mục đích đến.

Không nghĩ tới hội đột nhiên nghe thấy cái tên rất lâu không ai dám ở trước mặt hắn nhắc tới, Đồ Thánh cứng người một chút, buông thức uống mới vừa đưa đến bên mép, xoay người đi tới bên cửa sổ trầm mặc không nói nhìn ngoài cửa sổ.

“Thánh Thủ ?” Nhìn hắn tựa hồ không tính nói chuyện, Tề Thác nhin không được lên tiếng giục.

Đồ Thánh đột nhiên mở miệng “Ta không có địa chỉ của nàng.” “Làm sao có thể, nàng là vợ trước của người!”

“Người muốn địa chỉ của nàng làm cái gì?” Đồ Thánh thông thả mà xoay người lại, mặt không chút thay đổi nhìn hắn.

” Nàng biết lão bà của ta ở đâu.”

“Lão bà người? Người chừng nào thì lại kết hôn vậy, ta thế nào không biết?”

Tề Thác trừng mắt nhìn một cái. “Ta là nói Lực Nhã.”

” Ta nghĩ hai người đã ly hôn rồi.”

” Vậy thì thế nào? Ai nói sau khi ly hôn nàng sẽ không có thể lão bà của ta nữa? Ta chính là muốn cùng với nàng kết hôn một lần nữa!” Hắn tuyên bố.

” Người điên rồi sao?” Đồ Thánh nhin không được cau mày, Nếu như Nếu như kết hôn một lần nữa, lúc trước các người cần gì phải ly hôn?”

” Cho nên hối hận.”

Đồ Thánh ghen ghét nhìn trần trời trừng mắt hắn, không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy.

” Huynh đệ, tỉnh lại đi, hối hận ba chữ này không phải là nam nhân nói. Người có đúng hay không phát sốt rồi, hay là ngày hôm nay đụng vào đầu, đem trí nhớ phá hủy rồi? Không quan hệ, ta thay người phẫu thuật, đảm bảo trả lại người một người lúc đầu là Tề Thác.” Đồ Thánh nhanh chóng hướng hắn đưa tay sờ sờ cái trán hắn lại vỗ vỗ gương mặt hắn, vẻ mặt lo lắng.

” Đầu óc có vấn đề là người, rõ ràng với vợ trước nhớ mãi không quên, cũng không dám thừa nhận còn tỏ ra là đáng về một người đàn ông độc thân hưởng thụ cuộc sống, thật không biết người cái quái gì?” Tề Thác đẩy tay hắn ra, sau đó nhìn hắn một cái thật sâu đột nhiên vạch trần bí mật của hắn.

Đồ Thánh cả người cứng đờ, trên mặt lập tức trở nên lạnh ngạnh, mạnh miệng không chịu thừa nhận “Người tự cho là đúng.”

” Có đúng hay không tự cho là đúng, người và ta đều trong lòng biết rõ.”

Đồ Thánh ngậm miệng, không nói gì.

” Người đã không biết địa chỉ hiện nay của Bạch Lăng, dù sao vẫn biết địa chỉ hay điện thoại nhà mẹ đẻ của nàng chứ? Sao cho ta.” Tề Thác trở lại chuyện chính nói.

” Thông tin ở nhà, không có trong tay.”

” Vậy chìa khoá nhà người, nhân tiện nói cho ta biết số điện thoại người để ở nơi nào.”

” Nhất định phải cấp bách như thế sao?”

” Không vội nói, ta làm chỉ tự mình chạy đến nơi đây tìm người? Chỉ cần chờ người quay về điện thoại cho là được.

Tóm lại hãy bớt sàm ngôn đi, cầm chìa khoá đến là được rồi.” Tề Thác vội vã hướng hần đưa tay cầm chìa khoá.

” Chìa khoá trong phòng nghỉ của ta.”

” Vậy người còn đứng ở chỗ này làm cái gì? Đi!” Sau đó, hần tiên phong đi ra khỏi phòng nghỉ bác sĩ, hướng bệnh viện đặc biệt có tiếng trong nước là Thánh Thủ bác sĩ phòng nghỉ VIP của Đồ Thánh đi đến.

” Người rốt cuộc gấp cái gì?” Đồ Thánh đi ở phía sau hần, nhiều suy nghĩ không thể lý giải mở miệng hỏi, “Các người ly hôn đã hơn hai tháng, nhiều thời gian chờ đợi ngày này chứ? Người làm chỉ vội vã như thế?”

” Còn không phải lão bà người không, vợ trước người Bạch Lăng làm hại, gọi điện thoại nói cái gì Lục Nhã vội vàng ước hội, mẹ nó! Cái tân sủng kia rốt cuộc là người nào hỗn đản, nếu như hần cả gan chạm lão bà của ta một ngón tay, hần nhất định phải chết!”

Tề Thác nghiêng răng nghiêng lợi nói, nhưng Đồ Thánh sau khi nghe thấy Bạch Lăng đã từng gọi điện thoại cho hần, liền nói cái gì cũng không nghe lọt lỗ tai.

Bạch Lăng...

Hần đã bao lâu không nghe được tên này, bao lâu không nghe âm thanh của nàng, bao lâu không thấy được thấy nàng, từ sau khi bọn họ ly hôn...

Hần còn nhớ rõ ngày đó là ngày mười bốn tám tháng, cũng đã qua hơn hai năm, vì sao hần vẫn như cũ quên không được nàng tâm lại chỉ biết vì nàng rung động chứ?

” Nàng... khỏe không?” Đồ Thánh không tự chủ được thấp giọng hỏi nói.

” Cái gì? Người vừa rồi có nói sao?” Tề Thác bỗng nhiên dừng bước chân lại, quay đầu lại nhìn hần.

” Không có.” Hần lắc đầu.

Tề Thác hoài nghi nhìn hần một cái, nhưng cái gì cũng chưa nói, nhưng mà sốt ruột thúc giục ” Không thể được, phiền người đi nhanh một chút Đồ Thánh Thủ bác sĩ?”

Chương 2.2

Theo Đồ Thánh lấy được cách liên lạc với nhà mẹ đẻ Bạch Lăng, lại theo nhà mẹ đẻ nàng biết được địa chỉ nơi ở hiện nay của nàng, Tề Thác mất nhiều sức rất cực trưa ngày hôm sau tìm được chỗ ở của nàng.

Đó là một tòa... Ân, về ngoài có chút mục nát, cửa sắt loang lổ, tường ngoài bong ra từng mảng, nhiều song cửa trên lầu hai ngoài ban công tất cả đều ngay cả màu sắc nguyên bản là cái gì cũng nhìn không ra, tiếp đó còn chất đống rất nhiều vật bỏ đi và bồn hoa cũ chết khô hình khu nhà ở.

Bạch Lăng, nàng thực sự ở chỗ này sao?

Chẳng lẽ năm đó khi nàng cùng Thánh Thủ ly hôn, Thánh Thủ không có cấp nàng phí phụng dưỡng sao? Nói nếu có, với năng lực kinh tế của Thánh Thủ, thân là vợ trước nàng hội ở khu nhà ở tốt gấp mười lần, không có khả năng hội ở trong tòa nhà trước mặt, gần như có thể gọi là khu nhà ở cũ nguy hiểm không, nhà cửa gấp trăm lần mới đúng.

Hay hần căn bản là ghi sai địa chỉ, hoặc là tìm sai chỗ?

“Thiếu niên. A, người muốn tìm ai nha?”

Phía sau đột nhiên vang lên một giọng Đài Loan, hần đột nhiên xoay người mặt đối mặt với đối phương.

Người nói chuyện với hắn là một người có tuổi tác đủ để làm bà của hắn, là một bà cụ đầu đầy tóc bạc.

“Bà bà nhĩ hảo, xin hỏi bà người ở chỗ này sao?” Hắn lễ phép đối bà cụ gật đầu hỏi.

“Đúng nha, có chuyện xảy ra sao?”

” Không có, xin hỏi một chút nơi này có một vị tên là Bạch Lăng ở đây không?”

“Người muốn tìm Bạch Lăng hả, nàg đi ra ngoài rồi.”

Nàng thực sự ở chỗ này! Tề Thác có phần khó có thể tin quay đầu lại, nhìn thoáng qua khu nhà ở cũ vô cùng thâm hậu sau đó nhin không được nghĩ nếu như để Đồ Thánh biết chuyện này, không biết hắn hội có phản ứng gì?

Hắn quay đầu lại lần nữa hỏi “Bà bà cũng không thể được xin hỏi nữa, bà có biets khi nào cô ấy sẽ về nhà không?”

“Các nàng ngày hôm nay đều bề bộn nhiều việc, sẽ không nhanh như vậy trở về. Người muốn tìm nàng có thể trực tiếp đến cửa hàng của các nàng đi.”

” Cửa hàng nào? Ở nơi nào?”

“Ngay bên cạnh ngõ nhỏ kia, chỗ rẽ kia kìa. Người tới đó sẽ chứng kiến có rất nhiều người, cái kia tân tiểu thư làm bánh bích quy thật là ăn ngon đến làm cho đầu lưỡi đều muốn nuốt vào. Nếu không tin, người cũng có thể đi nơi đó thử ăn một chút, ăn thử không mất tiền.”

Tân tiểu thư? Người nào nha?

Bất quá đây điều không phải là trọng điểm, trọng điểm là Bạch Lăng hiện nay đang ở địa điểm kia.

“Cảm ơn người, bà bà.” Hắn hướng bà cụ nói lời cảm tạ, sau đó xoay người hướng bên cạnh ngõ nhỏ đi đến.

Ngay bên cạnh ngõ nhỏ, nhưng khoảng cách so với trong tưởng tượng còn xa nhiều lắm, đi dưới mặt trời mùa thu chiếu, Tề Thác toát ra mồ hôi đầu đầy.

Đi còn chưa tới, liền trông thấy một số đông người tập trung phía trước, khiến hắn chỉ cảm thấy nóng càng thêm nóng.

Hắn cho tới bây giờ cũng không biết Bạch Lăng một nữ nhân thích vui vẻ, thời tiết như vậy, đám người chen chúc như thế nàng rốt cuộc chạy đến nơi đây đến làm chi nha? Hại hắn giống như một thằng ngốc cũng phải chen vào trong đám người.

Than nhẹ một tiếng, hắn chấp nhận tiêu sái sau đó ngẩng đầu lên nhìn thử xem bảng hiệu của cửa hàng Cửa hàng Lực Nhã.

Hắn thử người ra trừng mắt nhìn vào bốn chữ lớn trên bảng hiệu, nháy mắt mấy cái nhìn một lần nữa

Cửa hàng Lực Nhã

Không sai, không có nhìn lầm, là tên lão bà của hắn! Đây là cửa hàng nàng mở sao? Hiện nay nàng ở bên trong sao?

Thực sự là đập phá thiết hại vô mịch xử (ta không biết..), toàn bộ không uống công đến.

Hắn cảm thấy vừa kinh hỉ ngoài ý muốn khẩn trương lại cao hứng, hắn không nghĩ tới hội dưới tình huống như vậy đột nhiên tìm được người, hại hắn một chút chuẩn bị tâm lý cũng không có. Không biết nàng như thế này nhìn thấy hắn, hội có phản ứng gì?

Hít sâu một hơi, hắn mang theo vẻ mặt kiên định, bước đi kiên định hướng cánh cửa của cửa hàng đi vào

Một cánh tay đột nhiên vươn ra, ngăn lối đi của hắn.

“Tiên sinh, người không thấy được tất cả mọi người đều xếp hàng sao? Mời người xếp hàng được không?” Chủ nhân của cánh tay nói.

Tề Thác sững sốt. “Ta không phải đến mua đồ.”

“Chúng tôi cũng không phải.”

Hắn mờ mịt nhìn đối phương.

“Chúng tôi là tới để nhận bánh bích quy miễn phí, cửa hàng mới khai trương, chuẩn bị phát một trăm phần bánh bích quy miễn phí muốn tặng cho khách, mỗi hai giờ phát một lần, mỗi lần số lượng hai mươi lăm phần, người nếu muốn có bánh bích quy miễn phí, đi phía sau xếp hàng.”

“Ta” Tề Thác đang muốn nói không phải, người xếp hàng trong cửa hàng đột nhiên vang lên một tiếng hoan hô, lần phát bánh thứ ba bắt đầu rồi, biến người hưng phấn đi phía trước chen đẩy, thoáng cái liền đẩy đưa hắn qua một bên.

Hắn lui về phía sau từng bước, để tránh khỏi đoàn người lại lần nữa chen đến.

Nhìn trước mắt cảnh tượng đông như trẩy hội, hắn trong lòng đột nhiên có loại nói không nên lời ngu vị hỗn tạp trần.

(năm vị của cuộc sống: mặn, ngọt, đắng, cay, chua)

Hắn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tới Lực Nhã hội muốn mở cửa hàng, cũng chưa từng nghe nàng đề cập qua, càng không nghĩ tới nàng mở cửa hàng sinh ý hội tốt như thế.

Thời gian bọn họ kết giao, nàng luôn luôn không tự tin nói mọi thứ về mình,, kết quả sau khi kết hôn nàng lại dọn dẹp nhà sạch sẽ, giúp hắn áo sơ mi ủi ngay cả một chút nếp gấp cũng nhìn không ra, còn có thể nấu một bàn thức ăn phong phú thậm chí còn có thể nướng cho hắn bánh bích quy ngon nhất.

Nàng làm bánh bích quy ngọt mà không béo, vị giòn mỗi lần hơn nữa rất sáng tạo, mỗi lần đều có hương vị mới hơn nữa mùi vị luôn luôn ngon không lời nào để nói, khiến sở thích ăn đồ ngọt như hắn cảm thấy bản thân lấy được của bảo.

Sở trường của nàng trước đây cũng chỉ có hắn biết, thế nhưng hiện nay...

Hắn không tự chủ được khẽ thở dài một hơi, chỉ cảm thấy hối hận không kịp.

Hai mươi lăm phần bánh bích quy miễn phí rất nhanh thì phát xong, mà đám người cũng giải tán hai phần ba, còn lại người có khi là vì mua lô bánh bích quy mới ra lưu lại, có một số thì là vì chờ đợi lần sóng hoạt động miễn phí tiếp theo.

Tề Thác đi vào trong cửa hàng, xông vào mũi chính là hương vị bánh bích quy hắn quen thuộc từ lâu.

Hắn trong cửa hàng không phát hiện Ôn Lực Nhã, cũng chưa thấy Bạch Lăng, chỉ nhìn thấy một người có phong cách duyên dáng, nước da trắng nõn là cô gái đứng ở bên trong quầy hàng thay khách tính tiền.

Khách tới tính tiền càng ngày càng nhiều, cô gái không thông thạo thu tiền, khẩn trương quay đầu nhìn về phía phía sau cửa hàng, gương giọng cầu cứu “Tiểu Vũ, mau tới giúp ta.”

Tiểu Vũ?

Hắn rất khẳng định bản thân chưa từng nghe qua tên này, cũng chưa thấy qua cô gái đứng ở bên trong quầy hàng, hai người kia hắn là bằng hữu của Lực Nhã mới đúng, nếu như nói đúng vậy hắn nhất định hội nhận thức, cho nên hắn là bằng hữu của Bạch Lăng sao? Hay chỉ là nhân viên của cửa hàng?

Một người trong treo, là nữ sinh cột tóc đuôi gà từ phía sau bức rèm che của cửa hàng chạy đến, tiếp nhận công việc trong tay cô gái trắng nõn

“Chỉ Linh tỷ, ở đây giao cho ta là được, tỷ đến phía sau giúp ôn tỷ.” Tập Tiểu Vũ nói.

Ôn tỷ? Nàng nói người đó là Lực Nhã sao? Nhất định là.

“Chờ một chút, phiền cô chờ một chút.” Tề Thác gọi tên cô gái trước khi cô xoay người đi vào, cấp bách bước lên phía trước mở miệng la lên.

Hai nữ nhân bên trong Quầy hàng cùng người xếp hàng chờ tính tiền tất cả đều không hẹn mà cùng quay đầu nhìn hắn.

“Tiên sinh, ngươi là gọi ta sao?” Nguyên Chỉ Linh cùng Tập Tiểu Vũ nhìn thoáng qua, hoài nghi chỉ vào mình.

Tề Thác lập tức gật đầu.

“Chỉ Linh tỷ, tỷ biết hần hả?” Tập Tiểu Vũ nhin không được hiểu kỳ thấp giọng hỏi. Oa khó gặp đại soái ca nha!

Nguyên Chỉ Linh vẻ mặt mờ mịt lắc đầu.

“Xin hỏi Lực Nhã... Ôn Lực Nhã có ở bên trong không? Ta có thể cùng cô đi vào tìm nàng không?” Tề Thác nhìn nguyên chỉ chỉ hỏi.

“Xin hỏi đại danh tiên sinh, có chuyện gì muốn tìm ôn tỷ?” Tập Tiểu Vũ cẩn thận hỏi.

“Tề Thác. Ta là tới tìm lão bà của ta.”

“Lão bà?” Tập Tiểu Vũ trừng mắt nhìn, sau đó đột nhiên nghĩ thông suốt mở to hai mắt.

Đại soái ca này dĩ nhiên là lão công của ôn tỷ không đúng, phải nói chồng trước mới đúng. Nhưng là bọn hần điều không phải rồi chính thức ly hôn sao? Sao còn chạy đến nơi đây, ngược ngược lớn nói là đến tìm “lão bà”?

Không biết nên xử lý chuyện này như thế nào, cũng không biết ôn lực hoan có chào đón chồng trước xuất hiện ở chỗ này, Tập Tiểu Vũ xin giúp đỡ nhìn về phía Nguyên Chỉ Linh.

Nguyên Chỉ Linh trong mắt tồn tại cùng nàng do dự như nhau và không xác định, cho nên hơi tự hỏi một chút, quyết định hay là trước cầm người ở bên ngoài, sẽ vào bên trong để Ôn Lực Nhã tự mình quyết định, có muốn hay không gặp vị này chồng trước.

“Phiền người ở chỗ này chờ một chút, ta giúp người vào bên trong gọi nàng.” Cô mở miệng nói xong, sau đó xoay người muốn đi.

“Chờ một chút.” Tề Thác lại lần nữa gọi cô lại.

Nguyên Chỉ Linh bất đắc dĩ dừng bước chân lại, quay đầu lại nhìn hần.

“Ta sợ nàng không muốn gặp ta, cho nên có thể thỉnh cô bây giờ khiến cho ta cùng cô đi vào trong tìm nàng không?” Hần mềm giọng thỉnh cầu.

“Nếu như ôn tỷ không muốn thấy người, người dùng phương thức này ép buộc nàng thấy người, sẽ không quá mức sao? Chúng ta là đứng ở phía ôn tỷ, đừng nghĩ chúng ta hội giúp người.” Tập Tiểu Vũ một bên thay khách tính tiền, một bên nhin không được cau mày cự tuyệt “Còn có người tìm ôn tỷ làm cái gì, các người đều rồi ly hôn, không phải sao?”

“Tiểu Vũ!” Không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, Nguyên Chỉ Linh xấu hổ thấp giọng kêu lên.

Nhưng thật ra Tề Thác không một chút nào, bởi vì trước khi tới nơi này tìm Bạch Lăng, hần cũng đã chuẩn bị tâm lý phải đối mặt với sự châm chọc, thậm chí sự đối đãi lạnh lùng vô tình cùng làm khó dễ.

“Ta là tới nhận tội bên cạnh thỉnh nàng cho ta một cơ hội nữa, trở lại bên cạnh ta.” Hần với vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

Tập Tiểu Vũ nghe xong, không khỏi bất ngờ trợn to hai mắt. Đáp án này thật sự là quá lợi hại, lợi hại khiến người ta cảm thấy không giúp hần thật giống như yên ương đánh nhau!

“Chỉ Linh tỷ, tỷ nghe thấy không? Hần là đến nhận tội, tỷ mau dẫn hần đi vào trong, ôn tỷ nhất định không ngờ.” Nàng kiềm chế không được hưng phấn quay đầu nhìn Nguyên Chỉ Linh bên cạnh nói.

Nhưng Nguyên Chỉ Linh suy nghĩ không lạc quan như thế, cho nên trên mặt có vẻ do dự. Nàng cuối cùng hiểu được chuyện này, hay là nên giao cho Lực Nhã tự mình quyết định dường như tốt hơn.

“Tiểu Vũ, nghĩ nghĩ hay là...” Nàng do dự mở miệng, lời còn chưa dứt âm thanh của Ôn Lực Nhã lại đột nhiên theo phía sau của hàng vang lên.

“Tiểu Vũ, người không phải ra ngoài đổi lại Chỉ Linh đi vào giúp ta chưa? Làm sao ”Lời của nàng trong nháy mắt mà im bất, trong không khí chỉ còn lại có bức rèm châu bị vén lên, tiếng động hạt châu cùng hạt châu va chạm với nhau trên không.

Nàng cứng ngắc đứng ở tại chỗ, trừng mắt đứng ở trước quầy hàng là Tề Thác, hoàn toàn không nghĩ tới gặp phải hắn ở chỗ này.

Là ai nói cho hắn nàng ở chỗ này? Là Bạch Lăng sao? Mà hắn là vì chuyện gì đến đây?

Hai tháng không gặp, nàng tuy rằng luôn luôn dùng bận rộn để bổ sung vào cuộc sống, khiến bản thân không có thời gian dư thừa khổ sở hoặc nhớ hắn, nhưng là nàng thực sự rất nhớ hắn, nhớ diện mạo hắn, mùi vị của hắn, tiếng nói của hắn

“Lực Nhã.” Hắn ôn nhu kêu tên của nàng.

Nước mắt của nàng trong nháy mắt liền từ trong hốc mắt rơi xuống, làm nàng ngăn cản không được. Cổ họng nghẹn lời, nàng lấy tay che miệng lại,, nhưng không có biện pháp khống chế bản thân tự kích động trong chớp mắt nàng nhanh chóng xoay người chạy trốn.

“Lực Nhã!” Tiếng nói của hắn lần thứ hai vang lên, nhưng nàng lại không có biện pháp đáp lại hắn.

Nàng vẫn yêu Tề Thác, rất yêu rất yêu, thế nhưng hắn không nói hai lời đáp ứng nàng ly hôn, khiến nàng rất tổn thương, rất tổn thương.

Tuy rằng biết chỉ là vì lý do không tự tin, thì mở miệng nói muốn ly hôn với hắn, là bản thân sai thế nhưng nếu như thực sự quan tâm nàng, yêu nàng căn bản không nên ngay cả lý do nàng muốn ly hôn cũng chưa từng hỏi, sẽ không ký tên. Điểm này hắn thực sự làm nàng tổn thương rất nặng rất nặng.

Sau khi mẹ nàng biết nàng ly hôn quả thực khó có thể tin, càng không cách nào tha thứ người chủ động đề nghị ly hôn là nàng, cùng nàng âm ỉ một trận lớn, thậm chí không tiếc muốn cùng nàng đoạn tuyệt quan hệ mẹ con, đơn giản là chặt đứt việc ủng hộ tài chính của nàng.

Ủng hộ tài chính? Nàng cho tới bây giờ cũng không biết mẹ có ý nghĩ như vậy, điều này làm cho nàng lần đầu tiên tức giận mẹ đến phát hỏa kêu to, cũng khiến càng lúc càng thấy rằng bản thân căn bản là không xứng với hắn.

Nàng tức giận mẹ đến cắt đứt liên lạc, một người theo Đài Bắc rời xa quê hương chạy đến sống ở đảo viên, cho rằng như vậy mai sau hai người bọn họ sẽ không cùng xuất hiện, không có khả năng lại chạm mặt nhau, thế nhưng hắn vì sao ở chỗ này?

Mà nàng, hai tháng đi qua một mực nỗ lực nói cho bản thân, cũng chứng minh một người có thể sống tốt, nhưng vì sao vừa nhìn thấy hắn không thể kiềm chế nước mắt rơi? Nàng thật vô dụng, thực sự vô dụng!

“Lực Nhã!” Tề Thác đột nhiên từ phía sau đuổi theo, một tay kéo lấy nàng, xoay người đem cả người nàng vào trong ngực rộng của hắn mà ôm lấy.

Ôn Lực Nhã cả người cứng ngắc, nước mắt vẫn như cũ trong hốc mắt không ngừng mà chảy xuống.

” Nàng vì sao muốn chạy?” Hắn hỏi, sau đó đưa tay lên khuôn mặt đầy lệ của nàng lại ôn nhu mà thay nàng lau nước mắt trên mặt sau đó lấy giọng nói ôn hòa hỏi: “Vì sao lại khóc?”

Nàng lắc đầu, muốn tránh cái ôm của hắn, hắn cũng không buông ra.

“Tề Thác...” Nàng khó xử kêu lên, lại bị hắn cắt ngang.

“Ta thích nàng gọi ta lão công hơn.”

Mới hơi một chút khống chế nước mắt, trong nháy mắt lại từ trong hốc mắt nàng chảy xuống. Hắn là cố tình sao?

“Chúng ta ly hôn rồi.” Nàng nói.

“Chúng ta có thể lại kết hôn.” Hắn nói.

Nàng không dám tin tưởng trọn to hai mắt, nước mắt lăn đều xuống.

Tề Thác ôn nhu thay nàng lau nước mắt, sau đó thâm tình mà chăm chú nhìn nàng, chậm rãi mở miệng nói: "Nàng nguyện ý kết hôn với ta một lần nữa không? Lực Nhã."

3. Chương 3

Hí kịch đang đặc sắc, tiếc là người diễn quá say mê, vui quá hóa buồn đánh đổ lò nung bên trong mới lấy ra thành phẩm. "Phanh" một thanh âm vang lên, cắt đứt một đoạn hí kịch đang đặc sắc trước mắt.

Trong phòng bếp rơi vào hỗn loạn.

Gặp rắc rối là Trạ Na quả thực là khóc không ra nước mắt, vì không phải đánh đổ bánh bích quy khiến mọi người bận rộn vài giờ mà là cắt đứt trước mắt châu về hợp phổ hảo diễn.

Chỉ có điều Ôn Lực Nhã cũng rất cảm kích sự cắt ngang của nàng, khiến nàng có thể có cơ hội này tạm thời từ tình hình xảy ra bất ngờ có tâm tình kinh ngạc và rối loạn.

Hắn là nhận thức thật vậy chăng? Tại sao lại thay đổi bất ngờ như vậy?

Nàng nhớ tới trước đây khi ly hôn, không hỏi lý do một tiếng thì ký tên, chẳng lẽ không đúng biểu thị hẳn kỳ thực muốn cùng nàng ly hôn rồi suy nghĩ thật lâu, chỉ là đau khổ không có cơ hội hoặc tìm không được lý do mà thôi, thật vất vả đợi được nàng chủ động mở miệng, đương nhiên không thể buông tha cơ hội tốt như vậy.

Chẳng lẽ không đúng như vậy sao?

Nếu như nói đúng vậy, hẳn hiện nay sao đột nhiên chạy tới cùng nàng cầu hôn chứ?

Suy nghĩ của Ôn Lực Nhã hỗn loạn, hoàn toàn muốn làm cho rõ ràng trong đầu hẳn rất cuộc suy nghĩ cái gì. Mà chính nàng chứ? Đối mặt nàng muốn cùng Tề Thác nói lại tình xưa, nàng nên làm như thế nào?

Người nguyện ý kết hôn với ta một lần nữa sao?

Nàng nguyện ý, một trăm nguyện ý một vạn nguyện ý bởi vì nàng vẫn còn yêu hắn, rất yêu rất yêu.

Thế nhưng cho dù cô đã lâu không đi tìm hiểu hắn vì sao không nói hai lời thì ký tên, nàng cùng hắn ly hôn là có nguyên nhân, đó chính là bản thân không xứng với hắn, nàng thực sự có thể không để ý ánh mắt xem thường của người khác, tiếp tục làm lão bà của hắn sao?

Nhưng nàng vĩnh viễn cũng quên không được lần trước khi theo hắn đi tham gia yến hội nghe được những lời ra tiếng vào đó

Người thật là Tề tổng giám đốc phu nhân? Ta thực sự là không thể tin được.

Xin hỏi người du học ở đâu? Cái gì, người không xuất ngoại du học sao?

Vậy người bình thường làm gì để giải trí, hứng thú là cái gì? Gì, làm việc nhà? Người nói đùa sao?

Thiên của ta, người có hay không thấy nữ nhân ấy cũng dám mặc thành như vậy tới tham gia yến hội, không biết còn có thể cho rằng nàng là nữ phục vụ mất!

Hay nha, khi nghe nói nàng lão bà của Tề Thác, ta kinh ngạc đến thiếu chút nữa ngã xuống. Tề Thác suất như thế, nam nhân có điều kiện tốt như vậy, thế nào lại lấy lão bà như thế nha?

Có thể không cẩn thận bị nữ nhân ấy bỏ bùa chú.

Ha ha....

Được rồi, các người biết không? Nàng cũng không có du học nha, nhưng lại là từ một khu nhà tốt nghiệp trường học ta ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua tên, nàng cùng Tề Thác căn bản một điểm cũng không xứng nha!

Chính là, khi ta vừa hỏi nàng hứng thú, nàng lại trả lời làm việc nhà nha, trời ạ Tề Thác rốt cuộc đi nơi nào tìm một nữ nhân như thế làm lão bà nha? Làm việc nhà? Vậy cũng khó trách nàng hội ăn mặc một thân quần áo mới mua ngoài chợ, người thích làm việc nhà nhất định thường đi chợ, ha ha...

Tiếng cười nhạo của mấy người phụ nhân bên trong toa-lét lời nói còn văng vẳng bên tai, làm nàng muốn quên cũng quên không được là một ác mộng.

< đúng=“” là=“” mấy=“” mẹ=“” nhiều=“” chiền=“” khiếp!!!=“”>

Nếu như không phải những nữ nhân kia nói, nàng sợ rằng đến bây giờ cũng còn đắm chìm giữa hạnh phúc của bản thân, cho rằng mình rất xứng là tề phu nhân không khiến hấn mất mặt, đồng thời tin tưởng hấn mỗi một câu nói với nàng là lời khen

Tất cả mọi người đều nói người rất đẹp, rất có khí chất.

Tất cả mọi người đều nói ta có vận cứt chó nào, có thể lấy được người một người tốt như thế làm bà xã.

Tất cả mọi người đều nói người nấu thức ăn ngon lắm, nướng bánh bích quy ăn ngon vô cùng.

Tất cả mọi người đều hâm mộ ta, nói có thể lấy được người thực sự là tam sinh hữu hạnh, ta cũng cảm thấy như vậy.

Lời hấn nói luôn luôn nghe thật là tốt, êm tai đến nỗi nàng bị che hai mắt đã quên trong lúc đó bọn họ căn bản vốn có cuộc sống khác nhau thật lớn.

Chiều cao có thể không phải là khoảng cách, tuổi tác cũng không phải thế nhưng môi trường trưởng thành khác nhau và hai người gia đình bản phủ chênh lệch rất lớn, nhưng có thể tạo thành vấn đề rất lớn đặc biệt là còn có một đồng người hiểu chuyện xông tới làm bừa làm loạn...

Kỳ thực nàng có thể chịu được người khác phê bình và khinh bỉ nàng, chỉ cần hấn vẫn yêu nàng bên người nàng là đủ rồi, thế nhưng khiến nàng không cách nào chấp nhận chính là hấn lại bởi vì quan hệ với nàng mà biến thành đối tượng để người khác phê bình và cười nhạo.

Nàng thực sự không có cách gì chấp nhận điểm này, cho nên nhiều lần đấu tranh, tự hỏi và sau đó trải qua vô số đêm trằn trọc mất ngủ, nàng quyết định cùng ly hôn nhưng mà nàng tuyệt đối không nghĩ tới chính là hấn dĩ nhiên không chút do dự đáp ứng.

Khi đó nàng đau lòng, tan nát cõi lòng, có cảm giác khiếp sợ, nỗi khiếp sợ vẫn còn tồn tại khiến nàng hiện nay cho dù nghĩ lớn tiếng với hấn nói ta nguyện ý, đều có loại cảm giác sợ hãi và chùn chân.

Người nguyện ý kết hôn với ta một lần nữa sao?

Hấn rốt cuộc mang theo tâm tình gì cùng nàng nói những lời này chứ?

Cho đến khi toàn bộ bánh bích quy trong cửa hàng bán hết, phải đóng cửa. Ôn Lực Nhã vẫn không nghĩ ra, cũng đoán không ra.

” Được rồi được rồi, việc nhỏ đóng cửa còn lại giao cho chúng ta thì tốt rồi, người nhanh đi bồi công thần ngày hôm nay khiến chúng ta đóng cửa trước thời gian, nhanh lên một chút đi!” Bạch Lăng đột nhiên chặn ngang cướp đi khăn lau trên tay nàng, đem nàng đẩy đi phía trước mặt tiền cửa hàng.

Công thần này không cần phải nói, nàng cũng biết là ai. Từ khi Trạ Na không cẩn thận đem bàn bánh bích quy đánh đổ, nàng mượn cớ xử lý, giả bộ vội vàng không đếm xỉa tới hấn. Tề Thác vẫn ở lại trong cửa hàng không đi, sau đó thậm chí còn chủ động giúp đỡ bán bánh bích quy.

Thành viên tiêu thụ soái ca sức hấp dẫn quả nhiên nhanh không thể đỡ, không chỉ có các nữ nhân tuổi trẻ xuất tiền túi mua bánh bích quy, ngay cả một số người có tuổi tác chậm chạp cũng nhìn không được thấy hấn mà đến, không chỉ có đem toàn bộ bánh bích quy được bán trong cửa hàng tranh mua không còn, ngay cả bánh trong các lò nướng dưới nhà bếp đang nướng cũng đều được đặt hàng không còn, khiến nàng cuối cùng không thể không lấy nguyên nhân nguyên liệu trong cửa hàng không đủ mà dừng công việc tuyên bố đóng cửa trước thời gian.

Nhận biết hần nhiều năm như vậy nàng sớm nên hiểu hần là một người không dễ dàng buông tha ai, một khi hạ quyết định quyết tâm phải làm cái gì, trừ phi đạt được mục đích bằng không hội tuyệt đối không dừng tay.

Cho nên hần cũng không thể được bởi vậy cho rằng, hần và nàng hai người bọn họ tái hôn, cũng là tuyên bố nhất định phải vậy?

Trong lòng có một loại chờ mong lại sợ cảm thấy bị thương đang lên men, khiến nàng bỗng nhiên từ bức rèm châu bước lên trước.

” Bạch Lăng, ta...” Nàng dừng bước chân lại, quay đầu lại đối Bạch Lăng lắc đầu lại bị nàng dùng sức đẩy đi phía trước lao đảo xuyên qua bức rèm châu, đụng vào ngực Tề Thác không biết khi nào thôi đi tới phía sau bức rèm châu.

” Người đã giao cho người, đừng quên người đáp ứng chuyện của ta.” Bạch Lăng sắp xếp đồ nói, sau đó xoay người biến mất phía sau bức rèm châu.

Ôn Lực Nhã sửng sốt, căn bản không nghĩ tới hai người bọn họ cũng sẽ có lén lút giao dịch.

” Người đáp ứng Bạch Lăng chuyện gì?” Tò mò khiến nàng nhất thời đã quên bản thân có tâm trạng ngu vị tạp trần, ngẩng đầu lên hoài nghi hỏi.

” Người muốn biết?”

Nàng không chút do dự lập tức gật đầu.

” Vậy hôn ta một cái.” Tề Thác đưa tay chỉ vào má mình, khiến nàng ngây người ngay tại chỗ, không biết nên làm sao phản ứng nhìn hần.

Thấy nàng không nhúc nhích, hần chỉ vào miệng mình thay đổi, tự cho là hài hước đối nàng nhếch miệng nói: “Đương nhiên nếu như người muốn hôn ở đây cũng được.”

Nhưng Ôn Lực Nhã lại cười không nổi. Nàng hoàn toàn nghĩ không ra, đoán không ra hần rốt cuộc muốn làm cái gì, cho nên chỉ là trầm mặc nhìn hần lại không biết bản thân trên mặt mang vẻ mặt ủ dột và phòng bị, khiến Tề Thác nhìn nhất thời có loại cảm giác cái bụng bị đá một cước thật mạnh.

Nàng vậy mà lại phòng bị hần?

” Không nên như vậy.” Hần nhin không được thấp giọng cầu xin.

” Không nên cái gì?” Nàng mờ mịt hần, không rõ hần đang nói cái gì.

” Không nên đối với ta có phòng bị, ta sẽ không tổn thương người cho nên không nên dùng ánh mắt đả thương người nhìn ta, Lực Nhã.” Hần với vẻ mặt và giọng điệu bị thương đối nàng nói.

” Ta không có ý tứ này.” Ôn Lực Nhã vội vàng lắc đầu, nhưng hần lại trầm mặc không nói dùng vẻ mặt bị thương nhìn nàng, khiến nàng sốt ruột phải lại lần nữa bảo đảm “Thực sự.”

” Ta đã từng tổn thương người hay không?” Hần đột nhiên mở miệng “Bởi vì ta hại người thương tâm khổ sở, cho nên người mới có thể tuyệt vọng đến phải ly khai ta, đúng hay không?”

” Không phải như thế.” Ôn Lực Nhã khê sửng sốt một chút, lập tức phủ nhận.

” Vậy vì sao muốn cùng ta ly hôn?”

Nàng cảm thấy bất ngờ nhìn hần, đột nhiên không biết nên nói cái gì.

Cũng đã ly hôn hơn hai tháng, hần bây giờ mới hỏi vì sao, có thể hay không quá chậm?

” Vì sao?” Nàng hỏi.

” Cái gì vì sao?” Hần bị hỏi mặt danh kỳ diệu.

” Vì sao trước đây khi nói với người muốn ly hôn, người không hỏi, cho tới bây giờ cũng rồi ly hôn lâu như vậy mới hỏi?” Nàng không kiềm chế được nắm chặt hai tay, trong thanh âm tràn ngập áp lực phản nộ và không thông cảm.

” Ta hỏi qua người xác định không? Người nói xác định.” Hấn nhìn nàng nói.

” Nếu như không xác định, ta sẽ không mở miệng nói muốn ly hôn.”

” Cho nên nếu như người đã xác định, ta đây cần gì phải miễn cưỡng muốn moi vết thương của người hỏi người tại sao, khiến tâm người sẽ thương một lần nữa?”

Nàng nghe vậy, đột nhiên giật mình.

” Ta vẫn cho rằng hai người cùng một chỗ nhất định phải vui vẻ hạnh phúc buồn hiu nếu như người và ta cùng một chỗ đã không vui vẻ, ta lại dựa vào cái gì ép buộc người ở lại bên cạnh chứ?” Hấn đau khổ giải thích.

Ôn Lực Nhã nhìn hấn, cảm thấy muốn cười lại cười không nổi.

Nếu như hấn thực sự yêu nàng, thực sự quan tâm nàng, chỉ cần nói không muốn mất đi nàng, thậm chí chỉ cần nói đơn giản một câu không được đi, có thể dễ dàng đem nàng lưu lại, nhưng hấn lại nói dựa vào cái gì?

Chỉ bằng bọn họ trong lúc đó yêu không được sao?

Chỉ bằng hấn là lão công nàng không được sao?

Chỉ bằng bọn họ ở trước mặt mọi người từng hứa hẹn qua, muốn cùng chung sống suốt đời không được sao?

Hấn một nghìn một trăm lý do có thể lưu nàng lại, cho dù là lời nói dối cũng được, thế nhưng lại cái gì cũng chưa từng nói thì buông tay để nàng đi.

Nếu như yêu thương một người, thực sự có thể khinh địch như vậy nói buông tay sao?

” Cho nên trước người nói chẳng qua là nói đùa?” Ôn Lực Nhã tức cười hỏi, bản thân cho rằng hấn đã không thương nàng nữa.

” Nếu trước kia nói?” Tề Thác nhìn nàng trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra nàng chỉ là cái gì.

” Người hỏi ta nguyện ý gả cho người một lần nữa không? Vậy chỉ là một lời nói đùa đúng hay không?” Cố nén bi thương, không muốn lại lần nữa ở trước mặt hấn rơi lệ.

” Không đúng.” Hấn không chút do dự trả lời.

Nàng lắc đầu, cự tuyệt tin tưởng.

” Tề Thác, để chúng ta hảo hợp hảo tán, được không?” Nàng nhẹ nhàng mà đem bản thân đẩy ra khỏi ngực hấn, lui ra phía sau từng bước.

” Không!” Tề Thác phản ứng kịch liệt nói to, thân thủ gắt gao mà chế trụ bờ vai của nàng, giống như vậy nàng không cách nào tách khỏi hấn.

” Đừng như vậy.” Nàng thấp giọng thỉnh cầu.

Cảm giác được nàng hình như sẽ khóc, hấn dùng lực liên tục thở sâu mấy hơi, lúc này mới khống chế được bản thân vô cùng kích động, sau đó chậm rãi buông nàng ra.

” Ta sẽ không buông tay, Lực Nhã.” Hấn chăm chú dừng ở nàng, chậm rãi tuyên bố “Tuyệt đối không buông tha người.”

Chương 3.2

“Hấn nói tuyệt đối không buông tha người nha, người hiện tại dự định làm sao bây giờ?” Bạch Lăng ngồi ở trên giường Ôn Lực Nhã, nhìn nàng ngồi yên trước bàn trang điểm, hỏi.

Ôn Lực Nhã không hề phản ứng, hoàn toàn đắm chìm giữa mạch suy nghĩ của mình, căn bản là không nghe cô nói.

” Lực Nhã!” Bạch Lăng không muốn làm người ngoài cuộc nâng cao giọng nói la lên.

Ôn Lực Nhã bị cô gọi như thế, cuối cùng phục hồi tinh thần lại quay đầu nhìn cô. “Làm sao vậy?”

” Người đang suy nghĩ cái gì?”

Nàng lắc đầu. “Không có gì.”

” Không có gì sao lại mắt hờn mắt vía, ngay cả ta cùng người nói chuyện cũng không nghe thấy?” Bạch Lăng chỉ chứng cứ rõ ràng đối nàng nói.

Ôn Lực Nhã trầm mặc không nói cúi đầu.

” Người bây giờ dự định làm sao, muốn cùng Tề Thác nối lại tình xưa không?” Do dự nhú lông mày lại nhìn nàng, Bạch Lăng dứt khoát hỏi.

” Ta không biết.” Nàng lặng im một hồi lâu, mới thấp giọng trả lời.

” Vì sao không biết? Ta nhìn ra được hấn đến là thực sự quan tâm người, thực sự yêu người.”

” Có đúng không?” Nàng một chút cũng nhìn không ra.

Giọng điệu tự giễu của nàng khiến Bạch Lăng kinh ngạc trợn to mắt. “Làm sao vậy, lẽ nào người không cảm thấy sao? Bây giờ người do dự là nguyên nhân cảm thấy hấn không thương người sao? Nhưng sẽ không nha.”

” Bạch Lăng, trước đây vì sao người cùng đồ thánh ly hôn?” Ôn Lực Nhã không đáp, hỏi lại.

Không ngờ tới nàng hội đột nhiên đem trọng tâm câu chuyện chuyển tới trên người mình, Bạch Lăng nhất thời sửng sốt một chút.

” Nào có vì sao, thì cá tính không hợp thôi.” Bạch Lăng mắt tự nhiên cười, sau đó trả lời qua loa câu hỏi, lại nhanh chóng đem trọng tâm câu chuyện quay lại trên người nàng, ” Người đừng chuyển hướng đề tài, trả lời câu hỏi của ta. Người cảm thấy Tề Thác thay lòng đổi dạ, không thương người sao? Người có đúng hay không phát hiện ra cái gì? Lẽ nào sau lưng người bên ngoài hấn làm loạn bị người bắt được?” Nàng càng đoán càng thái quá.

” Điều không phải!” Ôn Lực Nhã đỏ khốc đỏ cười nói.

” Đó là như thế nào?”

” Không biết nên nói như thế nào.”

” Dừng miệng nói nha.”

Ôn Lực Nhã cảm thấy rất bất đắc dĩ, nàng nở một nụ cười yếu ớt.

” Quên đi, người vẫn là không nên cười tương đối tốt hơn, đáng tươi cười của người khiến ta xem đều muốn khóc.” Bạch Lăng cau mày nói.

Ôn Lực Nhã không biết nên nói cái gì, chỉ có lựa chọn trầm mặc.

” Lực Nhã, ta cảm giác người còn yêu hấn, đã như vậy vì sao người không hề cho bản thân một cơ hội chứ? Tuy rằng ta không biết người là vì nguyên nhân gì mà hoài nghi cảm giác của Tề Thác đối với người, thế nhưng nói như thế nào hấn cũng chủ động tìm đến người, lại mở miệng nói muốn cùng người hợp lại không phải sao?

” Đối với rất nhiều nam nhân mà nói, thể diện và tự tôn so với cái gì đều quan trọng, ta hiểu được Tề Thác cũng là cái loại người này, thế nhưng lại nguyện ý vì người vãn hồi, mà bỏ xuống cái nam nhân xem trọng nhất, kết quả đến đây tự nguyện mạo hiểm bị ta làm khó dễ châm biếm hoặc trêu chọc, chỉ là nhìn phần trên, ta nghĩ người cho hấn một cơ hội nữa, bởi vì không phải nam nhân nào đều có thể làm đến thế.” Chỉ ít chông trước của nàng thì tuyệt đối làm không được. Bạch Lăng lời nói thành khẩn, tình ý sâu xa khuyên nhủ.

Ôn Lực Nhã vẫn là cúi đầu không nói.

” Lực Nhã ”

Nàng bỗng nhiên mở miệng, “Bạch Lăng, người để ta im lặng suy nghĩ một chút được không?”

Biết rõ đạo lý thanh quan nan đoạn việc nhà, Bạch Lăng khẽ thở dài một hơi, gật đầu, đứng lên ly khai giường bạn.

“Được rồi, vậy người hảo hảo suy nghĩ một chút, sẽ không phiền người nữa.” Nói xong, nàng xoay người ly khai.

Ôn Lực Nhã đi tới cạnh cửa đem cánh cửa khóa lại, sau đó quay trở lại tới nằm trên giường.

Nàng nhắm mắt lại, cảm thấy thân thể mệt mỏi quá, nhưng suy nghĩ một mảnh hỗn loạn, muốn ngủ nhưng ngủ không được, tưởng đã rõ ràng lại càng loạn, khiến nàng muốn lên tiếng thét chói tai.

Trước đây mỗi khi tâm tình nàng không tốt, bản thân tìm việc làm để phân tán lực chú ý, làm cho bản thân có thể chậm rãi tĩnh táo lại, chuyện thường làm nhất ngoại trừ dọn dẹp ra chính là vào nhà bếp nướng bánh bích quy.

Nhưng mà, hiện nay nơi nàng thuê nhà chỉ là một căn hộ 10m2, muốn dọn dẹp cũng không có gì hay để dọn dẹp, muốn nướng bánh bích quy ở đây ngay cả nhà bếp cũng không có, càng miễn bàn không có lò nướng, muốn nướng bánh bích quy làm sao?

Tới cửa hàng, chỗ đó cái gì đều có.

Suy nghĩ trong đầu mới hiện lên, nàng từ trên giường đứng lên, không chút do dự cầm lấy ví da cùng áo khoác đi ra cửa.

Bây giờ đã nửa đêm, khu vực buôn bán trong ngõ nhỏ có vẻ yên lặng mà quanh quẽ, ngoại trừ mấy con chó lang thang còn đang dạo chơi trên đường ra, chỉ có vài chiếc xe máy chạy qua, khiến nàng càng đi càng sợ, càng đi càng cảm thấy mình thật ngu ngốc,, vậy mà không mấy may lo lắng đến vấn đề an toàn, cứ như vậy hơn nửa đêm còn ra ngoài.

Bất quá không tồi, cửa hàng của nàng ngay bên cạnh ngõ nhỏ, bước chân vội vội vàng vàng một chút, trong vòng một chút có thể đi tới.

Mở cửa sắt ra, nàng nhanh chóng khom lưng vào bên trong, lại bằng tốc độ nhanh nhất đem cửa sắt đóng lại, nàng ở bên trong cánh cửa dùng sức hô một hơi. An toàn rồi!

Mở đèn trong cửa hàng, nàng xem gian bình sở này chỉ có mười lăm bình, nhà bếp lại chiếm hai phần ba không gian cửa hàng nhỏ, cảm xúc nôn nóng rất cực cũng lắng xuống, mà khi nàng đi vào nhà bếp sau cửa hàng, khi trông thấy dụng cụ và phương tiện làm bánh bích quy lòng của nàng rất cực chậm rãi ổn định lại.

Chỉ có nơi này có thể khiến nàng có được giá trị tồn tại tự tin mạnh mẽ, khiến nàng cảm thấy mình kỳ thực cũng không phải vô dụng như vậy, chỉ ít ở chỗ này nàng có thể làm bánh bích quy khiến rất nhiều người khen không dứt miệng vừa yêu thích không buông tay.

Hít sâu một hơi, nàng cầm toàn bộ vật liệu buổi tối mới đưa tới tủ lạnh từng cái từ trong tủ bát và tủ lạnh lấy ra, lại đem toàn bộ công cụ lấy ra, sau đó xắn tay áo lên rửa sạch tay, bắt đầu tập vào công việc.

Nàng trước đem bơ bỏ vào trong chảo nó mềm, sau đó lấy ra một cái chậu bắt đầu si đường phần, sau khi si hết đường phần lại lấy ra một cái chậu si bột mì, khi chờ nàng si hết bột mì, ở một bên bơ cũng rồi nhuyển.

Đem si đường phần cho vào trong bơ đánh đều, lại dùng một cái nồi khác đem trứng đánh tan, cho vào trong bơ trộn đến lúc trứng và bơ hoà vào nhau thành một thể,, tiếp tục mới đưa si bột mì vào đánh đều.

Kỳ thực việc làm này có thể cho vào đồ khuấy bằng điện làm, nhưng chung quy nàng cảm thấy tự tay làm ra bánh, mùi vị nhất định cùng với máy móc làm ra khác nhau, cho nên nếu như thời gian và sức khoẻ cho phép, bọn họ sẽ cố gắng hết mức lấy tay làm công việc khuấy.

Khuấy yêu cầu thời gian rất dài, vừa vặn có thể cho hảo hảo suy nghĩ một chút chuyện bản thân cùng Tề Thác.

Bạch Bạch nói nhìn ra được Tề Thác đến là thật quan tâm nàng, cũng yêu nàng, thực sự khiến nàng có điểm sợ, cũng có chút không lời nào để nói.

Nàng không xác định rốt cuộc nên đem quy nạp Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê “Hoặc là Như người nước uống, ấm lạnh tự biết “Giữa hai loại tình huống này là loại nào.

Nhưng nếu mà muốn nàng để tay lên ngực tự hỏi, kỳ thực Tề Thác vẫn đều đối với nàng tốt lắm, yêu nàng, sủng nàng, ngoại trừ công việc không có nhiều thời gian bởi nàng ra ngoài, hầu như tìm không thấy chỗ bất bẻ, cũng chính bởi vì vậy thái độ không chút do dự đáp ứng ly hôn, mới có thể tổn thương nàng sâu như vậy.

Yêu càng nhiều, bị thương càng nặng.

Một khi bị rắn cắn, mười năm sợ cây cỏ.

Hai câu này nói chính là tâm tình bây giờ của nàng, cũng là khiến nàng do dự, nguyên nhân nàng do dự không tiến lên, nàng thực sự rất sợ hãi sau khi cho hẳn một cơ hội nữa bản thân sẽ lại trải qua cái loại đau thương, đả kích và tan nát cõi lòng này.

Nếu như trở lại một lần nữa, nàng không biết bản thân có chịu đựng được không.

Lời nói của hắn đột nhiên vang lên trong đầu, khiến nàng động tác khuấy bát tri bát giác dừng lại.

Tề Thác chẳng bao giờ đúng với nàng không giữ lời, nếu hắn nói qua đáp ứng chuyện rồi, luôn luôn nói được thì làm được.

Kỳ thực nàng không nên do dự nữa, hẳn là phải tin tưởng hắn, cho hắn không, là cho bọn họ hai người một cơ hội nữa mới đúng, dù sao nàng thực sự vẫn rất yêu rất thương hắn.

Chính là nàng biết đâu có thể khắc phục sự bất an trong lòng, nhưng không cách nào thay đổi nguyên nhân khiến cho bọn họ ly hôn nàng không xứng với hắn.

Nghĩ vậy, tâm tình của Ôn Lực Nhã lại ảm đạm, nhưng tiếp theo lại đột nhiên dùng sức lắc đầu, muốn bỏ qua sự suy sụp trong lòng.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn quanh mọi thứ xung quanh, cũng nhớ lại trước đây tâm tình khi chuẩn bị bánh bích quy này. Nàng không phải là muốn chứng minh, bản thân kỳ thực cũng không phải như vậy sao?

Bằng cấp không cao thì sao? Không du học nước ngoài thì sao? Không mặc quần áo và trang sức hàng hiệu thì sao? Chỉ ít nàng có nhất nghệ tinh, sẽ bánh bích quy, nhưng lại có thể dựa vào nghề nghiệp ấy mở cửa hàng, không phải sao?

Hồi tưởng ngày hôm nay ban ngày trong cửa hàng đông như trẩy hội sôi nổi, và khách đối nàng đáng điệu giờ ngón tay cái tán thưởng nói bánh bích quy ăn ngon, Ôn Lực Nhã vẽ mặt ủ dột trên mặt từ từ tan biến, chiếm lấy chính là thỏa mãn mỉm cười và tự tin.

Nàng đối bản thân luôn luôn không có gì tự tin, thế nhưng nàng hiểu ngoại trừ ra ngoài sinh sống còn có thể theo giữa người khác khẳng định đạt được.

Thời gian cùng một chỗ với Tề Thác, tuy rằng nàng luôn luôn tồn tại loại cảm giác bản thân không xứng với hắn, thế nhưng bởi vì hắn khẳng định khiến nàng có thể chính mình tự tin đứng ở bên cạnh hắn.

Song hiện nay chỉ có một mình hắn khẳng định không đủ, nàng cần càng nhiều người khẳng định ủng hộ nàng, ngoài ra có thể chính mình tự tin đứng ở bên cạnh, còn có thể ưỡn ngực ngẩng cao đầu, dĩ nhiên là làm tề phu nhân, tề phu nhân

Suy nghĩ mạnh mẽ một chút, Ôn Lực Nhã bị chính mình kiên định ý nghĩ làm cho càng hoảng sợ.

Tề phu nhân? Tề phu nhân? Ý nghĩ của nàng cũng không định muốn buông tha làm Tề Thác lão bà như nhau, thế nhưng bản thân hiện nay cũng đã cùng hắn ly hôn, không hề là lão bà của hắn?

Thân thể hoảng sợ, sắc mặt của nàng đột nhiên trở nên có chút tái nhợt.

Nàng buông toàn bộ công việc trong tay, tìm cái ghế ngồi xuống, sau đó bắt đầu chăm chú tự hỏi bản thân gần đây hết thấy sở tác sở vi, sau cùng mục đích rốt cuộc là vì cái gì, kết quả sắc mặt càng trắng bệch.

Mục đích cuối cùng của nàng chỉ có một nên vì Tề Thác làm một người hoàn toàn không bị người khác coi thường “Lão bà”

Úc, trời ạ, nàng rốt cuộc làm chuyện ngu xuẩn gì? Nếu cuối cùng vẫn là muốn làm lão bà của hắn, vậy nàng vì sao còn muốn cùng ly hôn?

Cẩn cánh môi, lòng mày nhú chặt, Ôn Lực Nhã nhanh chóng đứng dậy đi ra khỏi nhà bếp, cầm lấy ví da cùng áo khoác đặt ở trong cửa hàng, theo cách nhanh nhất ly khai cửa hàng, vọt tới đường cái đón taxi.

Nàng muốn thấy hắn.

4. Chương 4

Tề Thác vừa mới nằm trên giường năm phút đồng hồ mà thôi, cửa chính phòng khách liền truyền đến tiếng chuông cửa chiêm chiêm thu, khiến hắn trong nháy mắt mở hai mắt, lên tiếng chửi bới.

” Làm cái gì!”

Bây giờ cũng đã hơn nửa đêm, rốt cuộc con ma men nào đi nhầm tầng trệt ẩn sai chuông cửa?

Cho dù là ở tại trong khu nhà cấp cao, thỉnh thoảng cũng sẽ gặp vài tên nhà giàu mới nổi hình con chuột thối, thực sự khiến người ta vừa bất đắc dĩ lại không hề giận!

” Chiêm chiêm thu...”

Chuông cửa còn đang vang, con ma men kia sẽ không cả người dựa vào trên chuông cửa, say chết ở trước cửa chứ? Bằng không vì sao chuông cửa ngay cả ngừng lại thời gian một giây cũng không có?

Tề Thác nổi giận mà từ trên giường đứng lên, đi ra từ phòng ngủ đến phòng khách, ngay cả đèn cũng lười mở, trực tiếp đi tới trước cửa lớn. Khách khách hai tiếng, sau khi mở khóa cửa, trực tiếp nhanh chóng đem cửa chính mở ra.

Hắn hy vọng ngoài cửa là con ma men có một nửa thân thể là dựa vào trên cửa, bởi vậy khẳng định có thể cho tên hồn đản nào ngã một cái, thuận tiện cấp cho hắn tỉnh. Hắn dự định có ý xấu.

Nhưng mà, sau khi cửa chính mở ra, không có con ma men từ ngoài cửa ngã vào, chỉ có một thân thể mang theo mùi hương bơ mềm mại hướng hắn mà lao thẳng tới, trong nháy mắt vọt vào trong lòng hắn.

Tề Thác vẻ mặt biểu tình thờ người ra, trong lúc nhất thời vẫn không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì.

” Lực Nhã?” Hắn cúi đầu xuống, ngơ ngác lên tiếng xác nhận.

” Lão công, xin lỗi ta là một người ngu ngốc, xin lỗi, xin lỗi!” Nàng chôn ở trước ngực hắn, không đầu không đuôi xin lỗi.

Tề Thác trừng mắt nhìn, cuối cùng hiểu sơ qua tình hình, xác định người chôn ở trong lòng là lão bà của hắn – ách, vợ trước. Chỉ là hắn không giải thích được chính là, nàng cứ liên tục nói xin lỗi nha? Ngoài ra, còn có một việc -

” Người làm sao lúc này chạy tới đây, là ai đưa người tới?”

Nàng sững sờ một chút. Ngẩng đầu lên trả lời câu hỏi của hắn.

” Ta đón taxi.”

” Một mình sao?”

” Ân.”

” Người là ngu ngốc sao?” Hấn dùng Hấn dùng quắc quắc trụ cánh tay của nàng, giận không thể át hường nàng lớn tiếng mắng, ” Người biết bây giờ mấy giờ sao? Vậy mà dám một mình đi xe taxi, người là không muốn sống nữa sao? Người có biết hay không như vậy có bao nhiêu nguy hiểm? Người rất đại ngu ngốc!”

Đổi mặt hấn thành linh xảy ra tức giận rống, Ôn Lực Nhã cả người đều bị chấn động ngây người.

” Ta...”

” Người cái gì? Người rất ngu ngốc!” Hấn rống lớn, tiếp theo lại dùng sức đem nàng ôm vào trong lòng, lấy giọng nói run nhẹ khàn khàn nói: “Ta hấn là phải đánh vào mũi người, nữ nhân ta van người sau này không nên lại làm ra loại chuyện này sẽ làm ta lo lắng sợ hãi, được không?”

” Xin lỗi, lúc đó trong đầu chỉ nghĩ nhanh lên một chút nhìn thấy người, không nghĩ tới nghĩ tới một người nửa đêm đón taxi có bao nhiêu nguy hiểm, ta... Xin lỗi, ta sau này sẽ không làm loại sự tình này nữa.” Bây giờ nhớ tới, chính nàng cũng hiểu được rất kinh khủng.

” Người vì sao vội vã như vậy muốn gặp ta?” Tề Thác ôm lấy nàng một hồi, mới chậm rãi buông nàng ra, mở miệng hỏi nói.

Một tay vẫn vòng trên lưng nàng, một tay mở đèn phòng khách, đóng cửa chính lại, sau đó sâu sắc hy vọng bản thân vừa rồi không khống chế được tiếng gầm gừ khiến hấn trở thành con chuột thối trong khu nhà cấp cao kia.

” Ta là một người ngu ngốc.” Ôn Lực Nhã lấy khẩu khí chán ghét, nản lòng với bản thân nói.

” Cái này ta đồng ý.” Hấn hừ tiếng nói.

” Ta nói là không phải chuyện đón taxi.” Nàng lắc đầu.

” Vậy là chuyện gì?” Hấn Hấn tưởng tượng không ra còn có chuyện gì so với một nữ nhân nửa đêm một mình đón taxi ngu xuẩn hơn.

” Cùng người ly hôn.”

” Tốt lắm, cái này ta càng đồng ý.” Hấn không chút do dự gật đầu, đưa nàng đi tới ghế sofa ngồi xuống. Nàng không nói, hấn ngược lại không nghĩ tới còn có chuyện này.

” Xin lỗi, lão công. Thực sự không biết bản thân là làm sao vậy, sao lại làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy?” Sau khi nhìn hấn một cái, cúi đầu với giọng nói ảo não sám hối, “Ta thực sự cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn cùng người ly hôn, thế nhưng lại mặc danh kỳ diệu làm ra chuyện ngu xuẩn lẫn lộn đầu đuôi như thế, ta thật là một người đại ngu ngốc, nếu như người bởi vì dạng này không muốn ta, không thương ta, không tha thứ ta -”

” Chờ một chút, chờ một chút!” Tề Thác cũng nhin không được nữa mở miệng cắt ngang nàng, bởi vì hấn thật là càng nghe càng hồ đồ, hoàn toàn nghe không hiểu nàng đang nói cái gì.

” Cái gì gọi là người chưa từng nghĩ tới muốn cùng ta ly hôn, kết quả lại làm đây là cái gì ý tứ.” Hấn đưa tay nâng cằm của nàng, biểu tình trên mặt hấn rõ ràng là khó coi.

” Ta là một người ngu ngốc.”

” Những lời này người ban nãy đã nói qua, không cần liên tục lặp lại.”

” Ta chỉ là cho rằng bản thân thật là một người đại ngu ngốc.” Nàng nói liền giơ tay lên, thật mạnh đánh vào đầu của mình một cái.

” Hắc, đừng đánh lão bà của ta!” Tề Thác nhanh chóng bắt lấy tay nàng la lên, lông mày nhíu chặt trên mặt có nét mặt không nở.

Ôn Lực Nhã chỉ cảm thấy một trận cảm động, nàng xem hấn lên tiếng hỏi: “Người còn muốn chấp nhận ta lão bà rất ngu ngốc sao, lão công?”

” Ta cho rằng người không muốn là người.” Hấn nói.

” Ta nguyện ý, ta nguyện ý.” Nàng lập tức dùng sức lắc đầu lại dùng lực gật đầu.

” Nguyện ý cái gì?” Hấn cố tình hỏi.

” Nguyện ý gả cho người một lần nữa, nguyện ý, ta nguyện ý, ta nguyện ý.” Nàng vội vã trả lời.

Tề Thác với vẻ mặt biểu tình quái dị nàng, chung quy cảm thấy nàng có chút kỳ quái. “Là cái gì khiến người thay đổi quyết định? Ta nhớ kỹ không lâu người còn vẻ mặt cự tuyệt nói mong muốn chúng ta hảo hợp hảo tán.”

” Còn nhớ rõ người hôm nay trong cửa hàng từng hỏi ta, vì sao muốn cùng người ly hôn không? Thực ra ta là không muốn hại người mất mặt mới nói như vậy.” Ôn Lực Nhã xấu hổ cúi đầu.

” Người lúc nào hại ta mất mặt?” Hấn vẻ mặt ngỡ ngàng.

” Mỗi ngày.”

Hoàn toàn không rõ cho nên hấn nhíu mày hỏi: ” Người rốt cuộc đang nói cái gì?”

” Tất cả mọi người cho rằng ta không xứng với người, cho nên...”

” Người chính là vì việc này mà cùng ta ly hôn?” Hấn nhìn không được cắt ngang nàng, trên mặt biểu tình lộ vẻ khó có thể tin.

” Không phải.” Nàng ngừng đầu nhìn hấn một cái, lắc đầu nói.

” Hoàn hảo, bằng không thì người thật là một người đại ngu ngốc.”

” Ta thật là một người đại ngu ngốc.” Nàng chán ghét bản thân nói nhỏ.

” Ta từ ngày trước luôn luôn cùng người nói, chúng ta trong lúc đó không có xứng hay không xứng, chỉ có vấn đề yêu hay không yêu.” Hấn không để ý lời thì thầm của nàng, tiếp tục nói: “Cho nên khi ta hỏi người xác định không? Mà khi người nói xác định, ta lúc đó chỉ có một ý nghĩ đó chính là người đã không hề yêu ta, đã như vậy ta cần gì phải dùng hôn nhân trói chặt người, khiến người khổ sở, cũng cho chúng ta khổ sở?”

Hấn rất bình tĩnh nói xong, nhưng mà luôn luôn tự tin, vẻ mặt sáng láng nhưng ánh mắt lại âm trầm, có vẻ mặt gần như tuyệt vọng giấu kín ở trong đó.

Nàng chưa từng nghĩ tới hấn cũng sẽ bị thương, sẽ khổ sở, luôn luôn cho rằng hấn không quan tâm, cho rằng chỉ có bản thân là bị thương và khổ sở, cũng chỉ có bản thân sẽ đau lòng, không nghĩ tới...

” Xin lỗi, xin lỗi.” Nàng đột nhiên nhào vào trong lòng, cổ sức ôm chặt hấn, không biết là vì bản thân hoặc vì hấn khổ sở, nước mắt trong nháy mắt rơi xuống. “Ta đối với người tình cảm chưa từng có thay đổi, quá khứ hiện tại thậm chí là tương lai năm mươi năm, sáu mươi năm nó cũng không hội thay đổi. Ta yêu người, thực sự thực sự rất yêu người.”

” Thế nhưng người lại cùng ta ly hôn.” Hấn lên án.

” Ta không phải thực sự muốn cùng người ly hôn.” Nàng khàn khàn giải thích ” Ta chỉ là không muốn người bởi vì quan hệ với ta bị người khác phê bình, người tốt như thế, nhưng bởi vì cùng ta ở chung một chỗ bị phê bình.”

Lông mày của hấn nhíu chặt lại nhìn nàng.

Ôn Lực Nhã hai mắt nhắm lệ mơ hồ nhìn hấn, thân thủ nhẹ nhàng mà chạm vào hấn, khuôn mặt suýt đến có thể đi làm ngôi sao.

” Người thật đáng thương, này cũng không phải người sai, bọn họ vì sao muốn phê bình người? Không để bụng bọn họ coi thường ta phê bình ta hoặc là khinh bỉ ta, nhưng là bọn hấn vì sao ngay cả người cũng phê bình? Ta không có biện pháp chấp nhận.”

Để vì không khiến người ta bởi vì người mà phê bình ta, cho nên người muốn cùng ta ly hôn?” Lông mày của Tề Thác cau lại càng chặt.

Nàng gật đầu, lập tức lại dùng lực lắc đầu.

” Ta một mực nghĩ bản thân cuối cùng nên làm như thế nào mới không liên lụy tới người.” Nàng lau nước mắt trên mặt, do dự mở miệng “Nhưng chuyện thực gia đình bối cảnh và bằng cấp đều không thể thay đổi, mà đối với hàng hiệu lại không hiểu, đột nhiên thay đổi thói quen ăn mặc chỉ sợ hội đem bản thân khiến cho mèo chẳng giống mèo, cáo chẳng ra cáo; biến thành bất chúc bữa càng khiến cho người thêm mất mặt.”

Nàng cúi đầu khổ sở nói, cảm thấy bản thân thực sự rất vô dụng.

” Thực sự rất cố gắng nghĩ tới mọi phương pháp thay đổi bản thân, thế nhưng tại sao về sau lại biến thành ly hôn.” Nàng thấp giọng nghẹn ngào nói.

Tề Thác nhíu chặt lông mày, thực sự không biết nên mắng nàng hay là nên yêu thương nàng.

Theo bọn họ bắt đầu kết giao, hắn luôn luôn truyền thụ cho nàng không cần để ý tới lời ra tiếng vào của người khác, phải nhớ kỹ một việc đó chính là nàng là hắn Tề Thác sở yêu, sở tuyển nhân là đủ rồi.

Kết quả không nghĩ tới đều nhanh đều đã kết hôn hai năm, nàng vậy mà còn không nghĩ thông suốt đạo lý này, hắn còn làm cho loại chuyện ly hôn ô long, hắn rốt cuộc nên lấy bệnh cũ của nàng bản thân không có tự tin đây?

Hắn nhìn nàng, bất đắc dĩ thở dài đưa tay nâng cằm của nàng lên, sau đó ôn nhu hôn khô nước mắt trên mặt nàng.

” Ta rốt cuộc nên bắt người làm sao bây giờ đây?”

” Người nguyện ý tha thứ ta, lại thú ta một lần sao?” Nàng hít hít cái mũi, thương cảm hề hề hỏi.

” Ta có thể nói không muốn sao?”

Ôn Lực Nhã không nhúc nhích nhìn hắn, nước mắt mới dừng lại trong nháy mắt lại từ trong hốc mắt chảy ra, trong nháy mắt chảy xuống.

” Hắc, ta là nói đùa, ta đối người tấm lòng lẽ nào người đến bây giờ còn không biết sao?” Hắn không đành lòng thay nàng lau đi nước mắt, sau đó đem nàng ủng tiến trong lòng, “Ta đương nhiên nguyện ý.”

” Thật vậy chăng?” Nàng thập ngẩng đầu lên, con mắt hồng hồng, cái mũi cũng hồng hồng nhìn hắn.

Tề Thác khẳng định “Đừng nói ngốc, đương nhiên là thật.”

” Cho nên người còn muốn ta, còn yêu ta?” Nàng ngốc như vậy, làm loại người bình thường căn bản là sẽ không làm chuyện ngu xuẩn còn hại hắn thương tâm mà hắn thực sự cũng yêu nàng, không cảm thấy tức giận, không thể tha thứ nàng sao?

” Muốn ta chứng minh sao?” Hắn nói.

Nàng khẽ sửng sốt một chút. “Chứng minh cái gì?”

” Chứng minh ta còn muốn người, còn yêu người?”

” Phải chứng minh thế nào?”

” Người nói xem?” Hắn môi tà nhếch cười, đột nhiên một tay ôm lấy nàng giữa tiếng kêu sợ hãi của nàng đi nhanh đến phòng ngủ.

Chứng minh thế nào?

Vậy còn nói sao? Đương nhiên phải dùng hành động rồi!

Chương 4.2

Xa nhau hai tháng, tích lũy nhiều dục vọng chính là rất kinh người. Ôn Lực Nhã hầu như đến thời gian ánh rạng đông hiện ra mới mệt đến mê man, còn ngủ cho đến bất tỉnh nhân sự toàn bộ, ngay cả buổi sáng hơn chín giờ, ngay cả điện thoại di động bên trong ví da nàng đặt ở phòng khách vang nhiều lần cũng không nghe thấy.

Tề Thác bực mình đứng dậy xuống giường đến phòng khách tiếp điện thoại, lại lần nữa quay trở lại nằm trên giường, thân thủ đem nàng ủng tiến trong lòng, những động tác này nàng bất tri bất giác không biết.

Đồng hồ báo thức bên cạnh đầu giường tích tắc di chuyển, mặt trời ngoài cửa sổ lệch theo vị trí đông thông thả mà lướt qua trên đỉnh, tiếp tục di chuyển sang tây.

Thời gian sắp đến buổi chiều một chút năm mươi phân, trầm miên mỹ nhân ngủ rất cực khê giật mình, sau đó chậm rãi mà tỉnh lại.

Nàng mở mắt trước nhẹ nhàng mà vỗ vài cái , sau đó mới chậm rãi mở mắt.

Nàng trừng mắt nhìn, khi thấy Tề Thác, đối hấn mỉm cười.

" Lão công sớm an." Nàng nỉ non nói, thói quen ngẩng đầu lên, tại trên cầm hấn hôn môi một cái.

Lâu quá không gặp ầm áp hấn ngực một trận thít chặt, Tề Thác nhin không được buộc chặt cánh tay đem nàng cả người ôm vào trong lòng, một cái xoay người đặt ở phía trên, hai người nhất thời dường như một khối dính sát vào nhau cùng một chỗ.

" Anh làm cái gì?" Ôn Lực Nhã nhẹ giọng cười nói.

" Anh muốn niệm em." Hấn hôn môi của nàng.

" Có cái gì hảo tướng, ta điều không phải..." Nàng khê cười nói, sau đó đột nhiên dừng lại, bỗng nhiên nhớ tới bọn họ trước kia từng xa nhau thời gian nhiều tháng, cùng với -

" Trời ạ, hiện tại mấy giờ?" Nàng nhanh chóng quay đầu nhìn về phía hướng đầu giường.

" Làm sao vậy?"

" Hai giờ! Điều này sao có thể?" Nàng giẫy dụa người, nhưng hấn lại ôm nàng không chịu buông tay. "Lão công, người mau buông tay, mau buông tay!"

" Em muốn đi đâu?" Hấn hỏi.

" Em muốn đi tới cửa hàng nha, trời ạ, cửa hàng mới khai trương mà thôi, kết quả ngay cả thông báo nghỉ cũng không có -"

" Có thông báo." Tề Thác đột nhiên cắt ngang lời của nàng.

" Cái gì?" Nàng dừng lại, mờ mịt nhìn về phía hấn.

" Bạch Lăng 9 giờ gọi điện tìm em, anh có thỉnh nàng tìm một lý do nghỉ bán dán ở trên cửa hàng."

Ôn Lực Nhã kinh ngạc trợn to hai mắt, nhìn không được la lên: " Anh lúc đó không gọi em tỉnh lại?"

" Em mệt chết đi."

" Em..."

" Tối hôm qua anh làm em mệt chết đi."

Nhớ tới tối hôm qua, nàng kiểm chế không được mặt đỏ, nhất thời hờn dỗi trừng hấn một cái. Song hoàn hảo trong cửa hàng có dán thông báo nghỉ, vậy là đủ rồi.

Nàng nằm quay vào trong lòng hấn, đem khuôn mặt tựa trên cổ vai hấn, thật sâu mà hít thở. Nàng rất thích mùi vị của hấn, rất nhớ hương vị chỉ thuộc về hấn.

" Tối hôm qua anh thực sự đem em mệt muốn chết rồi đúng hay không?" Tề Thác nhẹ vỗ về lưng trần của nàng, trong giọng nói tồn tại đại nam nhân thỏa mãn.

Còn dám nói! Nàng khê nện hấn một cái làm như trả lời.

" Vì sao muốn mở cửa hàng bán? Trước đây anh chưa từng có nghe em nói qua, em có ý nghĩ như vậy hoặc kế hoạch." Sau khi khê cười một tiếng hấn tò mò hỏi.

" Trước đây bản thân em cũng không nghĩ tới." Nàng nói.

" Vậy sao trong vòng hai tháng ngắn ngủi lại mở một cửa hàng Lực Nhã?"

" Đó là bởi vì có Bạch Lăng cùng mọi người hỗ trợ quan hệ."

” Hỗ trợ là một chuyện, nhưng người quyết định muốn mở cửa hàng bánh hủn là em chứ?”

” Đó là bởi vì ngoại trừ làm bánh ra, em cái gì cũn không biết.”

Sau khi Tốt nghiệp đại học phần công tác đầu tiên của nàng chính là khi trợ lý nghiệp vụ, nhưng bởi vì nàng thực sự có chút vụng về, làm nửa năm thì từ chức.

Sau đó tựa như từng bước sai, từng bước như nhau, nàng làm việc lúc chìm lúc nổi trên ba năm, thay đổi bốn công ty, cuối cùng mới gặp phải hủn giữ chức tổng giám đốc công ty khoa học kỹ thuật này, hai người bởi vì một người có sự kiện ô long cùng xuất hiện tiến tới mến nhau, kết hôn, kết thúc cuộc đời tràn ngập vui buồn lẫn lộn lại chưa xốt huyết lệ.

” Người, bệnh cũ tự coi nhẹ mình lại tái phát.” Tề Thác mở miệng khê khiển trách.

Ôn Lực Nhã kéo cánh môi dưới, thông minh không cùng hủn tranh luận.

” Nói chung sau khi gặp Bạch Lăng, em cảm thấy ly hôn phụ nữ nhất định phải có công tác, khiến cuộc sống bản thân có trọng tâm, như vậy mới không nghĩ ngợi lung tung. Cho nên sau khi cùng mọi người bàn bạc, chúng em quyết định mở cửa hàng bánh, cùng là bởi vì đó là chuyện duy nhất em biết làm, về phương diện khác là em muốn thử xem năng lực của bản thân, muốn chứng minh bản thân tuyệt đối không phải một người cái gì cũng sai, người cái gì cũng không biết.”

” Em tuyệt đối không phải cái gì cũng sai, người cái gì cũng không biết, điểm này anh so với ai khác cũng rõ ràng.” Hủn ôn nhu hôn môi nàng.

” Em cũng biết anh sẽ nói như vậy.” Nàng đưa tay vòng ôm hủn, cảm giác có thể được hủn yêu thương, tiến tới gả cho hủn, thực sự là may mắn và hạnh phúc lớn nhất trong cuộc đời này của nàng. Hoàn hảo chính mình kịp thời tỉnh ngộ lại, bằng không nàng bây giờ nhất định còn đang thương tâm, chỉ có thể làm việc để bù vào trống rỗng.

Nói đến công tác...

” Lão công, ta muốn tiếp tục kinh doanh cửa hàng bánh, có thể chứ?” Ôn Lực Nhã hỏi. Nếu như tiếp tục làm phụ thê, chuyện này nhất định phải cùng hủn bàn bạc qua mới được, không thể khư khư cố chấp, đây mới là phụ thê.

” Em còn đang suy nghĩ chuyện chứng minh bản thân sao?”

Nàng gật đầu. “Trừ lần đó ra, ở nơi nào nghe thấy các khách hàng khen ngợi bánh bích quy em làm ăn ngon, khiến em cảm thấy hạo vui vẻ thật là cao hứng.”

” Anh đây tán thưởng sẽ không có thể khiến em cảm thấy hài lòng, vui vẻ sao?” Tề Thác có chút ghen tị.

” Em không phải có ý đó!”

” Vậy là có ý gì?”

” Em cảm thấy tại cửa hàng, có thể cho ưn tìm được sở đoản khuyết của bản thân cho tới nay còn thiếu đó là tự tin!”

” Cho nên ở trong lòng anh lại không được sao?”

” Ôi, anh biết rõ em không phải có ý đó.”

” Vậy là có ý gì?” Hủn như là cố tình đập phá bàn truy đến cùng.

” Lão công

!” Nàng nhuyển thanh hờn dỗi.

” Không phải anh không đồng ý, mà là sợ em quá mệt mỏi, trải qua ngày hôm qua, lẽ nào em không cảm thấy mệt sao?” Tề Thác lý do muốn cho nàng bỏ đi suy nghĩ này. Nói hủn là đại nam nhân chủ nghĩa cũng tốt, nói hủn thích ăn dấm chua cũng được, nói chung hủn có lẽ thích một mình cảm giác của nàng, tuyệt không muốn cùng người khác chia xẻ nàng.

” Sẽ không nha, nhiều người như vậy giúp em, làm sao lại mệt?”

” Người nào giúp em, vì sao anh không phát hiện?”

” Thì Bạch Lăng, Tiểu Vũ, Chỉ Linh cùng Trạm Na nha, anh làm sao có thể không phát hiện các nàng, các nàng cả ngày cũng trong cửa hang nha.”

” Ngoại trừ Bạch Lăng, ngoài ra ba người kia là ai? Anh không nhớ rõ em có bằng hữu nào.”

” Các nàng xem như là bạn cùng phòng đi, tụi em cùng phòng cho thuê trong khu nhà trọ.”

Tề Thác gật đầu. “Các nàng ngày hôm qua hẳn là đặc biệt đi hỗ trợ sao? Không có khả năng mỗi ngày đều đến chuyện hơn nữa tối trọng yếu là, anh xem chuyện nhà bếp hầu như đều là em một mình làm.”

” Đây chẳng qua là vừa mới bắt đầu, chờ sau khi Tiểu Vũ bắt đầu thì không phải chỉ là để một mình em, hơn nữa tụi em cũng có dự định nếu như thực sự vội vàng không tới được, sẽ mời một hai người vừa làm vừa học sinh hoặc học nghề đến hỗ trợ. Được rồi, em có hay không đã nói cùng anh, Tiểu Vũ là đối tác của em?”

Nghe nàng nói như vậy căn bản là đã hoàn toàn có kế hoạch nha. Tề Thác ở trong lòng thở dài không muốn cảm thấy có chút không muốn vừa vô lực.

Với hắn sở chính mình khả năng kinh tế, thân là lão bà nàng căn bản là không cần phải công tác mệt chết bản thân, chỉ cần phụ trách hưởng thụ, hứng thú dùng tiền là được, thế nhưng...

” Em thực sự rất thích phần công tác kia?” Hắn nhìn nàng hỏi.

” Ân.” Nàng lập tức dùng sức gật đầu.

” Vậy em phải đáp ứng anh một việc.” Hắn vẽ mặt biểu tình nghiêm túc nói, khiến nàng cũng nghiêm túc theo đồng thời hồi hộp.

” Chuyện gì?”

” Không thể lão bà của ta mệt muốn chết rồi, bằng không ta sẽ không nở.”

Ôn Lực Nhã sững sốt, không nghĩ tới sẽ là một đáp án như vậy, bên môi tươi cười chậm rãi mở, lan tràn đến, một mảnh hạnh phúc mỉm cười.

” Hảo.” Nàng nhẹ nhàng ôn nhu đáp ứng.

” Đáp ứng ta sẽ làm được.”

Nàng ngửa đầu, phủ kín bằng một nụ hôn.

5. Chương 5

” Ôn tỷ, không tốt, không tốt -”

Treo trên cửa hàng là cái chuông tiếng còn không có vang lên, chợt nghe thực tập Tiểu Vũ lớn tiếng âm thanh ồn ào từ ngoài cửa truyền đến, từ xa đến gần cho đến khi cánh cửa được đẩy ra, phát ra một chuỗi leng keng leng keng âm thanh, đồng thời âm lượng của nàng là lớn nhất.

” Ôn tỷ, không tốt!”

” Chuyện gì không tốt? Đại thật xa chợt nghe người như vậy lên đường trở về.” Ôn Lực Nhã tò mò nàng.

” Tỷ biết bên cạnh ngõ nhỏ có một gian cửa hàng bánh ngọt chưa?” Nàng thở hổn hển nói. Nàng là một mạch chạy về.

” Biết.” Ôn Lực Nhã gật đầu, sau đó nhìn nàng “Người có muốn hay không trước thử một chút rồi hãy nói nữa?”

Tập Tiểu Vũ gật đầu, dùng sức thử hỗn hển vài hơi thở mạnh, sau khi chờ hô hấp hơi bình thường một chút, lúc này mới lại lần nữa mở miệng “Gian cửa hàng bánh ngọt kia rất hèn hạ, tỷ biết không? Bọn họ cũng học chúng ta bắt đầu mở bán bánh bích quy, nhưng lại dùng so với chúng ta thấp một phần ba giá tiền để bán,, thật là hèn hạ!” Nàng không thể ngừng mắng.

” Ai, Tiểu Vũ, người đừng nói như vậy.” Ôn Lực Nhã không ủng hộ sửa chữa cách nói của nàng.

” Nhưng là bọn hắn thực sự rất hèn hạ, dù cho học chúng ta bán bánh bích quy, lại trả lại cho ta tước giá cả cạnh tranh, quả thực chính là hỗn đản!” Tập Tiểu Vũ thật là bực mình.

” Việc buôn bán vốn là như thế này, chúng ta ở chỗ này mở tiệm, kỳ thực cũng đoạt không ít sinh ý của bọn họ nha.”

” Nhưng là chúng ta mở chính là tiệm bánh bích quy cũng không phải tiệm bánh ngọt, sinh ý của bọn họ không tốt liên quan gì chúng ta? Đó là vấn đề của bọn họ nha!”

” Giống nhau một nhóm khách hàng, giống nhau có thể một món tiêu phí kim ngạch (tiền), nhưng khách hàng có thể lựa chọn mua cái gì hơn, đối với nhà chi nhánh lân cận đương nhiên là có ảnh hưởng.”

” Nếu như thật muốn nói như vậy, vậy bọn họ càng phải tự kiểm điểm, chính bọn họ không có bản lĩnh, làm chi trách chúng ta nha? Đây đều là một bản lĩnh của thời buổi, người thích ứng được thì sinh tồn, không được thì đào thải.”

” Cho nên bọn họ hiện tại đang suy nghĩ biện pháp sinh tồn nha.”

” Nhưng là bọn họ dùng phương pháp này rất hèn hạ!” Tập Tiểu Vũ nắm chặt nắm tay kêu lên, vẫn là vẻ mặt giận dữ không thể kiềm nén biểu tình tức giận.

” Được rồi, đừng nóng giận. Người không phải đi mua cơm trưa cho chúng ta sao? Cơm trưa đâu? Sao không thấy được?” Ôn Lực Nhã đem ánh mắt chuyển qua hai tay trống không của nàng.

Tập Tiểu Vũ một chút sững sốt, sau đó trừng mắt nhìn, mới lộ ra vẻ mặt biểu tình xấu hổ. “Xin lỗi, ta giận đến đã quên mua.”

Ôn Lực Nhã khẽ cười một tiếng, ôn nhu nói: “Nhanh đi mua sao, bụng ta thực sự đói bụng.”

” OK, ta lập tức đi, lập tức quay lại. Xin lỗi, Ôn tỷ, tỷ đợi ta sau một chút, sau một chút thì tốt rồi.”

Nàng vừa nói, một bên giống nhanh chóng lao ra khỏi tiệm đi, trong nháy mắt hình bóng liền biến mất.

Dáng tươi cười trên mặt của Ôn Lực Nhã bóng dáng của nàng cùng biến mất, nhìn trong cửa hàng một cái bao đóng gói đẹp để bánh bích quy thủ công, nàng không khỏi than nhẹ một tiếng.

Hoá ra đây là nguyên nhân nha, thảo nào hai ngày này khi đóng cửa, cuối cùng bánh bích quy còn lại không bán được, nàng rốt cục biết vấn đề ở nơi nào.

Chương 5.2

” Ai !”

” Thế nào, mệt chết đi ạ?” Buổi tối sau khi đóng cửa, trên đường Tề Thác tới đón Ôn Lực Nhã tan tầm về nhà đột nhiên mở miệng hỏi nàng như vậy.

Từ khi nàng nguyện ý lại một lần nữa gả cho hắn, bọn họ lập tức một lần nữa kết hôn, bổ sung đăng ký hai người lại hạnh phúc cùng một chỗ.

Nàng mờ mịt quay đầu nhìn hắn. “Sẽ không nha, anh vì sao như vậy?”

” Bởi vì em vừa thử dài rất lâu, giống như thần sắc mệt chết đi.”

” Hả?” Nàng hoàn toàn không biết bản thân vừa có lên tiếng than.

” Có đúng hay không xảy ra chuyện gì?” Tề Thác cầm một tay dang ra của nàng lo lắng hỏi.

” Kỳ thực cũng không phải việc lớn gì.” Nàng do dự nói.

” Tuy rằng không phải việc lớn, thế nhưng đích thật là có việc phát sinh đúng không? Nói ra đi, may ra anh có thể giúp em giải quyết á.”

” Anh ngại công tác của mình không đủ vội vàng à?” Ôn Lực Nhã trong lòng cảm động, nhưng không muốn phiền toái hẳn.

” Công tác vội vàng nữa cũng muốn giúp lão bà yêu dấu giải quyết khó khăn, đây là thể hiện yêu thương.”

Nghe hẳn dùng khẩu khí nghiêm túc nói nói như vậy, nàng nhin không được khẽ cười ra tiếng.

” Việc này em bản thân hội nghị biện pháp giải quyết, anh không cần lo lắng nữa.” Nàng không muốn tăng thêm công tác cùng phiền não cho hẳn.

” Em biết có câu gọi là đoàn kết chính là sức mạnh không? Ngoan, đem vấn đề nói ra, chúng ta hai người cùng nhau nghĩ biện pháp chung quy so với em một người nghĩ nát óc tốt hơn.” Tề Thác hướng dẫn từng bước ôn nhu khuyên nhủ.

” Ai, việc này anh không có biện pháp giải quyết rồi.” Dù sao khác nghề như cách núi, không phải sao?

(không trong nghề không biết tình hình nghề đó)

” Hắc, coi thường lão công em như thế hả?”

” Điều không phải coi thường, mà là anh thực sự không có biện pháp giải quyết.”

” Em cũng còn không có đem vấn đề nói ra, thế nào biết anh không có biện pháp giải quyết? Nói nghe một chút đi, xảy ra chuyện gì?” Hẳn một bộ vẻ mặt phóng ngựa tới được nói ra, ý chí chiến đấu đang vang dội đây!

Thật là, làm sao ngược lại kích thích khởi hẳn ý chí chiến đấu chứ? Nàng quả thực dở khóc dở cười, nhưng biết cá tính lão công một khi quyết định quyết tâm thì không đạt được mục đích không thể, cho nên hẳn không thể làm gì khác hơn là khiến nàng nói ra chuyện phiền não.

” Không có gì, thì phụ cận tiệm của em nguyên là có một tiệm chuyên kinh doanh bánh ngọt, hiện nay bọn họ đột nhiên theo chúng ta như nhau cũng bán bánh bích quy thủ công, nhưng lại dùng phương pháp ít lãi tiêu thụ mạnh này bán đoạt sinh ý, gần như đoạt đi một phần ba sinh ý trong tiệm.”

” Một phần ba? Nhiều như vậy? “Tề Thác nghe xong có chút kinh ngạc.

” Ân.”

” Bọn họ bánh bích quy không có khả năng so với em ăn ngon hơn? Dù cho ít lãi tiêu thụ mạnh cũng không đến mức có thể cướp đi một phần ba sinh ý của em mới đúng.”

” Không có biện pháp, bây giờ kinh tế suy thoái, cho dù đồ ăn không ngon lắm, nhưng chỉ cần nhìn vào giá rẻ đã đủ hấp dẫn, đặc biệt là phát hiện đào viên và Đài Bắc tuy rằng khoảng cách không phải rất xa, thế nhưng vẫn có thói quen chi tiêu của người nghèo, ở đây người tiêu dùng sẽ chọn mua giá rẻ.” Người có tiền mua hàng tốt dù sao vẫn là số ít.

” Như vậy em muốn đem giá cả bánh bích quy trong tiệm em hạ thấp, theo chân bọn họ như nhau sử dụng phương thức ít lãi tiêu thụ mạnh để bán sao?” Tề Thác hỏi.

” Em không muốn làm như vậy.” Ôn Lực Nhã lắc đầu, “Bánh bích quy thủ công bán chính là đặc biệt ngon, nếu như trọng tiêu lượng, thì mất đi ý nghĩa của bánh bích quy thủ công, vậy không bằng trực tiếp đồ ăn từ nhà máy tiền lời hàng hóa, như vậy vừa có thể tiết kiệm thời gian và chi phí.”

” Cho nên em sẽ không thỏa hiệp về giá cả phải không?”

” Em tính toán qua chi phí, bánh bích quy giá nhất định rất hợp lý, không thể rẻ hơn nữa.”

” Nếu để cho em cắt bốn trên nguyên liệu -”

” Làm sao có thể như vậy? Em tuyệt đối sẽ không làm như vậy!” Nàng kích động phản đối.

” Anh biết, cho nên anh muốn nói chính là, nếu để cho em cắt bốn nguyên liệu là không thể.” Tề Thác nhìn nàng một cái, sau đó vẻ mặt biểu tình có chút suy nghĩ với nàng nói: “Cho nên hiện nay chỉ còn lại có một biện pháp.”

” Biện pháp gì?” Nàng khẩn cấp hỏi.

” Nghĩ biện pháp mở mang khách nguyên mới.”

Nàng đồng ý gật đầu. “Phương pháp này em kỳ thực cũng nghĩ qua, nhưng mà lúc trước mở tiệm, chính em đã từng phát tờ rơi cũng làm qua hoạt động, có thể thu hút khách nguyên phụ cận tại em cũng mời chào qua, em thực sự nghĩ không ra còn có thể đi nơi nào thu hút khách nguyên mới.”

” Trên Internet chưa?”

” Internet?” Nàng ngây người ngẩn ngơ, ” Em không biết trên internet phải làm như thế nào, hướng hồ lại chưa ăn qua bánh bích quy của em, làm sao có thể chịu tiêu tiền đến mua chứ?”

” Về điểm này thì giao cho anh làm đủ rồi.” Tề Thác lấy biểu tình mười phần tự tin nhận phần công tác này, “Ngày mai làm một trăm phần giống lần trước bắt đầu hoạt động khi tặng bánh bích quy cho anh. Đường nhiên, anh sẽ trả tiền.”

” Lão công, anh muốn làm cái gì?” Ôn Lực Nhã hoài nghi hỏi.

” Đây em cũng đừng quản, ngày mai chuẩn bị cho tốt một trăm phần bánh bích quy kia. Sau đó gọi điện thoại cho anh, anh sẽ phái người đi lấy.”

Ôn Lực Nhã tiếp tục với vẻ mặt hoài nghi, trong lòng nhin không được nghĩ, hẳn rốt cuộc muốn làm đây nha?

Cảnh báo: có H cấp độ 4... (17)

Bạn nào chưa đủ tuổi xin đừng đọc... Ta đã cảnh báo, nếu đọc ta không chịu trách nhiệm...

Kỳ thực phương pháp làm của Tề Thác rất đơn giản, đó chính là sử dụng lực lượng viên chức công ty truyền bá đến thay cửa hàng của lực nhã quảng cáo.

Hắn tin tưởng rằng thật không sợ lửa chỉ cần thức ăn ngon, sẽ có người nghiện, nguyện ý dùng tiền mua, nhất là những người đi làm có thu nhập ổn định. Nếu không văn hoá văn phòng những năm gần đây vì sao có nảy sinh đoàn mua sấm chứ?

Cho nên hắn dùng danh nghĩa đặt trước một trăm phần bánh bích quy mời nhân viên trong công ty ăn, công là thăm hỏi nhân viên, tư mục đích chỉ có hắn cùng vài người là các chủ quản biết phương danh tổng giám đốc phu nhân.

Sau khi bánh bích quy phát ra cách ngày, trong nhà vệ sinh nữ của công ty liền nghe thấy đoạn đối thoại -

” Đây, người có hay không bánh bích quy tổng giám đốc mời ngày hôm qua?”

” Có, ăn siêu ngon, người có hay không ăn?”

” Đường nhiên là có, bằng không làm sao lại hỏi người. Trên túi giấy viết cửa hàng lực nhã, không biết cửa hàng kia ở nơi nào, ta muốn đi mua.”

” Về điểm này, ta có lên mạng tra.”

” Sau đó, có tra được địa chỉ nào không?”

” Chỉ thấy một trang web đang xây dựng, bắt quá bên trên có ghi số điện thoại liên lạc.”

” Thật vậy chẳng? Người gọi điện thoại hỏi bọn họ cửa hàng ở nơi nào không?”

” Có, tại đào viên.”

” Hả, xa như vậy! Vậy bọn họ có hay không dịch vụ giao hàng? Ta nghĩ muốn theo chân bọn họ mua bánh bích quy, nhưng mà cũng không muốn vì bánh bích quy đặc biệt đi tranh đào viên nha.”

” Người ăn một lần thì nghiện rồi, như vậy thích bánh bích quy kia nha?”

” Siêu yêu! Trên thực tế không chỉ là ta, muội muội ta ngày hôm qua cũng có ăn, sau khi ăn xong lập tức kinh ngạc làm thiên nhân, liên tục hỏi ta mua ở nơi nào, nói nàng cũng muốn đi mua.”

” Ha ha, cùng lão bản nướng phải đặt hàng, nàng nói buổi chiều sẽ fax sang cho ta, người có muốn hay không cùng nhau đặt?”

” Thật vậy chẳng? Muốn, ta muốn!” Nữ nhân viên dừng lại nói: ” Người có hay không hỏi qua người khác? Nói không chừng rất nhiều người theo chúng ta giống nhau cũng muốn mua, mọi người cùng nhau đoàn mua sắm còn có thể tính phí vận chuyển.”

” Yên tâm, sau khi đơn đặt hàng truyền đến ta sẽ đến từng bộ phận hỏi!”

” Cho ta nhiều đơn đặt hàng, muốn truyền cho muội muội ta, nói không chừng công ty nó cũng có người sẽ có hứng thú.”

” OK, không thành vấn đề.”

Chỉ cần một hoạt động tặng bình thường, giống như trong hồ nước lớn bỏ xuống một hòn đá nhỏ, nước gợn từ giữa tâm điểm đó khuếch tán, sóng cứ đẩy nó ra xa.

Ôn Lực Nhã tuyệt đối không nghĩ tới, Tề Thác chỉ làm một động tác như vậy thì có hiệu quả lớn như vậy, cả ngày nàng đã không biết tiếp nhận bao nhiêu điện thoại hỏi đặt hàng, nhận được thiếu chút nữa chùn tay.

Tập Tiểu Vũ từ sau khi điện thoại đặt hàng đầu tiên tới, mà bắt đầu bắt tay vào làm đơn đặt hàng, bởi vì căn bản là trong cửa hàng không có loại này. Nàng lại vội vàng bắt đầu gọi điện thoại cho các cửa hàng nguyên liệu, giải quyết đơn đặt hàng nguyên liệu mới có thể bổ sung công việc liên quan.

Thời gian kế tiếp, bận rộn quả thực chỉ có thể dùng đánh giấc để hình dung.

Đối mặt với đoàn mua sắm đơn đặt hàng xảy ra bất ngờ, chỉ dựa vào nàng cùng tập Tiểu Vũ hai người căn bản là không cách nào đối phó, mà hiện tại thuê người hình như cũng không còn kịp rồi, cho nên bạch lăng xin nghỉ đến hỗ trợ, nguyên chỉ linh cùng trạm na cũng bỏ công tác trong tay, tất cả đều đi đến hỗ trợ.

Năm nữ nhân toàn thân đau nhức bận rộn, nhưng cũng thích thú bởi vì nhìn thấy cửa hàng lực nhã trưởng thành, cảm giác tựa như nhìn thấy hài tử của mình đang nhanh chóng khỏe mạnh giống nhau, các nàng có thể nào không vui chứ?

Chỉ là đột nhiên công việc chiếu cố khiến người ta phấn chấn, thời gian dài công việc chiếu cố đã có thể khiến người ta mệt mỏi.

” Lão bà, lão bà.”

” Ân?”

” Về đến nhà rồi.”

” Ác.”

Con mắt mở ra lại nhắm lại, Ôn Lực Nhã uể oải khiến lão công nói từ tai trái vào tai phải ra, căn bản là không hơi sức đem vào trong đầu, nói cho bản thân về đến nhà rồi ý tứ chính là nên tỉnh lại, chuẩn bị xuống xe.

Nhìn nàng mệt như vậy, ngay cả kêu cũng không dậy, Tề Thác bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng tự ý xuống xe đi tới bên kia nàng mở cửa xe, sau đó khom người cầm nàng theo trong xe ôm ra.

”Lão công?” Rung động thật lớn khiến nàng ngủ mơ mơ màng màng bất an thấp giọng khê khê.

” Ta ở chỗ này.” Hẩn dán tại bên tai nàng ôn nhu trấn an.

Nghe thấy âm thanh của hắn, bất an của nàng lập tức tiêu tán quay đầu dán vào trước ngực hắn, lại lần nữa chìm vào giữa giấc ngủ.

Tề Thác yêu thương hôn nàng một chút, đóng cửa xe, sau khi khóa kỹ xe đạp, liền một đường ôm lão bà ngủ say về nhà, đem nàng ôm về giường, lại giúp nàng cởi quần áo gò bó trên người ra, khiến nàng có thể ngủ được càng thoải mái hơn.

Nhìn nàng rõ ràng uể oải như vậy, nhưng khoe miệng sau khi ngủ lại mang theo dáng dấp mỉm cười, khiến Tề Thác không tự chủ được cười khở, không biết nên đem tình huống này làm thế nào mới tốt.

Hắn tuyệt không mong muốn chứng kiến dáng vẻ nàng mệt mỏi như thế, nhưng mà nhìn nàng vui vẻ sung sướng như thế, lại không đành lòng cắt ngang hứng thú và cảm giác thành tựu của nàng, hại hắn hiện nay là đâm lao phải theo lao.

Ai, sớm biết thế lúc đầu sẽ không xen vào việc của người khác, giúp nàng khai phá khách nguyên mới, thực sự là hối hận không kịp!

Nhưng mà, việc đã đến nước này hối hận còn có được không?

Đương nhiên không có, hắn hiện nay nên làm nghĩ biện pháp khiến nhiệt tình công tác của nàng thoải mái một chút, cầm lực chú ý một chút hướng về nhà, cùng với hắn trên người đến – ăn, cuối cùng điểm này trọng yếu phi thường, phải đánh một chấm nhỏ mới được.

Thế nhưng vấn đề ở chỗ hắn nên làm như thế nào đây?

Tề Thác một bên tắm rửa vừa nghĩ vấn đề này, thứ nhất nghĩ đến biện pháp khiến lão bà mang thai, thứ hai nghĩ đến biện pháp chính là khiến lão bà mang thai, thứ ba....

Được rồi đúng hắn dự đoán được duy nhất biện pháp chính là khiến lão bà mang thai, chỉ cần trong bụng hài tử nàng sẽ làm sao thích cảm giác thành tựu hiện nay, cũng sẽ dừng bước chân chiều cổ tới thân thể chiều cổ cục cứng trong bụng.

Càng nghĩ càng đặc ý, càng nghĩ càng phấn khởi, hắn khẩn cấp muốn trở lại phòng tiến hành lập kế hoạch nhưng vui quá hóa buồn không cẩn thận giẫm lên đồ đạc trượt một cái.

”Phanh!”

Một tiếng nổ xảy ra bất ngờ, khiến Ôn Lực Nhã từ trong lúc ngủ mơ kinh tỉnh lại, nàng đột nhiên mở hai mắt ước chừng dừng lại ba giây đồng hồ, mới từ trên giường ngồi xuống, mở mắt quay đầu nhìn về phía âm thanh trong ấn tượng truyền tới – nhà tắm.

Xảy ra chuyện gì ?

”Lão công?” Nàng giương giọng kêu, âm thanh có chút khàn khàn.

Tề Thác không có trả lời nàng, nhưng trong phòng tắm lại truyền đến một trận thống khổ hư hư thực thực, khiến nàng nhin không được nhíu mày, kéo thân thể mệt mỏi xuống giường đi ra phía trước kiểm tra.

”Lão công?” Nàng vừa đi vừa kêu, sau đó đứng trước cửa phòng tắm đóng chặt, đưa tay gõ gõ cửa, “Lão công, anh ở bên trong sao?”

”Ân.” Bên trong cánh cửa trước lặng im một chút, mới truyền tới âm thanh của một người cố nén đau đớn, khiến lông mày của nàng trong nháy mắt cau lại càng thêm chặt.

”Ta đi vào nha.” Nàng nói xong thì nhanh chóng đẩy cửa ra đi vào.

Trước mắt cảnh tượng khiến Ôn Lực Nhã thở một hơi, giây tiếp theo thì chạy đến phía về mặt đau đớn, cả người xích lôa ngồi ở sàn nhà bên cạnh bồn tắm lớn bên cạnh Tề Thác.

”Làm sao vậy? Bị thương sao?” Nàng vẻ mặt khẩn trương hỏi, cuối cùng biết tiếng nổ kia là hắn té ngã trong phòng tắm phát ra âm thanh.

”Bị thương.” Hắn thống khổ thanh ngâm.

”Chỗ nào? Bị thương ở nơi nào?” Nàng nhanh chóng cẩn thận kiểm tra mỗi một chỗ trên người hắn, tay, chân, đầu gối, bờ vai, phần lưng...

”Tự ái, tự ái của ta bị thương.” Tề Thác đột nhiên lấy tay để lên ngực nói.

Động tác kiểm tra mọi thứ tạm dừng, hâm nóng lực nhả chậm rãi quay đầu hoài nghi nhìn về phía khuôn mặt hắn. “Người nói cái gì?”

” Tự ái của ta bị thương.”

Nàng trừng mắt nhìn hắn, trong khoảng thời gian ngắn nhin không được giơ tay lên trên khuôn mặt hắn

” Ba!”

Tuy rằng cái tát này không mang theo bất luận cái gì lực, nhưng Tề Thác không ngờ bị đánh cho có loại cảm giác mặc danh kỳ diệu.

” Sao lại đánh ta?” Hỏi.

” Sao làm ta sợ?” Nàng trừng mắt nói ra, có chút tức giận.

” Xin lỗi, không phải cố ý, nhưng tự ái của ta thực sự bị thương.” Hắn lập tức nghiêng thân hôn môi nàng một cái, giả bộ vô tội đúng nói.

” Làm sao lại té ngã? Thực sự không có chỗ nào bị thương sao? Âm thanh ban nãy vọng lại thật lớn.” Khẽ thở dài một hơi, nàng hết giận quan tâm hỏi.

” Ta không sao, chỉ là giẫm lên khăn mặt sàn nhà, sau đó đụng cái vật gì đó mới phát ra âm thanh lớn như vậy. Xin lỗi, ầm ĩ đến người?” Hắn dựa vào cạnh bồn tắm, mượn lực theo thượng sần nhà đứng lên.

Tuy rằng nói không bị thương, nhưng là như thế này nặng nề mà ngã một chút cũng sẽ đau nhức, xem chừng sáng sớm ngày mai khi hắn thức dậy, khẳng định toàn thân sẽ đau nhức, thật là một hồi tai bay vạ gió. Tề Thác cười khổ một chút.

Ôn Lực Nhã lắc đầu, thừa dịp hắn đứng dậy, nhanh chóng đem cái trí vật rơi xuống từng cái nhặt lên thả lại, mới xoay người lại đối mặt hắn.

Chẳng qua là khi đối mặt, trước nàng không chú ý tới bộ phận, lúc này toàn bộ chú ý tới.

” Lão công, người nhanh lên một chút đem quần áo mặc vào.” Nàng nhin không được mặt đỏ, mắt quay qua một bên.

” Vì sao?” Chú ý tới vẻ mặt xấu hổ của nàng, Tề Thác cố tình hỏi.

” Nào có vì sao, người nhanh lên một chút đem quần áo mặc vào là được thôi.”

” Nhưng mà ta không muốn mặc.”

” Vì sao?” Nàng vô ý quay đầu lại, lập tức lại nhanh chóng xoay người đưa lưng về phía hắn.

Trời ạ, hắn vừa mới ngã một cái không phải sao? Theo lý thuyết hắn là đau đến cũng không có thể nhớ mới đúng, nhưng mà vì sao.... Vẫn “Tính” Bùng bùng?

” Người ngượng ngùng sao, lão bà?”

Hắn đột nhiên từ phía sau bắt đầu ôm nàng, hại nàng cả người nhất thời khấn thưng ngay cả hô hấp cũng ngừng lại.

” Mới, mới không có! Ta vì sao phải ngượng ngùng?” Miệng nàng cứng rắn nói.

” Chính là người đều khuôn mặt đều đỏ, ngay cả lỗ tai và cái cổ cũng đều đỏ lên.” Hắn vừa nói, vừa hôn nhẹ lỗ tai của nàng, còn theo đường cong bên gáy một đường đi xuống, bắt đầu hoặc nhẹ hoặc nặng gặm cắn nàng.

“Lão công... “Ôn Lực Nhã không tự chủ được ngậm khẽ bật ra, đưa tay nắm lấy tay hắn.

Môi hắn tiếp tục trên cổ nàng cắn cắn, dùng một tay cầm lấy tay nàng khóa lại trên đầu, bắt đầu một bên vuốt ve nàng, một bên tước quần áo trên người nàng.

Nàng lại lần nữa mở tay bắt lấy tay hắn, nhưng hoàn toàn không có sức ngăn cản động tác của hắn, chỉ có thể khoát lên trên cánh tay theo hai tay hắn bận rộn di chuyển mà di động tới.

Vạt áo trước bị mở ra, áo lót bị tháo ra, tay Tề Thác phủ trên ngực đầy đặn của nàng ôn nhu mà nắn, khiến nàng nhin không được hơi hơi uốn cong cơ thể đứng dậy, thở thấp thành tiếng.

” Ta thích âm thanh của ngươi.” Hấn khàn khàn đối nàng nói, đôi môi từ cái cổ của nàng hướng tới hôn cằm nàng, sau đó một đường hôn lên môi của nàng.

Hấn hôn tuy rằng dịu dàng, lại tràn ngập khát vọng. Hấn dùng đầu lưỡi ở môi nàng chơi đùa cũng không tiến vào, thẳng đến nàng chịu không nổi chủ động mở miệng mời, hấn mới không nhanh không chậm tham nhập, ôn nhu lại triệt để nhấm nháp hương vị của nàng.

Rốt cuộc chịu không nổi động tác chậm rãi của hấn. Nàng trong lòng hấn xoay người, chủ động đưa tay ôm lấy cái cổ hấn, níu lấy mái tóc ẩm ướt của hấn, vội vàng áp chính mình vào hấn.

Hấn dường như cười khê một tiếng cũng xoay người hít một hơi, sau đó trong nháy mắt toàn bộ động tác chậm rãi ôn nhu đầy kịch tình, khấn trương vừa trực tiếp vừa nóng.

Đầu lưỡi hấn bắt đầu dùng sức ở môi nàng quấy rối, một tay chặt chẽ vòng trụ nàng, như là muốn nàng áp vào trong cơ thể của hấn ôm chặt, tay kia lại từ phía sau tham tiến trong quần lót của nàng, theo giữa hai đùi trượt xuống dưới, sau đó trực tiếp tham tiến ẩm ướt trong cơ thể nàng.

(xịt máu gần xỉu!!!! * cầm khăn giấy* *lau lau* edit típ nào!!!!)

” A...” Nàng thấp thuyển một tiếng, vội vàng ôm sát gáy hấn đem thân thể của chính mình hướng về phía hấn.

” Thích không?” Hấn khàn khàn hỏi.

Nàng căn bản là nói không ra lời, chỉ có thể run rẩy cảm giác hấn ngón tay của hấn liên tục tiến vào trong cơ thể nàng di động tới, chợt nhanh chợt chậm, lúc sâu lúc cạn, khiến nàng nhin không được lên tiếng rên rỉ, bản năng đưa tay đem tay hấn đẩy ra, mở chân, kiễng chân gượng đem tự mình hướng về phía hấn, đáng tiếc hấn quá cao căn bản là không tới.

” Lão công!” Nàng nảy sinh khó nhin khàn khàn kêu. Hấn thô dạt cười, đưa tay ôm nàng lên, nàng lập tức giơ chân lên ôm lấy thắt lưng hấn, tự động giúp hấn tìm được cổng vào mềm mại của nàng, sau đó ngừng thở run rẩy khiến hấn kiềm nén tiến vào trong cơ thể nàng.

” Trời ạ!” Tề Thác kè vào cái trán của nàng, kìm lại không được thở dốc ra.

Nàng muốn học lời nói hấn nếu lúc này, nói nàng cũng thích âm thanh của hấn nhưng hô hấp vô cùng gấp cùng nhu cầu vô cùng cấp bách hoàn toàn không cách nào mở miệng.

Nàng bắt đầu để hấn di động bản thân. Khiến hấn nhin không được gằm nhẹ một tiếng, dùng sức đem nàng ôm lên trên tường nhà tắm, thật mạnh một lần lại một lần tiến vào trong cơ thể nàng thẳng đến khi đưa bọn họ đến cao trào vui sướng bao phủ mới thôi.

Hấn cả người nàng vô lực ngồi xuống sàn nhà, thân thể vẫn như cũ chặt chẽ kết hợp cùng một chỗ với nàng.

” Ta muốn tắm rửa.” Sau Mấy phút đồng hồ, Ôn Lực Nhã mệt mỏi mở miệng nói.

Tắm rửa? Như vậy sẽ làm cơ hội nàng mang thai giảm bớt.

” Chờ một chút nữa.”

” Vì sao phải đợi?” Nàng vẽ mặt khó hiểu ngẩng đầu hỏi.

Hấn dán vào lỗ tai của nàng nhẹ giọng nói: “Bởi vì ta còn muốn ngươi.”

” Đừng náo loạn.” Nàng khê cười một tiếng, tưởng là hấn nói giỡn, sao biết còn đang trong cơ thể hấn vào lúc này lại đột nhiên hướng lên trên đỉnh đầu, khiến nàng không khỏi xoay người hít một hơi, khó có thể tin nhìn về phía hấn.

” Ta cũng không có nháo.” Âm thanh hấn khàn khàn nói, sau đó mỉm cười hôn trụ nàng.

6. Chương 6

” Cẩn thận!”

Âm thanh thỉnh linh xảy ra lại càng hoảng sợ, Ôn Lực Nhã cả người chấn động từ giữa trạng thái ngủ gà ngủ gật tỉnh lại, mở mắt Tập Tiểu Vũ bên cạnh.

” Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?” Nàng hỏi.

Tập Tiểu Vũ không có trả lời câu hỏi của nàng, nhưng đem nàng đỡ xuống một cái ghế, sau đó vẽ mặt kiên định cầm nàng ngồi vào trên ghế. “Ôn tỷ, tỷ nghỉ ngơi một chút.”

” Làm sao vậy?” Ôn Lực Nhã khó hiểu nhìn nàng.

” Tỷ quá mệt mỏi.”

” Hả?”

” Tỷ vừa rồi đứng ngủ gà ngủ gật, thiếu chút trở mình đụng trúng lò nướng mới từ trong bụng ra đây, thiếu chút nữa sẽ bị bỏng rồi, tỷ biết không?”

Ôn Lực Nhã ngạc nhiên trừng mắt nhìn. Nàng không biết, có lẽ nguyên nhân vừa rồi liên quan đến mí mắt quá nặng nên con mắt cứ khép lại, nhưng có ngủ đụng vào đồ đặc đến trình độ cũng không biết sao?

” Ôn tỷ, ta xem về sau có lẽ đừng tiếp nhiều đơn đặt hàng như vậy, không phải hại tỷ thân thể mệt đến xỉu thì làm sao bây giờ?”

” Làm sao có thể, bây giờ trong nhà bếp hơn hai người giúp ta chiếu cố, ta so với trước một trận tử thoải mái rất nhiều.”

” Nếu như nói thực sự thoải mái rất nhiều, vì sao ban nãy hội một đến đứng ngủ gà ngủ gật?”

” Ách...” Ôn Lực Nhã nhất thời không nói gì mà chống đỡ. Nàng phải nói cho Tiểu Vũ thế nào, bản thân sở dĩ hội một như vậy tất cả đều là bởi vì liên quan đến lão công chứ? Thật là có miệng khó trả lời a.

” Ôn tỷ, cũng đừng cật lực. Trong cửa hàng chữ tín tất nhiên quan trọng, nhưng vẫn thua kém sự quan trọng của thân thể khỏe mạnh, cho nên lúc này nghe muội nói đi chờ sau đợt đơn đặt hàng này, về sau trong cửa hàng giao số lượng bánh bích quy phải giảm bớt một nửa.”

” Tiểu Vũ, chuyện này chúng ta sẽ thảo luận có được hay không?”

” Không được, ta quyết định rồi.” Tập Tiểu Vũ kiên trì.

” Nhưng ta ban nãy ngủ gà ngủ gật cũng không phải bởi vì liên quan đến công tác quá mệt mỏi.”

” Có đúng không? Đó là bởi vì cái gì?” Tập Tiểu Vũ vẽ mặt không tin.

” Đây...” Ôn Lực Nhã muốn nói lại thôi. Nàng phải nói như thế nào đây?

” Nói không nên lời, vậy cứ quyết định như vậy đi.”

” Tiểu Vũ -”

” Đây, các người hai người làm sao đều ở trong nhà bếp, bên ngoài không ai xem cửa hàng nha?” Bạch Lăng đột nhiên đẩy bức rèm châu ngăn cách phía trước cửa hàng và nhà bếp, xuất hiện trước mặt các nàng.

” Bạch Lăng? Người đến đây lúc nào?” Vài ngày không thấy được nàng, Ôn Lực Nhã kinh hỉ hỏi.

” Bạch Lăng tỷ, tỷ tới đúng lúc, đến giúp chúng ta phân xử.” Tập Tiểu Vũ giành trước nói.

” Phân xử cái gì?” Bạch Lăng tò mò hướng các nàng.

” Ban nãy ôn tỷ mệt đến cứ như vậy đứng ngủ gật, ta cho rằng tỷ ấy quá mệt mỏi như vậy không được, hy vọng đem số lượng hàng giảm bớt một nửa, tỷ ấy cũng không tán thành. Tỷ cảm thấy sao?”

” Người thực sự đứng ngủ gà ngủ gật à?” Bạch Lăng kinh ngạc nhìn về phía Ôn Lực Nhã.

” Không sai.” Lớn tiếng trả lời chính là Tập Tiểu Vũ, nàng còn bổ sung nói: “Thiếu chút đánh đổ lò nung mới từ trong lấy ra bàn nữa, suýt nữa bỏng.”

” Vậy rất nguy hiểm.”

” Không sai, cho nên em mới hy vọng có thể ít tiếp đơn đặt hàng.”

” Em ban nãy nói bao nhiêu? Một nửa sao?” Bạch Lăng nghiêm túc suy nghĩ một tý nói: “Một nửa hình như nhiều một chút, giảm bớt một phần ba được rồi.”

” Một phần ba sao? Vậy cũng có thể.” Tập Tiểu Vũ nói chuyển hướng Ôn Lực Nhã muốn nhìn nàng có ý kiến gì không.

” Ta ngủ gà ngủ gật thực sự không phải bởi vì quan hệ tới công tác quá mệt mỏi.” Nàng bắt đầu dĩ muốn giải thích.

Trong cửa hàng sinh ý mới vừa bước vào quỹ đạo mà thôi, nàng hy vọng có thể cố gắng một chút nữa khiến bước chân đứng càng ổn một chút, tạm thời vất vả một chút cũng không sao hơn nữa là tối trọng yếu nàng sợ dĩ phải ngủ gà ngủ gật bởi vì quan hệ tới công tác quá mệt mỏi mà là...

Ai, chuyện xấu hổ mở miệng như vậy, muốn nàng nói như thế nào nha? Đều do Tề Thác!

” Không phải bởi vì quan hệ tới công tác quá mệt mỏi, đó là bởi vì cái gì?” Bạch Lăng hỏi.

” Chính là...” Nàng muốn nói lại thôi, xấu hổ muốn lập tức tìm một cái hang chui vào.

Hết lần này tới lần khác Bạch Lăng rất có tinh thần truy tìm nguồn gốc với biểu tình tò mò nhìn chăm chăm nàng, truy đến cùng, “Thì là cái gì?”

Trời ạ, ai tới cứu nàng nha?

Giống như là đáp ứng lời kêu cứu của nàng, phía trước mặt tiền cửa hàng bỗng nhiên truyền đến một tiếng leng keng.

” Xảy ra chuyện gì?” Ba người đồng thời nhìn về phía hướng mặt tiền cửa hàng.

” Hình như là tiếng động thủy tinh vỡ vụn.” Tập Tiểu Vũ nói xong, lập tức đầu tàu gương mẫu hướng trong cửa hàng chạy đi, Bạch Lăng và Ôn Lực Nhã thì đuổi theo sau.

Chỉ thấy trong cửa hàng thủy tinh vỡ mà rơi rải rác, trước cửa hàng thủy tinh trên tường rơi xuống đất rõ ràng là thủy tinh trên cửa kính bị đập bể, thủy tinh sắc nhọn làm người khác nhìn thấy ghê người.

” Tại sao có thể như vậy?” Tập Tiểu Vũ bật thốt la lên.

Bạch Lăng và Ôn Lực Nhã vẻ mặt chấn động giống nhau, ngây ngốc nhìn trên mặt đất. Làm sao lại như vậy?

” Lão bản nung, các tỷ lui ra phía sau một chút, rất nguy hiểm!”

Hai gã vừa làm vừa học trong phòng bếp cũng chạy ra, nhìn sự hỗn loạn trong cửa hàng, hai người đại nam sinh xuất ra tinh thần kỹ sĩ đem toàn bộ các nữ nhân ngăn cản ở sau người, một người phụ trách bảo vệ một người thì phụ trách chạy ra ngoài cửa hàng xem tình hình bên ngoài.

Sau một lát, Tiểu Kiệt ra ngoài dò xét trở về.

” Thế nào?” Ôn Lực Nhã vội vã hỏi.

Tiểu Kiệt đối nàng lắc đầu, “Không phát hiện người nào khả nghi.”

” Làm sao có thể chứ?”

Tập Tiểu Vũ không tin đem thân hình to che ở trước mặt nàng đẩy ra, tự mình vọt ra bên ngoài đi bắt tội phạm, nhưng mà kẻ xấu đó cũng không phải một tên ngu ngốc hoặc ngớ ngẩn, ngoan ngoan mà đợi ở hiện trường phạm tội bị bắt cho nên hẳn đương nhiên là không ở lại.

” Rốt cuộc tên hỗn đản nào làm, nếu bị ta bắt được hẳn nhất định phải chết!” Nhìn cảnh tượng loạn trong cửa hàng, giận không thể kiềm chế nghiêng rằng nghiêng lợi.

” Lực Nhã, các người gần đây đắc tội với người nào không?” Bạch Lăng cau mày hỏi.

Ôn Lực Nhã vẻ mặt mờ mịt lắc đầu.

” Vậy có cùng người nào phát sinh chuyện không tốt không?”

Ôn Lực Nhã lần thứ hai lắc đầu.

” Tiểu Vũ, người đâu?” Bạch Lăng quay đầu hỏi tính tình ngay thẳng, tức giận đang nóng Tập Tiểu Vũ.

” Không có.” Nàng nổi giận đùng đùng đáp, “Nhất định là người “chuyện tốt” kia chính là cửa hàng bánh ngọt kia!”

” Tiểu Vũ, không có chứng cứ đừng nói lung tung.” Ôn Lực Nhã trách cứ.

” Ngoại trừ bọn họ ra còn ai vào đây? Bọn họ làm bánh bích quy thực sự khó ăn, khó ăn đến rẻ cũng không ai muốn mua, cho nên gần đây toàn bộ khách mới lại đến cửa hàng chúng ta, bọn họ nhất định là bởi vì chuyện này mới tâm sinh bất mãn chạy tới tìm chúng ta gây phiền phức!” Tập Tiểu Vũ tức giận suy đoán.

” Không có chứng cứ cũng đừng nói lung tung.” Ôn Lực Nhã lông mày cau chặt vẫn là nói một câu cũ.

” Ôn tỷ!”

” Muốn báo cảnh sát không?” Bạch Lăng hỏi.

” Người cảm thấy sao?” Chưa từng gặp qua tình hình này, nàng cũng không biết nên làm như thế nào.

” Đương nhiên phải báo cảnh sát, chúng ta nhất định phải đem tên hỗn đản ghê tởm kia bắt được!” Tập Tiểu Vũ lớn tiếng nói.

” Bất kể cảnh sát bắt không được nhân, báo cảnh sát xử lý cũng có thể cho đối phương cảnh giác.” Bạch Lăng có chút suy nghĩ đối Ôn Lực Nhã gật đầu, “Vẫn là báo cảnh sát đi.”

Ôn Lực Nhã đồng ý, sau đó đi tới bên trong quầy hàng cầm lấy điện thoại báo cảnh sát.

Chương 6.2

Tới đón lão bà tan tầm, lại kinh thấy trước cửa tiệm thủy tinh khắp nơi, Tề Thác nhướng mày trầm giọng hỏi: “Đây là... Chuyện gì xảy ra?”

” Không có gì, chỉ là chuyện nhỏ ngoài ý muốn.” Sớm biết hẳn nhất định sẽ hỏi, cho nên Ôn Lực Nhã trước tiên chuẩn bị cho tốt câu trả lời của hắn.

” Cái dạng gì chuyện nhỏ ngoài ý muốn?”

” Không cần thận đập vỡ.”

” Thế nào là không cần thận đập vỡ?”

” Đã bị tảng đá đập bể.”

” Vì sao lại bị tảng đá đập bể?”

” Đại khái là tiểu hài tử vùng phụ cận rất bướng bỉnh, cũng không biết bất quá chỉ cần không thương đến người thì tốt rồi.”

Nàng nhún vai mỉm cười đi qua muốn dùng phương pháp này để cho qua chuyện, sao biết -

” Em đang nói dối.”

Lời nói dối bị vạch trần, nàng kinh hãi ngừng thở.

” Anh vì sao nói như vậy?” Nàng dè dặt hỏi.

” Nếu như là bị tiểu hài tử đập bể phá, em hẳn là sẽ rất tức giận mới đúng, mà không biết dùng khẩu khí bình tĩnh như thế hướng thuật lại chuyện này.”

” Vì sao?” Nàng không hiểu hẳn vì sao có ý nghĩ như vậy, “Chẳng qua là tiểu hài tử bướng bỉnh mà thôi, em...”

” Em quả thực sẽ không vì tiểu hài tử đập vỡ thủy tinh trong cửa hàng mà tức giận, nhưng mà em sẽ vì chúng nó làm ra chuyện nguy hiểm như vậy mà tức giận, thậm chí vì cha mẹ bọn nó mặc kệ tiểu hài tử bên ngoài ngoạ để cho bọn nó làm ra chuyện nguy hiểm như vậy mà sinh khí với cha mẹ bọn nó. Tóm lại, em tuyệt đối sẽ không giống như bây giờ, về mặt biểu tình bình tĩnh, cho nên em đang nói dối.”

Ôn Lực Nhã bị Tề Thác nói xong á khẩu không trả lời được, bởi vì nếu như thực sự là tiểu hài tử bướng bỉnh đập vỡ thủy tinh, phản ứng của nàng đích thực hội giống như nói.

Đáng giận, đáng giận, đáng giận. Nàng khi đó đang suy nghĩ khi nói dối việc này làm sao hội không nghĩ tới điểm ấy chứ? Thực sự là ngu ngốc!

” Được rồi, thành thật đi. Vì sao lừa dối anh, còn có thủy tinh này rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Tề Thác hai tay ôm ngực, dù bận vẫn ung dung nhìn nàng.

” Ân, thời gian không còn sớm, chúng ta có muốn hay không trước tiên lên xe về nhà rồi hãy nói?” Ôn Lực Nhã ngoảnh lại nhìn xung quanh mà nói hẳn, muốn thử tranh thủ thời gian còn muốn tính toán cách nói có thể làm hẳn tin.

” Em muốn dùng chiến thuật trì hoãn?” Hắc nhú mày hỏi.

” Cái gì chiến thuật trì hoãn, chúng ta lại không có đánh giặc.” Ôn Lực Nhã cúi đầu, lẩm bẩm nói.

Hắn nhìn nàng một cái, gật đầu. “Hảo, trước tiên lên xe.”

Trong lòng nàng vui vẻ, không nghĩ tới lại nghe hắn không nhanh không chậm tiếp lời nói -

” Sau đó ở trên xe nói.”

Thật là, hẳn nhất định là cố tình. Đáng ghét!

Bửu môi trũng hẳn một cái, nàng ngoan ngoãn mà tiến vào bên trong, hẳn vì nàng mở cửa xe ngồi trên xe.

Sau khi Tề Thác thay nàng đóng cửa lại, vòng qua đầu ngồi vào tay lái. Sau đó khởi động xe, lái xe khởi hành.

” Được rồi, em có thể bắt đầu nói.” Hắc tựa như bao công thẩm án với vẻ mặt thiết diện vô tư, khẩu khí nghiêm túc mở miệng nói.

” Thật là, anh làm chi nghiêm túc như vậy, ta sẽ khẩn trương nha.”

Không có làm Không có làm chuyện trái với lương tâm sẽ không sợ quỷ gõ cửa.”

” Nói như vậy để làm chi, em lại không làm chuyện gì trái với lương tâm...” Nàng chột dạ nói.

” Vậy vì sao muốn lừa dối anh?”

Nàng á khẩu không trả lời được, rốt cục cam chịu số phận thừa nhận, với nàng mà nói muốn thành công lừa gạt hẳn căn bản là nhất kiện nhiệm vụ không có khả năng!

” Em chỉ không muốn làm cho anh lo lắng mà thôi.” Nàng than nhẹ một tiếng, thành thật đối hẳn nói.

” Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Ôn Lực Nhã bắt đắc dĩ ngẩng hẳn một cái, không thể làm gì khác hơn là đem tất cả sự kiện, từ thủy tinh đột nhiên bể tan tành, nàng gọi điện thoại báo cảnh sát, cảnh sát đến hiện trường kiểm tra sau đó nàng đến cục cảnh sát lập hồ sơ ghi chép, từ đầu tới đuôi đều nói cho hẳn nghe.

Tề Thác sau khi nghe xong, không hề giận hỏi: “Phát sinh loại sự tình này, em vì sao không trước tiên gọi điện thoại cho anh?”

” Bởi vì anh công tác bận rộn như vậy, em không muốn làm phiền anh. Hơn nữa lúc đó Bạch Lăng và Tiểu Vũ đều có ở đó, hiện trường có nhiều người như vậy có thể giúp em, cho nên em sẽ không gọi điện thoại cho anh.”

Nhìn hần nghe xong bản thân sau khi giải thích, không ngờ hần bày ra khuôn mặt tối sầm, Ôn Lực Nhã đưa tay dậm dậm cánh tay hần.

” Anh tức giận rồi, lão công?”

Hần không nói.

” Lão công, anh thực sự tức giận rồi? Xin lỗi nha, em đây xin thề sau này nếu có chuyện tương tự phát sinh, em nhất định lập tức gọi điện thoại với anh cầu cứu, có được hay không?” Nàng nghiêng người dán bên cạnh hần, ngưỡng nghiêm mặt đối hần làm nũng.

” Mặc kệ anh công tác có bao nhiêu bận rộn, chuyện của em đối với anh mà nói vĩnh viễn đều là tối trọng yếu.” Hần bỗng nhiên mở miệng nói.

Ôn Lực Nhã lập tức mất phẩm nhu tình. ” Em biết. Chính là bởi vì biết điểm này, cho nên ban nãy em mới có thể nói dối.”

Tề Thác không biết nên nói cái gì chỉ có thể chỉ có thể thở dài.

” Cảnh sát với chuyện này có ý kiến gì không?” Hần trở lại chuyện chính hỏi.

” Bởi vì chúng em cung cấp không ra nhân vật khả nghi nào, cho nên cảnh sát trực tiếp nói rõ trường hợp này sẽ không giải quyết được gì.” Ôn Lực Nhã dựa theo tình hình thực tế thuật lại.

” Đó là cái gì cảnh sát thối rửa?”

” Kỳ thực cũng không có thể trách bọn họ, dù sao bọn họ mỗi ngày đều phải tiếp nhận vụ án lớn bé nhiều như vậy, chúng ta chỉ bắt quá là trong cửa hàng bị đập bể một phía thủy tinh mà thôi đã không ai bị thương cũng không có tổn thất tài vụ (tài sản), thực sự không cần lãng phí công quỹ quốc gia.”

” Cái gì gọi là lãng phí công quỹ quốc gia, chúng ta cũng có nộp thuế? Nhất là lão công của em là anh, em biết anh một năm nộp bao nhiêu tiền cho chính phủ không?”

” Lão công, anh đổi chuyện này có ý kiến gì không?” Ôn Lực Nhã đem đề tài chuyển khai.

” Anh cảm thấy em tốt nhất từ ngày mai bắt đầu ngừng kinh doanh, chờ sau khi mọi thứ tra ra manh mối rồi hãy nói.” Tề Thác nghiêm trang nói xong, lại khiến nàng nhịn không được cười ra tiếng.

” Em biết anh sẽ nói như vậy.” Nàng cười lắc đầu, “Nhưng mà không thể, cho dù phía trước cửa hàng phải tu sửa không thể kinh doanh, trước khi chấp nhận đơn đặt hàng được giao đúng thời gian, cho nên em ngày mai muốn đi làm. Hơn nữa em hỏi chính là, anh đối với cái người phá hoại cửa hàng có nhận xét gì? Cho rằng hần vì cái gì phải làm như vậy? Em không nhớ rõ chúng ta đắc tội người nào, ngoại trừ Tiểu Vũ nói cửa hàng bánh ngọt kia ra, nhưng có khả năng nhất người thứ nhất bị nghi ngờ là bọn họ, hần là không dám táo bạo làm như vậy chứ?”

Nàng nghĩ như thế nào cũng không có biện pháp nghĩ thông suốt cái điểm đáng ngờ này, cho nên nàng mới muốn nghe một chút lão công thông minh có ý kiến gì không.

Tề Thác trầm mặc một chút mở miệng hỏi: “Ngoại trừ đồng nghiệp cạnh tranh ra, các em có nghĩ tới hướng cá nhân tranh cãi chưa?”

” Cá nhân tranh cãi?” Ôn Lực Nhã khê sững sốt một chút.

” Ân.” Hần gật đầu, ” Em thì không cần phải nói, về phần Tập Tiểu Vũ cá tính của nàng có phần rất thẳng có lẽ là nàng trong lúc vô tình nói không chừng đắc tội người nào. Còn có hai người vừa làm vừa học kia, cũng mới có thể là vấn đề của bọn hần, em có nghĩ tới không?”

Nàng vẽ mặt thờ người ra, thậm chí không nghĩ tới những người này.

Đúng là sẽ là như thế này sao? Tiểu Vũ tuy rằng cá tính có chút thẳng nhưng cũng không phải một người hữu dũng vô mưu, không phải người phản ứng chậm chạp đến ngay cả bản thân đắc tội người nào cũng bắt tri bất giác.

Về phần Tiểu Kiệt và Đại Vóc, tuy rằng bọn họ mới đến trong cửa hàng công tác một tháng thế nhưng bọn họ bình thường thái độ chăm chỉ công tác xem ra không giống như là người sẽ ở bên ngoài gây chuyện phiền toái nha.

” Không phải chuyện gì cũng chỉ nhìn bề ngoài, tục ngữ nói hảo tri nhân tri diện bất tri tâm.” Như là biết tởng trong lòng nàng ý nghĩ, tề đột nhiên đột nhiên nhắc nhở nàng.

” Lão công, anh có đúng hay không có thuật đọc tâm nha?” Nàng nhin không được hỏi. Làm sao giống như nàng đang suy nghĩ cái gì, hần đều biết như nhau.

” Kết hôn lâu như vậy, em đến bây giờ mới phát hiện?” Hần nhìn nàng một cái, nghiêm trang trả lời, đùa nàng nhin không được nở nụ cười.

” Đáng ghét.” Nàng cười không thể ngăn thân thủ khê đầm hần một cái.

” Đáng ghét? Anh còn tưởng rằng em thích anh chứ, thật đau lòng.”

Tề Thác một tay đặt ở ngực, cố tình làm ra dáng dấp tâm bị trọng thương, đùa Ôn Lực Nhã cười đến mức lão đảo, hảo không vui cả ngày một mỗi không thuận lợi cũng quên sạch.

” Như vậy tốt hơn nhiều.” Hần thân thủ khê chạm khuôn mặt tươi cười của nàng một chút, mỉm cười nói.

Nàng trừng mắt nhìn, hoài nghi hỏi: “Cái gì tốt hơn nhiều?”

” Biểu tình trên mặt em.”

Nàng thân thủ sờ sờ mặt mình. ” Biểu tình trên mặt em làm sao vậy?”

” Nặng trĩu, mệt mỏi, bất đắc dĩ, miễn cưỡng tươi cười, nhìn khiến anh hảo tâm đau.”

Nàng ngậy người, khê nhếch miệng, một giây đồng hồ tiếp theo chỉ cảm thấy mũi chua xót, nước mắt thiếu chút nữa sẽ rơi xuống.

” Mặc kệ xảy ra cái gì, cũng đừng quên chuyện đó chính là anh luôn bên cạnh em.” Hần nắm tay nàng, hôn bên môi nàng.

Nước mắt rốt cục chính là nhin không được rơi xuống, nhưng khóe miệng của nàng lại cùng lúc nở một nụ cười.

” Ân.” Ôn Lực Nhã vừa khóc vừa cười đối hần gật đầu.

Chương 6.3

Sáng sớm, Tiểu Kiệt đột nhiên gọi điện thoại đến nói muốn từ chức đã khiến Ôn Lực Nhã cảm thấy khó hiểu và kinh ngạc, không nghĩ tới Đại Vóc đến trễ tiếp tục mang theo thương tích đến xin nghỉ, trong giọng nói dĩ nhiên cũng có suy nghĩ muốn từ chức, điều này làm cho nàng không thể không tâm sinh nghi hoặc.

” Ngươi là làm sao bị thương?” Nàng xem băng vải quấn lấy tay hần hỏi.

” Không cần thận dụng vào.”

” Dụng vào hần là không đến mức sẽ có vết thương chứ?”

” Ta là bị ngã xe.”

” Nếu như là ngã xe, vị trí bị thương hần là sẽ không chỉ có tay sao? Chân của ngươi cũng bị thương sao?”

Nàng đem ánh mắt dời xuống quần jean trên đùi hần, thân thủ đột nhiên muốn kéo ống quần hần kiểm tra vết thương, lại đem Đại Vóc hách liểu nhất đại khiêu (không hiểu!!!), trong nháy mắt nảy lên xa có một mét.

” OK, ta bây giờ xác định chân của ngươi không bị thương.” Tay nàng lùi về, thẳng đứng dậy nói.

Hần với vẻ mặt xấu hổ vừa không biết làm sao nhìn nàng.

” Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Không muốn tiếp tục bởi hấn diễn kịch nữa, nàng lấy biểu tình nghiêm túc trầm giọng hỏi.

Hấn khó xử nhìn nàng, mấy lần hé miệng muốn nói lại thôi lại ngậm miệng lại.

” Chào,, hai người các người đang làm cái -” Tập Tiểu Vũ đi vào trong điểm, nguyên bản vui vẻ lên tiếng chào hỏi. Khi nhìn thấy băng vải trên tay Đại vốc nhất thời thay đổi, “Đại vốc, tay người có chuyện gì xảy ra?”

Nàng xuất hiện khiến Ôn Lực Nhã nhất thời thở dài một hơi, bởi vì nghi vấn và hỏi cho tới bây giờ sẽ không là điểm mạnh của nàng nhưng với cá tính thẳng của Tập Tiểu Vũ mà nói lại rất dễ dàng.

” Tiểu Kiệt vừa rồi đột nhiên gọi điện thoại đến từ chức, Đại vốc tay cũng đột nhiên bị thương, còn có ý muốn từ chức, đang hỏi hấn vì sao.” Nàng đơn giản nói tóm tắt đem trọng điểm nói cho Tập Tiểu Vũ.

” Từ chức?” Tập Tiểu Vũ ngạc nhiên kêu lên, “Tiểu Kiệt vì sao muốn từ chức?”

” Hấn nói công tác quá mệt mỏi, nhưng mà hoài nghi căn bản là điều không phải lý do này.” Nàng ý có điều chỉ nhìn Đại vốc.

” Như vậy người đầu? Lại vì sao muốn từ chức?” Tập Tiểu Vũ ánh mắt sắc bén trừng mắt hấn hỏi thẳng.

” Ta...” Đại vốc bị nàng trừng như thế, cả người khấn trương ngay cả nói cũng không nói ra được.

” Người thế nào? Trừ phi người theo ta nói tay người chặt đứt, phải thời gian nửa năm trở lên nghỉ ngơi chữa vết thương, bị bắt đắ dĩ mới phải từ chức bằng không cái gì cũng không cần phải nói, bởi vì ta không cho phép người từ chức!” Tập Tiểu Vũ bốc đồng tuyên bố.

Ôn Lực Nhã nhin không được mỉm cười, thực sự rất thích cá tính gọn gàng dứt khoát này của nàng.

” Người có cái gì lời muốn nói?” Tập Tiểu Vũ lấy một bộ đại tỷ đại giá thức nghiêng ngễ nhìn hấn.

” Vũ tỷ, ta...” Đại vốc vẻ mặt khó xử, muốn nói lại thôi.

” Có cái gì nói thì nói thẳng nha, ấp a ấp úng người có đúng hay không một nam nhân nha?” Nàng nhin không được thân thủ cho hấn một quyền.

” “Kỳ thực ta không một chút nào muốn từ chức, thích công tác ở đây, thực sự rất thích. Nhưng là có người chạy tới uy hiếp ta, nói nếu như ta tiếp tục ở chỗ này ta khó coi, tay của ta chính là bị bọn họ làm bị thương, ta nghĩ Tiểu Kiệt nhất định cũng theo ta giống nhau, bị người uy hiếp.” Hấn một khi mở miệng thì dừng không được, nhất cổ não đem sự thật toàn bộ nói ra.

” Ngu ngốc!” Tập Tiểu Vũ sau khi nghe xong, tức giận thân thủ đánh đầu hấn một cái, “Loại sự tình này người thế nào không sớm chút nói nha?”

” Người nói chuyện uy hiếp là lúc nào phát sinh?” Ôn Lực Nhã vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

” Hai ngày trước, bởi vì không để ý đến hấn ngày hôm qua còn đi làm, kết quả tối hôm qua khi về nhà đã bị đánh.”

” Tiểu Kiệt cũng với người như nhau bị thương sao?”

” Ta không biết, nhưng mà rất có thể.”

” Ghê tởm hỗn đản! Bọn họ có nói lý do không? Vì sao muốn tìm chúng ta gây phiền phức?” Tập Tiểu Vũ giận không thể khống chế mắng to.

Đại vốc lắc đầu.

” Người còn nhớ rõ tướng mạo bọn họ không, chúng ta đến cục cảnh sát đi.” Nàng kéo tay kia của hấn, xuất môn.

” Chờ một chút, Tiểu Vũ.” Ôn Lực Nhã vội vàng đem nàng kêu lại.

Tập Tiểu Vũ quay đầu lại nhìn nàng.

” Không nên báo cảnh sát.” Nàng nhanh chóng lắc đầu nói.

” Tại sao?” Tập Tiểu Vũ vừa tức giận vừa khó có thể tin.

” Dịch trong tối ta ngoài sáng, cho dù báo cảnh sát trong khoảng thời gian ngắn cũng thúc thủ vô sách, chỉ biết làm đối phương tức giận mà thôi. Chúng ta bây giờ nên trước tiên lấy an toàn mọi người làm trọng.” Nàng nhíu chặt mày tính toán.

” Cho nên tỷ muốn làm như thế nào, ôn tỷ?”

Đúng vậy, nàng nên làm như thế nào đây?

7. Chương 7

” Em phiền cái gì?”

Sau khi lên xe, Tề Thác một mực quan sát sự trầm mặc quá mức của Ôn Lực Nhã, cũng chờ nàng chủ động mở miệng nói với hắn cái gì, nhưng mà hắn phát hiện khi bản thân đối mặt loại sự tình này một chút kiên trì cũng không có, bởi vì hắn muốn lập tức tìm ra nguyên nhân nào làm cho nàng không vui, sau đó đem nguyên nhân ấy giải quyết hết, mới mặc kệ nguyên nhân kia là người, là sự, vật tóm lại ai dám chọc tới lão bà hắn người đó đã chết.

” Lão công, em một mực nghĩ một việc.” Đối mặt câu hỏi của hắn, nàng buồn bực sâu não không vui mở miệng nói.

” Chuyện gì?”

” Em làm người thực sự có thất bại như vậy sao?”

Tề Thác sững sốt một chút, lập tức nhíu mày.

” Vì sao hội đột nhiên nghĩ như vậy?”

Nàng bắt đầu dĩ vãng uể oải hít một hơi đại khí, nhưng cái gì cũng chưa nói.

” Lão bà?”

” Em đang suy nghĩ, em có đúng hay không nên đem Lực Nhã điểm (cửa hàng) đóng cửa.”

Nghe thấy những lời này, hắn cảm thấy mình hẳn là phải thật cao hứng mới đúng nhưng phát hiện bản thân một chút cao hứng cũng không có, chỉ cảm thấy không nở bởi vì lão bà lúc này trên mặt tất cả đều là thần tình khổ sở.

” Vì sao, xảy ra chuyện gì?” Tề Thác ôn nhu hỏi.

Nàng trầm mặc một chút mới chậm rãi mở miệng nói: “Lần trước chuyện thủy tinh phía trước cửa hàng bị đập bể không phải ngoài ý muốn.”

Tề Thác lông mày trong nháy mắt cau càng thêm chặt. Hắn sớm đã có loại này dự cảm, thế nhưng...

” Có đúng hay không cảnh sát tra được cái gì?”

Ôn Lực Nhã lắc đầu.

” Vậy em vì sao biết kia không phải ngoài ý muốn?”

” Tiểu Kiệt và Đại vốc buổi tối hai ngày trước khi về nhà đều đã bị nhân sĩ không rõ uy hiếp – “Nàng lưỡng lự nói.

” Em nói cái gì?!” Tề Thác lớn tiếng kinh hãi, xe đột nhiên dừng lại quay một cái.

” Lão công, anh cẩn thận một chút!” Vội vàng đỡ lấy cửa xe ổn định thân thể, Ôn Lực Nhã nhin không được kinh hô.

” Xin lỗi...” Hần cấp tốc nói, đồng thời ổn định tay lái trong tay, “Nhưng mà em ban nãy nói uy hiếp? Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Nàng buộc lòng phải đem chuyện phát sinh ngày hôm nay trong điểm nói cho hần.

” Em trước kia không phải đáp ứng qua anh, bất kể phát sinh chuyện gì nhất định hội người thứ nhất cho anh biết sao? Vì sao phát sinh chuyện lớn như vậy, em không có lập tức cho anh biết?” Sau khi nghe xong, Tề Thác trầm giọng hỏi.

” Lão công, anh ban nãy có nghe rõ ràng lời nói của em không? Là Tiểu Kiệt và Đại vốc bị uy hiếp, không phải em bị uy hiếp.”

” Là bọn hần bị uy hiếp, không phải em lại như thế nào? Bọn họ sợ dĩ bị uy hiếp chẳng lẽ không đúng bởi vì em hoặc điểm của em sao? Nói cách khác những tên đó căn bản là nhằm vào em mà đến, em rốt cuộc có biết hay không?” Hần lấy khẩu khí kiểm chế nhắc nhở.

Ôn Lực Nhã ngẩn ra, sau khi suy nghĩ một chút hiểu được lời hần nói cũng rất có lý, nàng sa sút tinh thần nói: “Cho nên em mới có thể muốn có đúng hay không nên đem điểm đóng cửa.”

” Có muốn hay không đóng điểm căn bản là không phải trọng điểm, em còn không làm cho rõ ràng tình huống.” Tề Thác nổi giận đùng đùng nói.

Nàng mờ mịt nhìn về phía vẻ mặt ẩn nhẫn tức giận của lão công, không hiểu nếu mà có muốn hay không đóng điểm không phải trọng điểm vậy cái gì mới là trọng điểm?

” Trọng điểm là em đã bị uy hiếp!” Hần tăng thêm giọng điệu đối nàng nói, sau đó càng nói càng lớn tiếng, “Sự an toàn của em đã bị uy hiếp, đây mới là trọng điểm!”

Rốt cuộc người nào hỗn đản dám tìm lão bà hần gây phiền phức, tên kia tốt nhất trốn tốt một chút bằng không hần nhất định phải chết!

” Lão công...” Nhìn hần lo lắng như thế lại tức giận, Ôn Lực Nhã đột nhiên không biết nên nói cái gì.

” Em xem em còn là đem điểm đóng cửa được rồi.” Nàng không hề giãy dụa cũng không do dự nữa, cho dù làm như vậy khiến nàng cảm thấy tâm bị tổn thương, có chút đáng tiếc, có chút bất đắc dĩ, cũng sẽ khiến nàng thật vất vả xây dựng lên lòng tự tin lại lần nữa đã bị đả kích, nhưng mà nỗ lực của nàng xác thực đã qua không phải sao? Nàng đã hết sức rồi.

” Không, anh muốn tiếp tục kinh doanh.” Tề Thác bỗng nhiên mở miệng nói.

” Hả?” Nàng ngây người ngẩn ngơ.

” Anh muốn em tiếp tục kinh doanh gian điểm.”

” Vì sao?” Nàng cho rằng hần hội bởi vì lo lắng mà ra lệnh mình đem điểm đóng lại, sao biết hần rốt cuộc trái lại muốn nàng tiếp tục kinh doanh?

” Không cần để ý tới những tên uy hiếp đó, chỉ cần như thường lệ kinh doanh điểm của em là được, chuyện khác giao cho anh.” Hần kiên định nói.

” Chuyện khác?” Nàng khó hiểu nhìn hần.

” Anh sẽ đem tên hỗn đản nào bắt được, chờ xem.” Hần lời thề son sắt, trên mặt biểu tình rất – kiên quyết.

Chương 7.2

Nghe trọng điểm truyền đến tiếng chuông vang, đại biểu có khách nhân tới cửa.

Ôn Lực Nhã cởi găng tay, đối bên cạnh đang vội vàng bán bánh bích quy áp khuông Tập Tiểu Vũ nói một tiếng, “Ta đi.” Liên cấp tốc xuyên qua bức rèm che đi tới phía trước điểm.

” Người hảo.” Nàng hướng đưa lưng về phía quầy hàng, khách nhân đang xem sơ qua cái giá trên bánh bích quy lên tiếng nói, khiến đối phương biết trong điểm có người, vẫn chưa xướng không thành kế. (vườn không nhà trống)

Nghe thanh âm của nàng, khách nhân xoay người lại đối mặt với nàng, sau đó đối nàng nhếch miệng cười.

Ôn Lực Nhã trong nháy mắt ngậy người, cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch ghen hòng nhìn trân trối nam nhân trừng mắt nàng chớp mắt, nhếch miệng cười.

” Này, tiểu thư, cô thật xinh đẹp có thời gian cùng ước hội không?” Nam nhân lỗ mắng hỏi.

Hắn, hắn -

” Lão công?!”

Trùng mắt trước mắt một thân T-shirt, quần jean rách, giày chơi bóng dính dầu người tuổi trẻ là nam nhân mới có thể mang huyền khốc mũi lưỡi trai, nếu không phải khuôn mặt kia không thay đổi, nàng căn bản là không thể tin đứng ở trước mặt nàng thoát nhìn đại khái chỉ có hai mươi hơn đại nam sinh sẽ là Tề Thác.

Dáng vẻ của hắn thoát nhìn nhã nhặn thường trưởng thành chừng chạc, sự nghiệp thành công diện mạo quả thực khác nhau rõ rệt nếu hai người, lúc này hắn thoát nhìn hảo tuổi trẻ, hảo ung dung thoải mái, cũng lỗ mắng.

” Anh ở đây làm cái gì nha?” Nàng không tự chủ được buột miệng hỏi.

” Anh là đến nhận việc.” Tề Thác mỉm cười đối nàng nói.

” Nhận việc gì?” Nàng mặc danh kỳ diệu hỏi.

” Đương nhiên là trừ phòng trợ thủ.” Hắn dĩ nhiên trả lời.

Nàng không dám tin nháy mắt mấy cái, lập tức cau mày nói: “Anh nói đùa sao? Đừng náo loạn.”

” Anh là nghiêm túc.” Hắn nghiêm trang nói.

” Mới là lạ.” Nàng lập tức hướng hắn làm một mặt quỷ. Có được một gian công ty năm thu nhập cao đến mấy trăm triệu tổng giám đốc chấp hành đến nhận việc trừ phòng trợ thủ, thật đúng là nói xong xuất khẩu dậm. “Anh rốt cuộc là tới làm cái gì? Còn có, anh vì sao phải mặc thành thế này?”

” Như anh vậy mặc xem sao?”

Đối mặt vấn đề bất thành linh, nàng khê sững sốt một chút, vẻ mặt ung dung nhìn hắn từ đầu đến chân, lại từ chân đến đầu, sau đó tuy rằng trong lòng không cam lòng nhưng vẫn phải thừa nhận hắn khuôn mặt dễ nhìn cùng với một dáng người tử bần hảo dáng người, bất kể thế nào mặc đều hảo nhìn.

< ý=“ của=“ ôn=“ tỷ=“ là=“ khen=“ ngại=“ đáng=“ người=“ của=“ lão=“ công=“ mình=“ á!!!!!!=“>

” Đẹp, nhưng - “Nàng gật đầu, còn có một phần ngoại lệ muốn nói, nhưng hắn lại tung ra một vấn đề nữa.

” Thích không?”

” Thích, nhưng -”

” Yêu anh sao?”

Nàng nhin không được mắt trợn trắng.

” Yêu anh sao?” Đợi không được đáp án của nàng, hắn kiên trì lại hỏi một lần nữa.

” Yêu.” Nàng bất đắc dĩ trả lời, sau đó nhanh chóng nói: “Nhưng là!”

Nàng hai mắt trợn tròn, nhanh chóng tăng mạnh khẩu khí nói ra nhưng là bộ dạng, khiến Tề Thác nhìn không khỏi muốn cười.

” Nhưng là cái gì?” Hắn mỉm cười hỏi.

” Nhưng là đây không phải trọng điểm, trọng điểm là người vì sao muốn mặc như vậy còn có hiện nay anh làm sao có thời gian đến nơi đây, không cần phải đi tới công ty sao?” Thấy hắn không hề nói, nàng yên tâm nói cho hết lời, ngừng một lát, lại bổ sung một câu, “Anh mặc như vậy có thể hay không rất trẻ tuổi một chút?”

” Có bao nhiêu tuổi trẻ? Cùng Tiểu Kiệt, Đại vốc bọn họ hắn là không sai biệt lắm chứ?” Hắn cầm mũ lưỡi trai cởi ra, nghịch ngợm sửa với lật rồi đội lại trên đầu, đối nàng nhếch miệng cười.

Ôn Lực Nhã trầm mặc nhìn hắn, đột nhiên cảm nhận được hắn mỗi lần khi đối mặt nàng làm cho tình huống không rõ ràng lắm, cái loại bất đắc dĩ này và cảm nhận vô lực.

” Lão công, người rốt cuộc là tới làm cái gì?” Nàng nghiêm túc hỏi lại hắn một lần nữa. “Không phải mới vừa nói sao? Anh là tới nhận việc trừ phòng trọ thủ.” Hắn nhất phách dễ dàng trả lời.

Nàng không biết nên nói cái gì, có loại cảm giác mau bị buộc điên.

” Không được dùng loại vẻ mặt này nhìn anh, anh không phải cùng em nói qua, anh sẽ đem tên hỗn đản nào bắt được sao?” Tề Thác vỗ vỗ khuôn mặt của nàng.

” Muốn tóm như thế nào? Đảm đương trừ phòng trọ thủ có thể đem đối phương bắt được sao?” Nàng trừng mắt hắn hỏi, thực sự không hiểu lô-gích của hắn.

” Không sai.” Hắn mỉm cười, ” Em trong điểm có nhiều người như vậy qua lại, không phải chỉ có làm trừ phòng trọ thủ Tiểu Kiệt và Đại vốc bọn họ gặp qua đối phương sao?”

Nàng sửng sốt, đột nhiên hiểu dụng ý của hắn, nhưng mà thực sự có thể chứ? Tại sao nàng không một chút nào cảm thấy đó là một ý kiến hay?

” Ta nghĩ chủ ý này rất tốt, bất quá điều kiện tiên quyết là anh không thể để đối phương phát hiện anh là lão công của lão bản nương.” Nàng còn chưa kịp mở miệng, âm thanh của Tập Tiểu Vũ lại đột nhiên phát ra.

Nàng nhanh chóng quay đầu lại, chỉ thấy Tập Tiểu Vũ đang đứng trước bức rèm che đối nàng nhếch miệng mỉm cười.

” Tỷ ra đây lâu lắm rồi, cho nên ta mới ra đến xem xảy ra chuyện gì.” Nàng đối nàng nói, sau đó hướng bọn họ đi tới.

” Ta cảm thấy chủ ý này bất hảo.” Ôn Lực Nhã nhíu mày.

” Vì sao?” Tập Tiểu Vũ hỏi.

” Thứ nhất, hắn công tác của hắn phải làm, làm sao có thể bày đặt chính sự không làm đem thời gian lãng phí ở chỗ này chứ? Thứ hai như vậy căn bản là này đây thân thiệp hiểm (đại ý là đem bản thân đặt vào chỗ nguy hiểm), rất nguy hiểm không được.” Nàng hướng lão công lấy vẻ mặt biểu tình kiên định, nghĩa chính từ nghiêm bản thân tuyên bố quan điểm.

” Tổng giám đốc đại nhân, người nói như thế nào?” Tập Tiểu Vũ xem kịch vui nheo mi hỏi Tề Thác.

” Lão bà, không nên xem thường lão công người được không?”

” Ta không có đem người xem thường, chỉ là làm như thế này rất nguy hiểm, ta không đáp ứng.” Nàng dùng sức lắc đầu.

” Lão bà....”

” Ta không đáp ứng, tuyệt đối không đáp ứng!”

Tề Thác cau lông mày lên, đột nhiên quay đầu đối Tập Tiểu Vũ nói: “Phiền người xem điểm một chút, ta cùng nàng đến bên trong nói chuyện.” Sau đó tay dắt Ôn Lực Nhã tự ý hướng trừ phòng mục tiêu, thân hình biến mất phía sau bức rèm che.

Vậy mà cứ như vậy đi? Tập Tiểu Vũ bất đắc dĩ khẽ thở dài một hơi. Nàng vốn đang muốn xem kịch vui.

Nhìn hướng bọn họ rời đi, hình ảnh tựa hồ vẫn lưu lại trước mắt.

Vợ chồng, tay trong tay...

Loại ngọt ngào hạnh phúc này, cảm giác trong mắt chỉ có đối phương không có người khác, nàng cũng từng có nhưng cảm giác hình như đã nghìn năm trước chuyện tình...

Nàng năm nay mới vài tuổi mà thôi, vậy mà nói nghìn năm, cấp... Thực sự là buồn cười.

Lắc đầu, Tập Tiểu Vũ cố sức bỏ qua tâm tình đa sầu đa cảm rất lâu không gặp, sau đó dụng lực hít một hơi lại thân thủ mặt mình vài cái.

" Tỉnh, tỉnh." Nàng nói với chính mình, xoay người đi vào quầy hàng.

" Leng keng leng keng -" Chuông trên cửa trong điểm vang lên.

Nàng tinh thần rung lên. Thật tốt quá, nàng đang cần phải có khách nhân tới cửa chuyển lực chú ý của mình.

Ngẩng đầu, nhếch miệng cười, nàng nhiệt tình hướng khách nhân tới cửa hô: "Hoan nghênh quang lâm: "Nhưng giây tiếp theo, nàng cả người ngậy ra như phồng cùng nam nhân mới vừa bước vào trong điểm trông thấy như nhau...

Chương 7.3

Có H pà con ơi!!!!!!

H nhẹ thui!!!! 17 là được ùi

" Mặc kệ người nói cái gì, cũng không đồng ý." Tại trù phòng, Ôn Lực Nhã với biểu tình kiên định tiên hạ thủ vi cường đối Tề Thác nói, hy vọng hắn có thể lúc đó vứt bỏ kế hoạch của hắn.

" Thật vậy chẳng? Thế nhưng ta kéo người vào trù phòng cũng không phải vì muốn cùng người nói chuyện này." Tề Thác mỉm cười chăm chú nhìn nàng.

Ôn Lực Nhã sưng sờ trừng mắt nhìn, hoài nghi nhìn hắn. "Vậy người kéo ta vào tới nơi này làm cái gì?"

" Hôn người"

" Cái – "Lời của nàng không kịp nói xong, liền bị hắn kéo vào trong lòng cúi đầu hôn trụ.

Hắn hôn tới bất thành hình, đột nhiên khiến nàng trở tay không kịp nhưng cũng đột nhiên khiến nàng cảm giác được ngọt ngào.

Vợ chồng kết hôn cũng đã hơn hai năm, hắn lại luôn như vậy động bất động thì hôn nàng, cũng không xem địa điểm hoặc nơi chốn, tựa như không kim lòng nổi như nhau, điều này làm cho nàng có loại cảm giác còn đang tình yêu cuồng nhiệt, không khỏi mặt đỏ tim đập.

" Lão công, Tiểu Vũ ở bên ngoài: " Cố gắng từ giữa hắn hôn trộm có một chút khe hở, nàng nhắc nhở hắn cũng nhắc nhở bản thân.

" Cô ấy sẽ không vào đây." Hắn tại môi nàng chơi đùa tựa như hôn nhẹ.

" Anh làm sao biết?"

" Bởi vì anh hội xem tướng, cô ấy xem ra rất thức thời."

Nghe vậy, nàng nhin không được cười ra tiếng.

Hắn lại nhìn nàng cau mày nói: "Hôn môi không tập trung, nên phạt." Sau đó lần thứ hai hôn trụ nàng.

Khác biệt với hôn môi ôn nhu trước, hắn lúc này hôn trực tiếp mà còn nhiệt tình, đầu lưỡi dò xét tiến vào trong miệng nàng không ngừng mà di chuyển thăm dò, câu dẫn khiêu khích muốn nàng hưởng ứng nhiệt tình. Nàng hưởng ứng, hắn lập tức hôn càng nhiệt liệt mạnh mẽ, khiến nàng hầu như phải hồn hên run rẩy ngồi phịch ở trên người hắn.

Trời ạ, nàng phải chấm dứt hôn, còn như vậy tiếp nữa nhất định xảy ra chuyện. Ôn Lực Nhã mờ mịt nghĩ, thân thủ muốn đẩy hắn ra, nhưng tay lại trái với ý chí của mình bám trên cổ hắn, sau cổ hắn dùng lực, đưa hắn càng thêm áp hướng về phía mình.

” Trời ạ, không thể ở chỗ này!” Hắn vừa cuồng nhiệt hôn nàng một hồi, đột nhiên thanh âm nói.

” Đối.” Nàng mờ mịt lên tiếng trả lời hắn, không kìm lòng nổi lần thứ hai đem môi mình dán trên miệng hắn.

” Đi nơi nào?” Hắn khàn khàn hỏi.

Ôn Lực Nhã không hề phản ứng, chỉ lo hôn hắn, cùng với đem bản thân càng thêm hướng về phía hắn, cong hướng về phía hắn đã cương cứng cọ sát hắn.

Trời ạ, nàng muốn bức điên hắn!

” Lão bà, đi nơi nào? Chỗ nào có thể cho anh yêu em?” Hắn cắn chặt răng, khàn khàn bật ra tiếng hỏi.

Nàng vẫn như cũ không trả lời câu hỏi của hắn, mà hắn cũng không nhẫn nại hỏi lại nàng, hoặc là đợi lát nữa nàng trả lời.

Ngẩng đầu lên, hắn nhanh chóng nhìn về bốn phía trừ phòng, hắn nhớ kỹ ở đây ngoại trừ phía trước cửa hàng, trừ phòng, WC ra, còn có một gian phòng nghỉ công nhân kiêm trữ tàng thất. Ở nơi nào, ở nơi nào?

Trước mắt đột nhiên xuất hiện cánh cửa phòng nghỉ công nhân, Tề Thác không hoài nghi cũng không có lãng phí thời gian, trực tiếp đem nàng ôm lấy trực tiếp hướng cánh cửa kia bước tới.

Mở rộng cửa, đóng cửa. Trong phòng nghỉ một mảnh u tối, chỉ có khe hở cánh cửa hiện ra một chút ánh sáng, nhưng đây với hai người bọn họ mà nói không một chút nào quan trọng.

Hắn đem nàng để trên cửa trong nháy mắt, đồng thời bắt đầu lôi kéo quần áo trên người nàng cùng quần, mà Ôn Lực Nhã cũng không nhân rồi nhiều động thủ lôi kéo hắn, cũng không bình tĩnh trực tiếp dùng tay kéo quần hắn xuống.

Hắn nhìn không được phát ra một tiếng khàn khàn cười nhẹ. Khi nàng đột nhiên thân thủ đi vào cảm hắn, nháy mắt hắn hít một hơi.

“Lão bà, cẩn thận một chút.” Hắn đem cái đầu của mình để lên trên vai nàng, rên rỉ nói.

“Cẩn thận một chút có quan trọng như vậy sao?” Nàng khàn khàn thấp giọng cười hỏi, giống một nữ yêu mị hoặc.

Không có. Hắn muốn trả lời nàng, lại bởi vì nàng linh hoạt nhiệt tình mà nói không ra lời. Trời ạ, nàng đang giết chết hắn!

Không có biện pháp lại thừa nhận càng muốn yêu nàng nhiều hơn,, hắn đột nhiên đem tay nàng theo chính mình sắp nổ tung cứng rắn rời đi .

“Lão công.....” Ôn Lực Nhã thấp giọng kháng nghị ra tiếng.

“Hừ.” Hắn khàn khàn trấn an nàng, nhanh chóng đem quần nàng cởi ra, đem hai chân nàng ôm lấy hoàn toàn chế trụ mình, lại nhanh chóng nhanh chóng tiến vào cửa nàng chuẩn bị tốt.

Cửa nàng mềm mại, ấm áp cùng quyến rũ làm cho hắn thiếu chút nữa rên rỉ ra tiếng, muốn dùng tốc độ nhanh nhất mạnh nhất vọt vào trong cơ thể nàng, nhưng là vì đáp lễ nàng vừa rồi đối hắn nhiệt tình tra tấn, hắn cố ý lấy tốc độ có thể bức điên chính mình cùng với nàng, chậm rãi tiến vào nàng.

Tề Thác tốc độ thông thả tiến vào, cơ hồ làm cho nàng khó chịu khóc ra tiếng, ngón tay dùng sức hướng về phía hắn, cong lưng lên , không tiếng động thúc giục hắn mau một chút.

Thình lình xảy ra kích thích làm cho hắn tự chủ không được, dùng sức đem nàng kìm ở trên cửa, sau đó đột nhiên vọt vào trong cơ thể nàng, làm cho nàng nhịn không được khom lưng kêu to ra tiếng.

Hắn hôn trụ nàng, dùng sức ở trong cơ thể tiến vào, đem nàng mỗi một lần theo hắn tiến vào mà phát ra tiếng kêu cùng rên rỉ nuốt hết, thẳng đến khoái cảm tích tụ hai người rốt cuộc chịu không được, vong tình phát ra rất ngọt ngào tán thưởng.

Sau đó, hắn nặng trĩu tựa trên người nàng, cảm giác hai người hô hấp vừa nhanh vừa vội tim đập cũng giống nhau.

“Trời ạ, em thật không thể tin được.” Mấy phút đồng hồ sau, Ôn Lực Nhã đầu để trên vai hắn phát ra thanh âm khó có thể tin.

Tề Thác nhin không được nhếch miệng mỉm cười. ” Anh cũng thế.”

“Mới là lạ.” Nàng mới không tin.

“Có khỏe không? Anh ban nãy có hay không làm đau em?” Hắn cố gắng đứng dậy hỏi.

Nàng nhin không được xấu hổ đỏ mặt lườm hắn một cái, sau đó mới nghĩ đến bốn phía một mảnh u tối, hắn căn bản nhìn không thấy vẻ mặt của nàng. Vì vậy thay đổi lấy tay bóp hắn.

” Anh làm đau em?” Hắn hiểu lầm phản ứng của nàng, lập tức kinh ưu (kinh sợ ưu sầu) hỏi.

“Không có.” Nàng không thể không trả lời.

“Không có là tốt rồi.” Hắn kề sát bên tai nàng thăm thì, “Bất quá nếu như làm đau em, em cũng phải chịu một nửa trách nhiệm, ai kêu em nhiệt tình lại cuồng dã như thế.”

Nàng nghe vậy chỉ cảm thấy một hồi lửa nóng nhanh chóng hướng trên mặt xông lên.

“Hy vọng Tập Tiểu Vũ ban nãy chưa đi đến trù phòng.”

Sóng lửa nóng thứ hai lại toát ra.

“Hy vọng cô ấy cho dù tiến đến cũng không có nghe thấy tiếng gào ban nãy của em.”

Sóng lửa nóng thứ ba ào ạt lấp biển kéo tới.

“Hy vọng cô ấy cho dù nghe thấy được, cũng có thể làm bộ không có nghe thấy.”

“Đừng nói nữa.” Ôn Lực Nhã kêu rên la lên. Hắn nói thêm gì đi nữa, khuôn mặt của nàng sẽ bốc cháy nữa.

Tề Thác trong nháy mắt khẽ cười ra tiếng, làm cho nàng nhin không được thân thủ đấm hắn, hắn lại càng cười càng lớn tiếng.

“Đừng cười.” Nàng tìm kiếm cái miệng của hắn đang cười, vội vàng đem nó che lại, sợ âm thanh của hắn hội truyền ra.

Tiếng cười của Tề Thác nhất thời áp a áp úng trong tay nàng, nhưng vẫn cười không ngừng.

” Anh rốt cuộc đang cười cái gì?” Nàng tức giận hỏi.

” Em thật đáng yêu, lão bà.” Hắn đem tay nàng mở ra, dán bên tai nàng nói.

Nàng không muốn để ý đến hắn, tự ý sờ soạng sửa sang lại quần áo trên người mình, sau đó đột nhiên nhớ tới bọn họ vào trù phòng mục đích -

” Anh phải nghĩ biện pháp khác, em không đồng ý nhận anh vào làm trù phòng trợ thủ.”

“Vì sao? Là chính mình sợ về sau sẽ động bất động bị trợ thủ anh đây kéo vào trử tàng thất sao?” Hắn dán bên tai nàng, cười nhạo hỏi.

” Em là sợ anh hội làm như vậy!” Nàng thân thủ đấm hắn, không cam lòng tỏ ra yếu kém cãi lại.

“Làm như vậy không tốt sao? Em cũng rất thích, không phải sao?”

Nàng nhin không được lại đấm hắn một cái, sau đó tìm kiếm đèn trong trử tàng thất mở lên, sau khi hai mắt thích ứng với ánh sáng mới lấy vẻ mặt hết sức nghiêm túc chăm chú nhìn hắn nói: ” Em là với anh nói thật, em không đồng ý anh làm như vậy, như vậy rất nguy hiểm.”

” Anh sẽ cẩn thận, huống hồ anh cũng không phải chỉ có một mình.” Tề Thác đối nàng trừng mắt nhìn.

” Không phải một mình?” Nàng khẽ sững sờ.

“Đối, anh tìm người giúp đỡ.”

“Người nào?” Nàng hiểu kỳ hỏi.

“Đồ thánh bọn họ.”

“Đồ thánh? Hẳn thời gian cứu người cũng không đủ rồi, làm sao còn có khả năng đến giúp anh?”

“Nếu như muốn gặp vợ trước hẳn, hẳn sẽ đến.”

“Hả?”

“Một người kia cũng giống nhau.”

“Hả?”

“Tóm lại giao cho chúng ta là được rồi.” Nói xong, nghiêng thân hôn trụ nàng, kết thúc đề tài ngay từ đầu không cần phải bàn bạc, đánh nhịp quyết định phương án.

8. Chương 8

” Đến, đường phần ta đã si được rồi, người phụ trách lần lượt đem khuấy vào trong, phải trộn đều nha.”

Người giúp ta si bột mì, làm như vậy hội chưa?”

” Lão công, người giúp ta đánh trứng phải đánh tan ra nha.”

” Người tới giúp ta áp khuôn... Làm như vậy là được rồi.”

” Hả, Thánh Thủ bác sĩ, tay người rất cao quý đừng làm những công tác nặng nhọc đó, chỉ cần giúp ta đem bánh bích quy bỏ vào trong cái túi phụ trách đóng gói là được. Hảo, như vậy tốt lắm, cảm ơn người.”

Năm nam nhân cao to, suất anh tuấn, ăn mặc tạt dề, đeo khăn trùm đầu, bờ vai cao; bọn họ đáng vẻ chân tay vụng về không bì kịp để một tiểu nữ nhân chỉ huy, bất kể thấy thế nào đều khiến người ta cảm thấy buồn cười.

Bọn họ ở đốc công giám sát khuôn mặt lắc lắc công tác, thừa dịp khi đốc công xoay người không chú ý, mượn trên tay gì đó làm vũ khí ném về phía các huynh đệ đồng cam cộng khổ, đùa giỡn lẫn nhau ngoạn (chơi đùa) vui cười giống như là một đám dài không lớn hài tử như nhau.

” Xem phi tiêu!”

Một cái xác trứng bay về phía Đồ Thánh, đánh tới đầu của hẳn.

” Hồn dân!”

Một khối bánh bích quy bắn về phía Tề Thác, hẳn trở tay một nghênh đón, nhét vào miệng. “Ăn ngon.”

” Xem ta mê hồn khói!”

Một mảnh bụi rải rác đầy trời, rơi rải đầy người Tề Thác đều là, thiếu chút nữa sặc khỵ.

” Xem trứng!”

Hai cái xác trứng nhanh như tên hướng quý đại phú hào vọt tới, quý đại phú hào xoay tròn thân thành công tránh được ám khí.

” Ném thử Đạn Chỉ thần công của ta.”

Mang theo nước bơ mùi hương màu vàng phi đạn hướng về phía Tề Thác.

Không nghĩ tới bọn họ bốn người mà hội liên thủ đối phó mình, Tề Thác hai mắt tròn nhìn, ý chí chiến đấu hợp nhau bị kích phát lên, tâm ngoạn cũng thế. Hắn đồng loạt đứng dậy bên cạnh xác trứng, đồng thời hướng trên người bốn tên kia ném tới.

” Đáng giận, xem ta bách trứng tề phát.”

Từ trong trữ tàng thất cầm đồ đi tới, Ôn Lực Nhã khi trông thấy cảnh tượng trước mắt thiếu chút nữa không nổi điên.

” Các người đang làm cái gì?!” Nàng cao giọng hét to.

Năm đại nam nhân đang ngoạn bắt diệp nhạc hồ* nhất thời cả người cứng đờ, toàn bộ thành Mộc Đầu Nhân (người gỗ).

(* bắt diệp nhạc hồ: mãi không biết chán)

Nàng nhanh chóng đi lên trước, bọn họ khiến cho trù phòng và nguyên liệu một mảnh hỗn loạn, gần như bất tỉnh.

Nàng mới đi vào trữ tàng thất thời gian bao lâu mà thôi, tình huống vì sao hội biến thành thế này?

” Các người đang làm cái gì? Các người rốt cuộc đang làm cái gì?” Nàng giận không thể khống chế lớn tiếng hỏi.

Năm đại nam nhân toàn bộ ngậm miệng, ngay cả cổ họng một tiếng cũng không dám.

” Nói chuyện, các người toàn bộ thành người câm!” Phẫn nộ khiến nàng ngay cả nói chuyện cũng trở nên không tốt lên.

” Lão bà, người ta là tới giúp đỡ, em làm sao có thể nói như vậy chứ?” Tề Thác cẩn cẩn dục dục (cẩn thận) sửa chữa thái độ của nàng.

Ôn Lực Nhã trừng mắt hắn, dùng sức hô hấp, không ngừng mà nói với mình là lão công nói đúng, nàng không thể đối với hảo tâm của người đến giúp đỡ nổi giận, cho dù hắn là tới làm trở ngại chứ không giúp gì cũng như nhau.

Không thể nổi giận, không thể nổi giận, không thể nổi giận...

” OK, cảm ơn các người giúp đỡ, nhưng mà nhìn thấy cảnh tượng trước mặt ta không thể không nói gian miếu nhỏ này khó chứa các người những đại hòa thượng này, cho nên làm ơn phiền các người đi ra bên ngoài nghỉ ngơi tốt? Các vị tiên sinh.” Nàng chịu đựng cơn giận dữ, ngoài cười nhưng trong không cười đuổi người.

” Xin lỗi.” Đồ Thánh áy náy đối nàng nói.

Mặt khác ba nam nhân cũng là vẻ mặt áy náy sau đó đối nàng gật đầu, đồng thời xoay người đi ra ngoài.

” Lão bà, xin lỗi.” Tề Thác nói, cũng muốn theo đi ra ngoài.

” Người lưu lại cho ta.” Nàng nổi giận ùng ùng gọi hắn lại.

Đi ở phía trước bốn nam nhân trong nháy mắt dừng lại cước bộ, quay đầu lại nhìn nàng.

Nàng lần thứ hai đối bọn họ mỉm cười cứng nhắc. “Xin lỗi, ta là muốn nói chuyện với lão công ta, không phải với các người.”

Bọn họ ánh mắt không hẹn mà cùng lập tức chuyển tới trên mặt Tề Thác, sau đó lộ ra vẻ mặt đồng tình, tất cả đồng thanh nói: “Huynh đệ, bảo trọng.” Sau đó mới rời đi.

Nếu không còn đang tức giận, Ôn Lực Nhã nhất định hội nhin không được sẽ cười.

” Em rất tức giận?” Hắn sợ hãi hỏi.

Nàng quay đầu trừng hấn, lại nhìn hướng bốn phía hầu như có thể nói là vô cùng thâm hiểm hỗn loạn, muốn không bức bối cũng khó khăn.

” Ta không nên tức giận sao?” Nàng lạnh lùng hỏi lại.

” Xin lỗi.” Tề Thác lập tức cúi đầu xin lỗi, hấn phi thường hiểu nên dùng phương pháp nào khiến nàng nguôi giận, mà không phải đổ dầu vào lửa.

Đối mặt một người cao hơn mình hai mươi mấy cm, bên ngoài hô phong hoán vũ chau mày trừng mắt, dễ có thể cho rất nhiều người ngay cả thổ mạnh cũng không dám suyễn một chút. Nam nhân như vậy đối mình cúi đầu xin lỗi, nàng không hiểu hay cảm thấy tâm không đành lòng.

Thế nhưng bảo nàng không nên tức giận lại cảm thấy không có biện pháp.

” Các người rốt cuộc là tới giúp đỡ, hay là làm trở ngại chứ không giúp gì?”

” Vốn là muốn giúp đỡ không nghĩ tới không nghĩ tới lại làm trở ngại chứ không giúp gì.” Hấn lấy vẻ mặt sa sút tinh thần nói.

Ôn Lực Nhã một cái không đành lòng, trong nháy mắt bật cười.

Nàng cười, Tề Thác liền biết bản thân đã qua cửa ải.

” Xin lỗi, lão bà.” Hấn thân thủ cầm nàng ôm vào trong lòng, ” Anh không nghĩ tới mấy người kia hội ấu trĩ như thế, làm rối loạn trừ phòng của em, còn phá tan nguyên liệu em bán bích quy, anh thay bọn họ cùng em xin lỗi.”

Huỳnh đệ, vì hạnh phúc của ta suy nghĩ, thì mời các người ủy khuất một chút, thay ta chịu oan uổng một chút đi.

” Chỉ có bọn họ ấu trĩ mà thôi sao?” Nàng nghiêng liếc hấn.

” Đương nhiên.”

” Có đúng không?”

” Đương nhiên là, lão công em trưởng thành lại chừng chặc, làm sao có thể làm ra chuyện ấu trĩ như thế.” Hấn nghiêm trang gật đầu.

” Thế nhưng theo ta mới vừa nhìn thấy, người ngoạn diện nhất chính là người. Đáng giận, xem ta trăm trứng tề phát.” Nàng đột nhiên học một câu hấn ban nãy nói.

Tề Thác đột nhiên cứng người một chút.

Bị nàng nghe thấy được?

Không sao, chỉ cần đánh chết không nhận, đem trách nhiệm đổ lên trên người những người khác là được.

” Là ai ấu trĩ như thế nói ra loại này nha?” Hấn nói.

Huỳnh đệ, vì hạnh phúc của ta suy nghĩ, thì mời các người lại ủy khuất một chút thay ta lại chịu oan uổng một chút đi.

Ôn Lực Nhã tự tiểu phi tiểu nhìn hấn.

” Nhất định là Vệ Thịnh, tên kia từ trước đến nay luôn luôn cả lơ phát phơ, không nhất khắc nghiêm chỉnh.” Hấn dùng lực gật đầu.

Huỳnh đệ, hôm khác ta nhất định mời người ăn cơm.

” Lão công, ta không phải lão niên mắc chứng si ngốc, còn nhớ rõ trứng và xác trứng là về người quản thật là tốt sao?” Nàng nhin không được ghen ngào cười nói, “Người như vậy thẳng tuốt đem trách nhiệm đẩy đến trên người bọn họ, không sợ sau khi bọn họ biết cùng người trở mặt nha?”

” Huỳnh đệ là làm cái gì? Đương nhiên có phúc cùng hưởng, có tội bọn họ làm nha.” Hấn đương nhiên nói.

Ôn Lực Nhã cũng nhin không được nữa lên tiếng nở nụ cười. Trời ạ, hấn thật là...

Nàng cười duyên dáng điệu ngọt như mật, khiến hắn không kìm lòng nổi cúi đầu xuống nhắm nháp nàng.

”Được rồi, anh giúp em dọn dẹp nhà bếp nha.” Sau khi tạm thời đạt được thỏa mãn, hắn ngẩng đầu mỉm cười.

”Cái gì giúp em, đáng lẽ nên là anh tới phụ trách giải quyết tốt hậu quả, là em giúp anh.” Nàng sửa chữa cách nói của hắn.

”Đối, lão bà đại nhân nói đúng, vi phu thụ giáo.”

Nàng liếc Tề Thác một cái, thân thủ đẩy đẩy hắn. “Bắt đầu công tác.”

”Tuân mệnh.”

Chương 8.2

Tuy rằng trong điểm một lần tới năm người giúp đỡ, nhưng làm cho Ôn Lực Nhã có loại cảm giác càng giúp càng bận.

Nàng ngay từ đầu không mong đợi bọn họ mấy người đại nam nhân có thể giúp đỡ cái gì, nhưng từ khi bọn họ tới, toàn bộ chủ lực nàng nguyên bản dựa vào mặt danh kỳ diệu không thấy bóng dáng.

Tiểu Vũ nói nàng có chuyện quan trọng phải xin nghỉ một thời gian.

Bình thường nhân đến hết hoảng, động bất động bỏ chạy đến điểm la cà Bạch Lăng, công tác đột nhiên bận rộn lên.

Chỉ Linh và Trạ Na đã ở một không gian như là theo nhân gian hơi bốc rồi như nhau, hoàn toàn không thấy bóng người.

Các nàng bốn người nữ nhân này rốt cuộc chuyện gì xảy ra, đâu có phải đồng thời làm cho mất tích, đem nàng một chết sao?

Bạch Lăng tránh không gặp mặt nàng có thể lý giải, là bởi vì với Đồ Thánh có quan hệ. Nhưng mà Tiểu Vũ, Chỉ Linh và Trạ Na các nàng là chuyện gì xảy ra?

Không thích hợp, thực sự không thích hợp.

”Đang suy nghĩ cái gì? Anh cho rằng em hội một nằm trên giường thì ngủ.” Tề Thác đi ra nhà tắm, trông thấy Ôn Lực Nhã trợn tròn mắt nằm ở trên giường không ngủ, có chút kinh ngạc hỏi.

”Lão công.” Nàng chuyển hướng hắn, u buồn mở miệng kêu lên.

”Làm sao vậy?” Hắn ngồi trên giường, quan tâm đem nàng kéo vào trong lòng.

”Em có chút lo lắng Tiểu Vũ.”

”Cô ấy làm sao vậy?”

”Gần đây nàng luôn luôn xin nghỉ, hỏi nàng xảy ra chuyện gì, nàng lại ấp a ấp úng nói không nên lời một nguyên do, em rất lo lắng.” Nàng lo lắng nói.

”Không có gì lo lắng, cô ấy chẳng qua là đang trốn người.”

”Trốn người?” Nàng kinh ngạc ngồi dậy, hoài nghi ngẩng đầu nhìn hắn.

”Đối, nàng đang trốn Vệ Thịnh.”

”Trốn Vệ Thịnh? Tại sao?” Nàng mờ mịt lắc đầu.

”Em không biết sao? Hai người bọn họ đã từng một đôi vợ chồng.”

”Cái gì?!” Nàng hai mắt mở to, kinh ngạc bật thốt kêu lên.

Tiểu Vũ và Vệ Thịnh đã từng là vợ chồng? Nàng làm sao cho tới bây giờ không có nghe Tiểu Vũ nói qua nàng đã từng kết hôn? Hơn nữa Tiểu Vũ năm nay mới hai mươi bốn hay hai mươi lăm tuổi, ly hôn? Nàng và Vệ Thịnh đã từng kết cưới?

” Lão công, anh nói chính là thật vậy chẳng?”

” Anh vì sao phải gạt em?”

Nàng cảm thấy khó có thể tin. “Hai người bọn họ lúc nào kết hôn lại là vì nguyên nhân gì ly hôn? Anh đều biết quan hệ của hai người bọn họ sao?”

Tề Thác lắc đầu. ” Anh cũng vậy gần nhất mới biết được. Về phần nguyên nhân hai người bọn họ ly hôn, anh thì không rõ ràng lắm.”

Về điểm ấy nàng thực sự là tò mò muốn chết, căn bản là không nghĩ tới sẽ có loại sự tình này, Tiểu Vũ vậy mà đã từng kết hôn hơn nửa chồng trước của nàng là hảo bằng hữu của Tề Thác, cùng chồng trước Bạch Lăng Đồ Thánh là hảo bằng hữu của Tề Thác như nhau -

Không, chờ một chút! Một suy nghĩ kỳ lạ đột nhiên theo trong óc xuất hiện, khiến nàng chậm rãi trợn to hai mắt hoài nghi.

” Lão công, em hỏi anh nha.” Nàng đột nhiên mở miệng, “Đồ Thánh cùng Vệ Thịnh là vì gặp vợ trước mới có thể bỏ việc của mình vội vàng đến giúp đỡ điểm của em, vậy Quý Hi cùng Lý Diệp bọn họ sao? Bọn họ cũng không với người cùng Đồ Thánh như nhau đều là một người bạn rạn, vì sao cũng gần như mỗi ngày đến điểm của em báo danh?”

” Em không biết sao?”

” Không biết cái gì? Biết rồi em sẽ không hỏi anh nha.” Nàng có phần sốt ruột, khẩn cấp muốn biết đáp án, hảo phủ định hoặc chứng thực trong đầu nàng suy nghĩ kia là sai lầm.

” Nguyên Chỉ Linh và Trầm Na, vừa vặn cũng là vợ trước của Quý Hi và Lý Diệp.”

” Trời ạ, vậy quá khéo sao!” Nàng khó có thể tin kinh hô thốt ra.

” Đúng vậy.” Tề Thác tán thành gật đầu, “Lúc đầu khi biết mấy người phụ nữ các người vậy mà tập trung một chỗ, chúng ta cũng hiểu được khó có thể tin, cảm thấy thế giới này thực sự nhỏ như vậy sao?”

” Em bây giờ rốt cục biết, các nàng bốn người vì sao cùng lúc làm cho mất tích.” Ôn Lực Nhã bình tĩnh đại ngộ thấp giọng nói.

Tề Thác nói tiếp: “Các nàng trốn bọn họ.”

” Vì sao phải trốn chứ?” Nàng không giải thích được thì thảo tự nói.

” Nguyên nhân này em hẳn là so với anh hiểu rõ mới đúng, trước đây em cũng không muốn tránh anh sao?”

” Em có sao?” Nàng hướng hần.

” Em không có sao?”

Nàng chăm chú suy nghĩ một chút. “Nếu có, kia cũng là bởi vì nhìn đến người sẽ làm ta thương tâm, cho nên ta mới có thể trốn người.”

” Nhắm mắt làm ngơ, không thấy được sẽ không sẽ làm bị thương tâm sao?”

” đương nhiên phải.” Nàng cau mày, “Nhưng mà một người trốn đi khóc, chung quy so với khóc một người nam nhân của chính mình rồi không thương, xem trọng nữa?”

” Hắc, lão bà, mỗi một ngày từ khi yêu em, anh không có một ngày không thương em nha, em cũng không thể nói xấu anh đối với em tâm thiết tình.” Tề Thác kháng nghị nói.

” Em lúc đó nghĩ đến anh không thương em nha. Xin lỗi, tha thứ cho em được không?” Ôn Lực Nhã nũng nịu cầu xin tha thứ.

” Hôn anh một cái thì anh tha thứ cho em.” Hần chỉ vào miệng mình nói.

Nàng không chút do dự lập tức nghiêng thân hôn hần một cái, nhưng hần chưa đủ khi nàng rời khỏi cánh môi hần trong nháy mắt, đột nhiên sau khi lấy tay giữ trên cổ của nàng, đem nàng một lần nữa áp trên môi hần, thông thả mà nhiệt tình hôn môi nàng.

Phát sinh ở trên giường, thường thường sẽ không đơn thuần chỉ lấy hôn mê xong việc mà hội lấy một loại càng kịch liệt càng làm cho người huyết mạch phun trào, nhiệt huyết sôi trào, cả người vô lực, phương thức thở hỗn hển kết thúc.

Sau khi sự việc xảy ra, khi Ôn Lực Nhã buồn ngủ đột nhiên nghe thấy Tề Thác mở miệng cùng nàng nói gì đó.

” Lão công, anh nói cái gì?” Nàng miễn cưỡng duy trì một tia thanh tỉnh mở miệng hỏi nói

” Em tháng này cái kia còn không có tới sao?”

” Còn không có.” Nàng buồn ngủ trả lời.

” Em trước đây không phải đều là giữa tháng tới sao?”

” Ân.” Hình như là...

” Bây giờ rồi cuối tháng.”

Cuối tháng...

“Ân.”

” Em có cái gì cảm giác không?”

.....

” Lão bà?”

Còn tưởng rằng nàng không trả lời là bởi vì đang ở giữa khiếp sợ và tự hỏi, không nghĩ tới ngẩng đầu nhìn mới phát hiện nàng sớm đã ngủ rồi, Tề Thác bất đắc dĩ nhếch cánh môi dưới, khước miệng vung lên một nụ cười sủng nịch và ôn nhu.

Nữ nhân này ngay cả bản thân thời gian hành kinh chậm đã nửa tháng cũng bất tri bất giác, thật không biết nàng là mơ hồ hoặc là thiếu căn cấn.

Thay nàng kéo cái mền, hắn đem đèn đầu giường tắt đi, đưa tay gối lên đầu, thì ngoài cửa sổ bắn vào tia sáng vi tuyến, nhìn trần nhà.

Đã muộn nửa tháng, vậy chứng tỏ nàng rất có thể là mang thai, hơn một tháng trước đây nỗ lực không hề uống phí.

Chỉ là không biết khi nàng biết tin tức này, hội có phản ứng gì?

Mang thai nha, đây tuy là tất cả đều là do hắn chủ đạo, nhưng mà cảm giác thì... Nên kỳ diệu hay là bất khả tư nghị đây?

Có một hài tử trong cơ thể nàng đang phát triển, hẳn hoặc là nàng hội bản thân nhiều một chút hay là ít một chút, một nam sinh hay là nữ sinh, sau này cá tính hội giống ai nhiều một chút đây?

Hắn cơ hồ đã có thể nghe thấy hài tử gọi hắn ba ba thanh âm...

Hơi lộ ra tiểu ý, giữa bầu không khí hạnh phúc hắn nhắm mắt lại, dần dần thiếp đi.

Chương 8.3

Sáng sớm, Tề Thác đến muốn dẫn lão bà tới khoa phụ sản. Sao biết một cuộc điện thoại vô cùng khẩn cấp lại quấy rầy kế hoạch ban đầu của hắn, khiến hắn không thể không giữa đường đem xe chuyển hướng đến công ty.

Sau khi đem nàng dàn xếp tại phòng làm việc tổng giám đốc, hắn đã bị một đám chủ quản lo lắng như con kiến trên chảo nóng vây quanh, hướng phòng họp đi vào.

Ôn Lực Nhã không phải thực đã xác định chuyện gì xảy ra, tuy rằng Tề Thác có đại khái cùng nàng giải thích một chút, nhưng mà nàng lại hoàn toàn nghe không hiểu hết, cho nên gọi điện báo cho Tập Tiểu Vũ,

ngày hôm nay vô luận như thế nào phải đến điểm mở cửa, sau đó nàng một người ngồi ở trong phòng làm việc trên ghế xô-pha lập tức ngủ gà gật.

Gần đây bởi vì giấc ngủ không đủ hơn nữa công tác bận rộn, nàng luôn luôn ở vào trạng thái mệt mỏi.

Không có bất luận cái gì chuyện phải vội vàng, cũng không có bên ngoài quấy rầy, nàng thoải mái trong ghế xô-pha từ ngủ gà ngủ gật dần dần nặng trĩu thiếp đi...

”Phanh!”

Một tiếng đột nhiên vang lên, nàng sợ đến kinh hãi một cái, bất thành linh mở mắt.

”Xin lỗi, tôi không biết phu nhân đang ngủ.” Trần thư ký đứng ở cửa phòng làm việc đối nàng nói ra.

”Không sao.” Ôn Lực Nhã vội vàng thân thể ngồi thẳng, “Có chuyện xảy ra sao?”

”Gần giữa trưa, tổng giám đốc muốn tôi tới hỏi phu nhân buổi trưa muốn ăn cái gì? Muốn tôi thay phu nhân chuẩn bị một phần cơm trưa.”

Gần giữa trưa? Nàng có chút ngạc nhiên nhanh chóng nhìn đồng hồ. Trời ạ, vậy mà thực sự gần mười hai giờ, nàng lại có thể ngủ lâu như vậy!

”Hắn còn đang họp sao?” Nàng hỏi.

”Đổi.”

“Còn phải họp lâu không?”

“Không biết.”

Ôn Lực Nhã suy nghĩ một chút, do dự mở miệng yêu cầu, ”Cũng không thể được mời cô đi nói với hắn một tiếng, ta muốn lý khai trước?”

”Phu nhân có thể tự mình đi nói với tổng giám đốc.” Trần thư ký đề nghị.

Ta đi Ta đi sẽ không quấy rầy đến bọn họ họp chứ?”

”Nếu như là phu nhân, tôi nghĩ tổng giám đốc hẳn là sẽ không để ý đâu.”

Ôn Lực Nhã sửng sốt một chút, suy nghĩ một chút cũng đúng. Như vậy nếu không đồng ý, nàng có thể ngay tại chỗ thuyết phục hắn, mà không cần khiến Trần thư ký tới tới lui lui vì bọn họ làm cái loa.

”Phòng họp ở đâu, cô có thể mang ta tới không?” Nàng gật đầu, đứng dậy hỏi.

”Đi theo ta.” Trần thư ký lập tức xoay người dẫn đường.

Ôn Lực Nhã tăng tốc cước bộ đuổi kịp Trần thư ký, cuối cùng hiểu được Trần thư ký thái độ của nàng đặc biệt lãnh đạm, đoán rằng có lẽ cá tính của nàng vốn là như thế này, bất quá... Nàng cũng không biết nên nói như thế nào, chính là cảm thấy có chút chú ý là được rồi.

”Tổng giám đốc ở bên trong này.” Trần thư ký đứng trước một cánh cửa đóng chặt đối nàng nói, sau đó liền lui một bên.

Ôn Lực Nhã hành động cảm thấy ngoài ý muốn trừng mắt nhìn. Nàng còn tưởng rằng cô ta ít nhất hội giúp mình gõ cửa, mở cửa, lại để bản thân đi vào trong phòng hội nghị, không nghĩ tới cô ta lại hết thấy chỉ phụ trách dẫn đường mà thôi, cái khác thực sự một mực mặc kệ, Trần thư ký này có thể hay không quá lãnh đạm nha?

”Cám ơn.” Hoàn hồn, nàng đối Trần thư ký gật đầu, sau đó bản thân đi ra phía trước gõ cửa.

Gõ cửa, dừng lại vài giây, không có nghe thấy người ở bên trong khước từ tiến vào, nàng liền đẩy cửa mà vào, thành linh trước mặt mà đến, nhưng là một đạo thanh âm lạnh lùng đến kẻ khác không rét mà run.

”Ta không phải nói rõ qua, ta đang họp không cho phép bất luận kẻ nào đi vào quấy rầy sao?”

”Xin lỗi.” Ôn Lực Nhã cả người cứng đờ, lập tức áy náy hướng ngoài cửa thối lui.

” Lực Nhã?” Nghe thấy thanh âm của lão bà, Tề Thác nhanh chóng quay đầu nhìn về phía cánh cửa phòng họp. Sau đó kinh ngạc kêu lên, “Chờ một chút.” Hắn vội vàng gọi lại lão bà đang muốn thối lui ra bên ngoài không chú ý đến tiếp đó không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của các cấp dưới, tự ý ly khai chỗ ngồi hướng nàng.

” Làm sao vậy?” Hắn ôn nhu hỏi, cùng giọng nói lạnh lùng nghiêm nghị vừa rồi cách xa vạn dặm.

” Xin lỗi, em không phải cố ý muốn tới quấy rầy anh họp.” Nàng vẻ mặt xin lỗi, nhỏ giọng đối nói.

” Em là đặc biệt, vĩnh viễn cũng không sẽ quấy rầy anh.” Hắn ôn nhu kéo tay nàng, đem nàng tới ngoài cửa nói chuyện, “Làm sao vậy?”

” Em muốn ly khai trước, tới cửa hàng một chuyến, có thể chứ?”

Tề Thác nhanh chóng nhíu lông mày. “Đợi lát nữa anh họp xong sẽ đưa em đi được không?”

” Lão công, anh cần phải biết anh chuyện ở đây không nhanh như vậy thì có thể giải quyết, cho nên em tự mình có thể gọi xe.” Nàng thử thuyết phục hắn.

Tề Thác nhíu mày nhìn nàng, do dự.

” Em sẽ cẩn thận, anh không cần lo lắng.”

” Tuy rằng em nói như vậy, nhưng anh còn là hội lo lắng.”

” Em biết.” Nàng kiễng mũi chân, hôn môi hắn một cái.

” Được rồi, em đi. Bất quá sau khi tới rồi phải gọi điện cho anh.” Bất đắc dĩ nhìn Ôn Lực Nhã, hắn khẽ thở dài một hơi nói. Nàng nói không sai, chuyện ở đây đúng là không nhanh như vậy thì có thể giải quyết, hắn dù sao vẫn không thể mỗi ngày đều đem nàng tới công ty, không cho nàng đi làm chuyện của mình chứ?

” Hảo.” Nàng lập tức mỉm cười gật đầu.

” Cẩn thận một chút.” Hắn dặn dò.

” Hảo.”

” Mặc kệ phát sinh chuyện gì, đại sự hay việc nhỏ cũng phải nói cho anh.”

” Hảo.”

” Anh xem, em có lẽ một giờ gọi điện thoại cho anh được rồi.”

” Hảo.”

” Còn có....”

” Lão công!” Ôn Lực Nhã nhin không được bật cười kêu lên, không thể không cắt đứt lời dặn dò không dứt của hắn. ” Em sẽ rất chú ý, hội mỗi một giờ thì gọi điện thoại, nói cho anh em ở trong điểm phát sinh toàn bộ sự tình và cam đoan tuyệt đối sẽ không khiến bản thân có chuyện gì. Cho nên, anh đừng có nói đừng có nói nữa, người trong phòng hội nghị chờ người trở lại họp sẽ ngủ nha.”

Tề Thác bất đắc dĩ nhìn nàng, cố sức hô một hơi thở, sau đó cúi đầu hôn môi nàng một cái, sau cùng chính là nhin không được lại dặn dò nàng một lần, “Cẩn thận một chút.”

Nàng mỉm cười gật đầu, vẫy vẫy tay, xoay người ly khai.

9. Chương 9

Không biết có đúng hay không bởi vì trong điểm xuất hiện năm nam nhân cao to trần giũ, chuyện phía trước cửa hàng bị đập bể cùng với nhân viên công tác bị uy hiếp chưa từng phát sinh nữa, điểm của Lực

Nhã lại lần nữa khôi phục cát lợi vốn có cùng với bạn rợn.

Nghe nói Vệ Thịnh gần đây công tác hội bề bộn, không rảnh đến điểm giúp đỡ, Tiểu Vũ trở về điểm bình thường cùng đi làm.

Chỉ Linh cùng Trạ Na cũng cùng đến như nhau chỉ bất quá thỉnh thoảng sẽ tới trong điểm giúp đỡ, chỉ bất quá không biết là trùng hợp như thế nào, các nàng hai người khi tới, Quý Hi cùng Lý Diệp ngày đó chắc chắn đúng lúc không rảnh đến.

Nàng đoán, Tiểu Vũ nhất định là người báo tin đó.

Về phần Bạch Lăng, nàng xem như là người lẫn mất triệt để nhất. Sau khi đồ thánh xuất hiện ở chỗ này nàng liền hoàn toàn biến mất bóng dáng, không tái xuất hiện qua.

Nàng vẫn nghĩ không ra bốn đối này, tám người rốt cuộc làm cái gì quỷ, nàng rõ ràng có thể cảm giác được bọn họ cũng còn đang yêu đối phương, thế nhưng vì sao hội làm cho đến ly hôn?

Bất quá nói về chuyện quay lại, nàng có cái gì tư cách có thể nói bọn họ, chính mình cũng còn yêu Tề Thác mà Tề Thác cũng còn yêu nàng khi ly hôn?

Nói tóm lại, chuyện vợ chồng chỉ có chính bọn nó biết, ngoại nhân không xen vào, nhiều nhất cũng chỉ có thể truyền lời ý kiến mà thôi.

"Tiểu Vũ, ta cảm thấy con người Vệ Thịnh thực sự không xấu, người tại sao không hề cho hắn một cơ hội chứ?"

"Chỉ Linh, Quý Hi lần trước theo ta nói hắn còn yêu ngươi nha."

"Trạ Na, Lý Diệp hắn muốn ta cùng người nói, đối với người hắn thề nhất định phải nha."

Nhưng mà mặc kệ nàng nói cái gì, nhận được phản ứng thủy chung cũng chỉ có trầm mặc, hại nàng siêu vô lực, cả người cũng không biết có đúng hay không chịu tâm tình sở ảnh hưởng này, cả ngày đều bộ dạng uể oải hoàn toàn không dậy nổi tinh thần tới.

"Ôn tỷ, tỷ gần đây làm sao vậy, làm sao cả ngày xem ra đều hữu khí vô lực?" Tập Tiểu Vũ phát hiện gần nhất nàng cùng thường ngày không quá như nhau.

"Ta cũng không biết." Ôn Lực Nhã uể oải ghé vào quầy hàng. Dù sao trong điểm bây giờ không có khách nhân.

"Tỷ có đúng hay không sinh bệnh?" Tập Tiểu Vũ thân thủ dò xét nhiệt độ trên trán nàng, lo lắng hỏi.

"Không có nha." Nàng miễn cưỡng nói.

"Đó là chuyện gì xảy ra?"

"Không biết, đại khái là bị các người mấy người gian ngoan mất linh khí đến không lực nữa." Nàng nhìn Tiểu Vũ một cái, nhân cơ hội tận dụng triệt để.

"Ôn tỷ...." Đích Tiểu Vũ bất đắc dĩ kêu lên, thực sự không biết nên nói cái gì mới tốt.

"Thực sự làm cho không hiểu, vì sao hai người yêu nhau nhất định phải ngăn cách làm hai, không thể hạnh phúc cùng một chỗ?"

"Ôn tỷ, tỷ có đúng hay không mang thai?" Tập Tiểu Vũ buột miệng loạn hỏi, muốn thay đổi chủ đề.

"Mang thai?" Ôn Lực Nhã ngây người ngẩn ngơ, chậm rãi theo tư thế ghé vào trên quầy hàng ngồi thẳng lên.

Đối, lần trước Tề Thác đến muốn bồi nàng đến khoa phụ sản, kết quả công ty tạm thời tình hình, nàng thì tự mình trực tiếp đến trong điểm, về sau hai người đều bận rộn cũng đã quên chuyện lúc này.

"Ôn,, làm sao vậy?" Nàng phản ứng khác thường, khiến Tp Tiểu Vũ hoài nghi nhìn nàng hỏi, tiếp tục lại trùng mắt to, "Tỷ sẽ không thực sự mang thai chứ?"

"Ta không biết." Ôn Lực Nhã mở miệng thì thảo tự nói.

” Làm sao hội không biết chứ? Hảo bằng hữu của tỷ tháng này có hay không đúng giờ đến?”

” Tháng này... Không, tháng trước hình như cũng không có tới.”

” Trời ạ, Ôn tỷ, hảo bằng hữu của tỷ liên tục hai tháng chưa từng đến, tỷ cũng không có phát hiện sao?”

Nàng có chút khẩn trương lắc đầu.

” Trời ạ, tỷ cũng quá mơ hồ đi?” Tập Tiểu Vũ khó có thể tin kinh hô, “Cho nên tỷ là thật mang thai? Cái này giải thích tỷ vì sao hội cả ngày uể oải.” Nàng bình tĩnh đại ngộ vỗ tay.

Ôn Lực Nhã cúi đầu, ngơ ngác nhẹ vỗ về bụng dưới mình, một chút cũng không cảm giác được nó bình thường có cái gì bất đồng.

Nàng thực sự mang thai sao?

Trong bụng của nàng thực sự có một tiểu sinh mệnh tồn tại sao?

Nàng sẽ làm mẹ sao?

Nàng nhất định phải đi xác định một chút.

” Tiểu Vũ, ta ra ngoài một chút, phiền người xem điểm.” Nàng đột nhiên khom người từ dưới quầy hàng cầm lấy ví da, vội vã mà hướng ngoài cửa đi đến.

” Ôn tỷ, tỷ muốn đi đâu?” Tập Tiểu Vũ ngạc nhiên gọi nàng lại.

” Tới khoa phụ sản.” Ôn Lực Nhã cũng không quay đầu lại nói.

” Tề Thác, ta là Tiểu Vũ, ôn tỷ có hay không đi tìm người?”

Đột nhiên nhận được điện thoại tập Tiểu Vũ gọi tới, khi Tề Thác còn đang suy nghĩ nàng tìm hẩn lại có chuyện gì lại nghe thấy nàng vừa hỏi như vậy, khiến hẩn cả trái tim nhất thời nhảy lên.

” Không có, làm sao vậy? Lực Nhã, nàng không phải ở trong điểm sao?”

Đầu điện thoại bên kia tập Tiểu Vũ lưỡng lự trả lời, “Ôn tỷ hai giờ trước đi ra ngoài, đến bây giờ cũng còn không có trở về, gọi điện cho tỷ ấy không có ai tiếp, ta tưởng rằng tỷ ấy đi tìm người...”

” Nàng đi chỗ nào? Một mình sao? Điện thoại của nàng thực sự không ai tiếp sao?”

Hẩn hỏi hàng loạt vấn đề tựa như pháo liên thanh, khiến Tiểu Vũ trong lúc nhất thời căn bản không thể nào đáp lại, cũng bắt đầu hối hận, hoài nghi mình có thể hay không quá mức chuyện bé xé ra to, biết đâu một hồi ôn tỷ sẽ trở về, Tiểu Vũ thực sự không cần phải gọi cuộc điện thoại này đem chuyện

náo loạn to ra.

” Ta sẽ chờ một lát được rồi, biết đâu ôn tỷ sẽ lập tức trở về.” Tiểu Vũ cẩn thận đổi giọng dây nói dự định cắt điện thoại.

Tề Thác cũng không cho Tiểu Vũ cơ hội này, hẩn hỏi: “Nàng đi nơi nào?”

” Cái này...” Tiểu Vũ do dự không biết có nên hay không thành thật mà nói.

” Tập Tiểu Vũ!” Hẩn không nhẫn nại mà cảnh cáo.

” Không phải ta không muốn nói với người, mà là ta nghĩ ôn tỷ có lẽ hy vọng có thể chính miệng nói cho người -”

” Khoa phụ sản, nàng tới khoa phụ sản đúng hay không?”

” Người làm sao biết?!” Tập Tiểu Vũ kinh ngạc trợn to mắt, chợt bình tĩnh đại ngộ thốt ra: “Người sớm biết ôn tỷ mang thai có đúng hay không?”

” Nàng có nói muốn tới khoa phụ sản nào không?” Không vấn đề của Tiểu Vũ, Tề Thác trầm giọng hỏi.

” Không có.” TV biết bây giờ không phải lúc thảo luận vấn đề kia, bèn nhanh chóng trả lời câu hỏi của hân.

” Người tiếp tục giúp ta gọi điện thoại cho nàng, ta bây giờ đi qua.” Nói xong, hân lập tức cắt đứt điện thoại khiến tập Tiểu Vũ hoàn toàn không kịp phản ứng.

Hao tổn tâm trí, hân phản ứng có thể hay không quá kịch liệt, chính mình gửi điện thông báo căn bản là không nên gọi cuộc điện này đây?

Tập Tiểu Vũ lần thứ hai cảm thấy có chút hối hận, nhưng lo sợ bất an cũng càng nhiều. Không biết phần bất an này rốt cuộc là từ đâu mà đến, hy vọng tất cả chỉ là bản thân nhiều lo lắng, ôn tử không phát sinh chuyện gì mới tốt.

Dùng sức thở ra một hơi thở mạnh, nàng cầm lấy điện thoại di động theo lời Tề Thác dặn dò tiếp tục gọi điện thoại cho ôn tử, nhưng mà điện thoại trước sau chưa từng có người tiếp, hại nàng càng gọi càng bất an, càng gọi càng lo lắng.

” Linh linh.....” Trong điểm điện thoại bất thành linh vang lên, dọa nàng một cú sốc.

Nàng lập tức xoay người nắm lên điện thoại, trực giác phản ứng kêu lên: “Ôn tử?”

” Tiểu Vũ, ta là Bạch Lăng.”

Đang khấn trương sợ hãi, đột nhiên nghe thấy âm thanh quen thuộc thân thiết, khiến nàng tạm thời tâm tình có chút không khống chế được, nhin không được ghen ngào.

” Bạch Lăng tử -”

” Tiểu Vũ, người hãy nghe ta nói.” Bạch Lăng nhanh chóng nói ra, không chú ý tới giọng ghen ngào của nàng, “Ta vừa rồi ở trước một bệnh viện trông thấy Lực Nhã bị người bắt cóc, hiện tại đang theo dõi đối phương bằng xe đạp, xem bọn hân muốn dẫn Lực Nhã đi nơi nào. Người giúp ta liên lạc với Tề Thác, nói cho hân chúng ta đang hướng Đài Bắc di chuyển, không xác định hội theo người nào trao đổi, gọi hân nghĩ biện pháp tìm nhiều người đến hỗ trợ. Còn có, xe đối phương biển số là.... Người ghi lại, nói cho Tề Thác.”

Thình lình xảy ra tin tức xấu khiến tập Tiểu Vũ khiếp sợ đến ngay cả khóc cũng không khóc, vội vàng ghi lại dãy số của biển số xe Bạch Lăng đọc cho nàng nghe tức khắc sau đó cắt điện thoại, lập tức gọi cho Tề Thác, nói cho hân chuyện này.

Hân phản ứng so với trong tưởng tượng bình tĩnh rất nhiều, nhưng mà trong ngữ điệu nói chuyện nhưng nghe được rõ ràng sự kiềm chế sợ hãi và nổi giận.

Hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Ôn tử hội không có việc gì chứ? Nàng không biết làm sao, khó khăn ngồi đứng trong điểm đảo quanh.

Chương 9.2

Đối phương rốt cuộc là ai, vì sao muốn bắt cóc ôn tử chứ? Tề Thác cho dù có biện pháp và Bạch Lăng tử phối hợp, hai người cùng nhau đuổi theo kẻ bắt cóc, nhưng bọn họ đánh thắng được đối phương không? Có thể bình an vô sự đem ôn tử cứu ra không?

Nhớ tới đại vóc bị thương ở tay cùng với nói qua đối phương không giống người bình thường, tập Tiểu Vũ càng nghĩ càng bất an.

Nàng có đúng hay không cần phải báo cảnh sát tốt hơn? Nhưng nếu như báo cảnh sát làm đối phương chọc giận, để cho bọn họ động thủ thương tổn ôn tử nên làm cái gì bây giờ, đặc biệt là ôn tử bây giờ lại đúng lúc có thai....

Nắm chặt điện thoại di động trong tay, nàng cắn cắn môi, lại do dự một chút, rốt cục nhấn chuỗi số kia cho dù đã nhiều năm không gọi, nhưng nàng lại trước sau không quên số điện thoại.

Điện thoại vang ba tiếng liền bị người tiếp.

” Đây?” Âm thanh nam nhân trong điện thoại kia nặng nề vang lên.

Khi Ôn Lực Nhã bị người dùng lực đẩy mạnh trong xe, vẫn làm cho không rõ ràng lắm rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ biết là một giây trước nàng còn chìm đắm trong sự vui sướng vì xác định bản thân đã mang thai, giây tiếp theo đã bị người chặn lối đi, sau đó đẩy mạnh vào trong một chiếc xe xa lạ.

Trong xe tổng cộng có ba nam nhân, một người phụ trách lái xe, ngoài ra hai người thì một tả một hữu đem nàng kẹp ngồi ở phía sau. Ba người thoạt nhìn đều có mùi hắc đạo lưu manh khiến nàng cho dù hậu tri hậu giác hiểu rõ bản thân bị trói cũng không dám lộn xộn một cái, loạn cổ họng một tiếng.

Trời ạ, đây một cơn ác mộng sao? Bằng không chỉ xuất hiện vụ án bắt cóc trong tin tức trên truyền hình, làm sao có thể phát sinh trên người nàng?

Nhưng bất kể nàng nhắm mắt lại rồi mở mắt ra, cảnh tượng trước mắt lại một chút cũng không thay đổi, nàng vẫn còn ở trong một chiếc xe xa lạ, hai người ngồi bên cạnh là nam nhân đáng sợ tựa như hung thần ác sát.

Đây không phải một giấc mộng, nàng thực sự bị trói, nhưng tại sao nàng rốt cuộc đắc tội người nào, khiến đối phương một lần lại dùng hết các loại phương thức tìm nàng phiền phức?

Nàng thực sự nghĩ không ra, hiện tại cũng không phải lúc nghĩ việc này, nàng phải suy nghĩ một chút phải làm sao thoát thân hoặc là làm sao bảo vệ bản thân không cho đối phương xúc phạm tới nàng cùng với hài tử trong bụng.

Bác sĩ nói mang thai giai đoạn đầu quan trọng nhất, phải tránh tâm trạng quá kích động, phải cẩn thận va chạm, phải chú ý tất cả chuyện hay vật có hại với cơ thể mẹ.

Nàng yêu hài tử trong bụng nàng nhưng đương nhiên sẽ rất dễ tâm, nhưng nàng phải làm như thế nào, mới có thể tránh người khác thương tổn nàng, nhất là mặc danh kỳ diệu người bắt cóc nàng?

Sau khi nàng run rẩy nuốt vài lần, cuối cùng thử nhỏ giọng mở miệng hỏi: “Các người là không phải bắt sai người?”

” Người tên là Ôn Lực Nhã không?” Đối phương thoáng cái liền nói ra tên của nàng.

” Ta...”

” Vậy người trên bức ảnh không phải người sao?” Đối phương lại từ túi áo lấy ra bức ảnh của nàng, làm trước mắt nàng lung lay một chút.

Ôn Lực Nhã nhất thời mặt không có chút máu.

Bọn họ không bắt sai người, bọn họ đích thật là có kế hoạch, nhắm vào nàng mà đến, nhưng mà... Vì sao?

” Vì sao các người muốn bắt ta?” Nàng nhận không được buột miệng hỏi, “Cũng không nhận ra các người, cũng không có đắc tội qua các người, các người rốt cuộc muốn làm cái gì? Rốt cuộc muốn mang ta đi đâu -”

” Âm ỉ muốn chết!”

Nam nhân lái xe ngồi ở phía trước đột nhiên tức giận quát, nàng sợ đến cả người cứng đờ nhất thời cảm như hèn không dám nói thêm một câu nào nữa.

Bảo vệ bản thân, nàng nhất định phải nhớ kỹ những lời này, nhất định phải nhẫn nại, nhất định phải bình tĩnh, không thể chọc giận đối phương khiến đối phương làm ra thương tổn nàng, gián tiếp thương tổn hài tử trong bụng nàng.

Cố nén nước mắt sợ hãi, nàng vừa bình tĩnh vừa hợp tác không làm ra bất luận cái gì cử động giãy dụa, mặc cho bọn hắn đem con mắt của nàng che lại, đưa tay trói chặt.

Xe chạy một khoảng cách dài, lại sau khi đi một chút dừng một hồi lâu, nàng cảm giác được xe ngừng lại, cảm giác được nam nhân bên cạnh mở cửa xuống xe, sau đó động thủ kéo nàng.

” Xuống.”

Ôn Lực Nhã nghe lời xuống xe, nhưng bởi vì con mắt bị che lại nhìn không thấy đông tây, mỗi lần đi một từng bước đều cảnh giác sợ hãi, như miếng băng mỏng tốc độ chậm cùng con rùa bò như nhau.

” Làm cái gì quý, đi nhanh một chút!”

” Hả!” Phía sau thình lình dùng sức đẩy, khiến nàng nhện không được kinh hãi kêu lên tiếng, vốn là bước chân không ổn nhất thời rối loạn, cả người lao đảo té sấp về phía trước.

” Lực Nhã!”

Lực va chạm trên mặt đất rất mạnh, khiến nàng đau đến nhăn mào kim tinh*, ngay cả ảo giác đều xuất hiện bởi vì nàng lại hình như nghe thấy được âm thanh Tề Thác kêu nàng.

(*Nhăn mào kim tinh: nghĩa đen ‘sao bay đầy trời’, chỉ chứng chóng mặt choáng váng.)

Tề Thác...

Nàng còn có cơ hội tái kiến* hần sao? Còn có cơ hội có thể chính miệng nói cho hần chuyện nàng hoài hài tử bọn họ sao ?

(* tái kiến: gặp lại)

” Lực Nhã, ngươi nghe thấy ta nói chuyện không? Đứng lên được không?”

Thanh âm của Bạch Lăng bỗng nhiên xuất hiện bên tai, khiến nàng trong nháy mắt ngây dại. Làm sao ngay cả thanh âm của Bạch Lăng cũng xuất hiện ảo giác của nàng? Hay là lão công thực sự tới cứu nàng mà Bạch Lăng cũng tới?

” Bạch Lăng?” Nàng hoài nghi lên tiếng kêu.

Giây tiếp theo, trước mắt đột nhiên sáng ngời, miếng vải bị che trên mắt bị người kéo, khuôn mặt Bạch Lăng bỗng nhiên xuất hiện phía trước.

” Người đứng dậy được không? Có bị thương không?” Bạch Lăng lo lắng mà cấp bách hỏi, một bên giúp nàng cởi dây trói ra.

” Thật là người?” Nàng khó có thể tin nhìn Bạch Lăng, cảm giác trước mắt tất cả tựa như một giấc mộng.

Như vậy vừa rồi nàng nghe thấy thanh âm của Tề Thác... Nàng không tự chủ được quay đầu muốn tìm người, lại bị thanh âm cùng động tác của Bạch Lăng cấp bách ngăn cản.

” Nhanh lên một chút, chúng ta nhất định phải nhanh lên một chút rời khỏi ở đây mới được.” Bạch Lăng liều mình đem nàng từ trên mặt đất nâng dậy.

” Thế nhưng Tề Thác...” Nàng thấy hần đang cùng hai nam nhân bắt cóc nàng đánh nhau, tuy rằng này đây một địch hai nhưng mà hần thoát nhìn còn có thể ứng phó.

Vậy còn có một người đi đâu?

” Hả!”

Bên cạnh Bạch Lăng đột nhiên đau nhức kêu một tiếng, khiến nàng nhanh chóng quay đầu lại chỉ thấy bản thân vốn đang tìm một người khác, vậy mà đứng ở phía sau Bạch Lăng, lấy tay kéo lấy tóc Bạch Lăng dùng sức đem nàng kéo đi.

” Bạch Lăng!” Ôn Lực Nhã sợ hãi kêu lên.

” Thối kỹ nữ! Khó trách ta dọc theo đường đi vẫn có cảm giác bị theo dõi, lượng tử sắc March kia là người mở sao?” Hần về mặt phần nộ nhục mạ Bạch Lăng.

Mà nàng còn lại là vẻ mặt thống khổ, liều mình muốn đẩy cái tay đang kéo tóc nàng.

” Buông nàng ra, ngươi tên hỗn đản này!” Ôn Lực Nhã không chút nghĩ ngợi lập tức xông lên phía trước giúp nàng, cố sức đâm đánh nam nhân kia.

“Mẹ nó!”

Đối phương cố sức đem Ôn Lực Nhã đẩy ra, nàng lui vài bước mới đứng vững, sau đó lại lần nữa xông lên trước.

” Buông nàng ra buông tay!”

Nàng giống người điên dùng sức đánh hấn, đuổi hấn, công kích hấn, đầu óc hoàn toàn chỉ hy vọng hấn buông tay Bạch Lăng nhưng không có lo lắng kỳ thực bản thân mới là mục tiêu của bọn hấn.

Nam nhân bị nàng chọc giận, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng đem Bạch Lăng đẩy sang một bên, thân thủ bắt lấy nàng, dùng sức nàng một cái tát. “Mẹ nó, đều là vì người kỹ nữ này!”

Ôn Lực Nhã bị đánh cho nhả mào kim tinh, còn không kịp phản ứng, tên kia đã bắt đầu kéo nàng đi.

” Người cho ta lại đây!”

Hấn sức lực rất lớn, lớn đến nàng hoàn toàn chống lại không được, chỉ có thể tận khả năng không cho bản thân té ngã.

” Người muốn dẫn nàng đi nơi nào? Hấn dẫn, buông nàng ra!” Bạch Lăng đột nhiên xông lên công kích hấn.

” Mẹ nó!” Hấn rít gào hướng Bạch Lăng, khiến nàng một cái lão đảo ngã trên mặt đất.

” Bạch Lăng!” Ôn Lực Nhã sợ hãi kêu lên, nhìn nam nhân đang giữ nàng, lại bước chân đuổi tới hướng Bạch Lăng ngã trên mặt đất.

” Không!” Nàng kêu to từ bên cạnh mãnh lực đánh lên hấn, ý đồ làm hấn buông tay.

Không biết bản thân có hay không thành công gắng sức chỉ biết là tên hấn kia dùng sức nắm bả vai mình, đồng thời giận không thể hướng nàng rít gào ra một câu thô tục, nâng cao quả đấm dùng sức đánh xuống -

Nàng nhắm mắt lại, chuẩn bị chịu đựng một quyền kia nhưng kỳ quái chính là, một quyền kia trước sau không rơi xuống, trừ lần đó ra, lực đạo nắm trên vai nàng cũng không thấy.

Nàng mở mắt ra, vừa vặn trông thấy tên kia nhẹ như hồng mao bị người theo bên người nàng xách đi, sau đó một người trọng quyền đánh cho khom lưng thiếu chút nữa không bay được.

Nàng kinh ngạc nhìn thấy Vệ Thịnh, chồng trước của Tiểu Vũ.

” Có hay không bị thương?” Vệ Thịnh quay đầu lại hỏi nàng.

Nàng mờ mịt lắc đầu, còn đang bất ngờ hấn làm sao đột nhiên xuất hiện ở chỗ này.

” Đi xem Bạch Lăng có hay không bị thương.”

Bạch Lăng? Được rồi, Bạch Lăng!

Nàng lập tức xoay người tìm được Bạch Lăng ngã nằm trên mặt đất cũng không nhúc nhích, sau đó mặt không có chút máu nhắm phía nàng. Minh ban này không cứu được nàng sao? Nàng vẫn còn bị tên hấn dẫn đó đá tới vậy sao?

” Bạch Lăng?” Ôn Lực Nhã kinh hoàng kêu lên, cẩn cẩn dực dực đẩy ra hai bên tóc phủ trên mặt nàng, chợt trông thấy vết thương phỉếm trứ huyết xuất hiện trên trán nàng. “Bạch Lăng!”

” Làm sao vậy, nàng ta bị thương sao?” Thanh âm của Vệ Thịnh trên đỉnh đầu nàng vang lên.

Nàng ngẩng đầu, rơi lệ đầy mặt lại không biết làm sao gạt đầu. “Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?” Nàng tâm hoảng ý loạn hỏi.

” Ta xem.” Vệ Thịnh mi tâm* cau lại ngồi xổm xuống kiểm tra tình trạng của Bạch Lăng.

(* mi tâm: vùng giữa đôi lông mày)

” Lão bà!”

Nghe thấy tiếng kêu kinh sợ của Tề Thác, nàng mới ngẩng đầu lên, cả người đã bị hấn theo trên mặt đất ôm lấy, dùng sức kéo vào trong lòng hấn.

Thân thể hấn hơi run rẩy, tim đập dữ dội xuyên thấu qua quần áo va đập trên ngực nàng, chứng minh hấn đã bị nhiều kinh hách.

Nàng cố sức ôm hân, đem thân thể run rẩy hướng trong lòng hân chui vào, ích kỷ giờ khắc này tạm thời đem chuyện Bạch Lăng để phía sau, trấn an hân đồng thời cũng trấn an bản thân.

” Em không có việc gì nữa?”

” Không có việc gì.” Nàng yên lặng, nước mắt kiềm chế không được rơi xuống.

” Không được làm anh sợ.” Hân thầm nói, trong thanh âm vẫn mang theo sợ hãi.

Nàng trong lòng hân lắc lắc đầu, nói không nên lời.

” Lão công, Bạch Lăng nàng... Nàng...” Ôn Lực Nhã nhẹ nhàng đẩy hân ra, nghẹn ngào mở miệng nhưng là khóc không thành tiếng.

Tề Thác ôn nhu đem lão bà về mặt rơi lệ lại lần nữa ôm trong lòng, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Vệ Thịnh.

” Nàng ấy ra làm sao?”

” Chẳng qua là trở ngại phải bất tỉnh mà thôi, không có gì đáng ngại. Bất quá vì để ngừa vạn nhất, có lẽ đến bệnh viện dường như tốt hơn.” Vệ Thịnh nói.

” Ta đưa các nàng tới bệnh viện, ở đây...”

Vệ Thịnh nhanh chóng tiếp lời, “Ở đây giao cho ta.”

Hai người nhìn thoáng qua, liền biết đối phương muốn nói cái gì hoặc làm cái gì.

” Yên tâm, giao cho ta đi.” Vệ Thịnh hướng hân cam đoan.

Tề Thác gật đầu, buông lão bà ra, ôm lấy Bạch Lăng hôn mê bất tỉnh trong tay Vệ Thịnh, sau đó đối Ôn Lực Nhã nói: “Chúng ta đi thôi.”

” Cảm ơn người, Vệ Thịnh.” Nàng nhanh chóng lau nước mắt trên mặt, xoay người đối Vệ Thịnh nói lời cảm ơn.

” Tiểu Vũ rất lo lắng cho người, như thế này nhớ kỹ gọi điện thoại báo bình an cho nàng.”

” Hảo.”

10. Chương 10 - End

Sau khi xác định Bạch Lăng không đáng ngại, Tề Thác liền đem Ôn Lực Nhã mạnh mẽ lôi đi, cảm Bạch Lăng mặt không có chút máu hình như bất cứ lúc nào đều có thể té xỉu cho đồ thánh chiếu cố.

Nàng đương nhiên biết lão công làm như vậy là đang giúp hai vợ chồng bọn hân – ách, hai vợ chồng có cơ hội ở chung, nhưng mà nàng vẫn rất lo lắng cho Bạch Lăng nha!

” Lão công, chúng ta đợi một lát nữa, chờ nàng tỉnh lại sau đó mới đi có được hay không?”

” Đồ thánh sẽ chiếu cố nàng ta.”

” Em biết đồ thánh sẽ chiếu cố Bạch Lăng, nhưng mà em muốn chờ xác định Bạch Lăng thực sự không có việc gì sau đó mới đi.”

” Đồ thánh sẽ chiếu cố nàng ta.” Tề Thác nhất thành bất biến* đáp.

(* nhất thành bất biến: quyết định rồi sẽ không thay đổi)

” Lão công...”

“Đừng cố gắng hơn nữa, anh bây giờ rất tức giận.”

Hân đột nhiên nói ra một câu, khiến nàng nghe xong nhin không được ngốc sững sờ một chút.

Hắn vì sao tức giận? Hơn nữa thành thật mà nói, nàng thật đúng là nhìn không ra cũng cảm giác không được hắn “Rất tức giận”, bởi vì hắn nắm tay nàng vẫn ôn nhu như vậy, nhịp chân mang theo nàng đi phía trước cũng không thấy một tia phần nộ.

” Lão công, anh vì sao tức giận?” Nàng cắn cắn dực dực mở miệng hỏi.

Hắn đột nhiên dừng lại bước chân, quay đầu nhìn nàng, hai mắt giận sáng rực cuối cùng khiến nàng hiểu hắn là thực sự rất tức giận, hơn nữa tức giận đến nổ tung.

” Em -” Hắn chỉ nói một chữ liền dừng lại, đổi giọng nói: “Về nhà nói sau.” Sau đó tiếp tục nắm nàng đi tới bãi đỗ xe, lái xe về nhà.

Trước khi về đến nhà, hắn đều trầm mặc không nói, hại nàng cũng không dám lên tiếng.

Hắn rốt cuộc tức giận cái gì? Ôn Lực Nhã dọc đường về đều đang suy nghĩ chuyện này, nhưng thế nào cũng không nghĩ ra.

Bị trời cũng không phải nàng mong muốn nha, hơn nữa nàng từ đầu tới đuôi đều rất cố gắng bảo vệ bản thân cùng hài tử trong bụng, hắn không có khả năng sẽ vì chuyện này sinh khí, với lại quan trọng nhất là hắn căn bản là không biết chuyện mình mang thai, sao vì vậy mà tức giận chứ?

Vậy hắn rốt cuộc sinh khí cái gì nha, chẳng lẽ là nàng hại Bạch Lăng bị thương sao?

Tề Thác mở cửa chính ý bảo nàng đi vào trước, hắn theo sau đi vào trong cánh cửa, sau đó phịch một tiếng dùng sức đóng cửa.

Ôn Lực Nhã cắn cắn dực dực đứng ở cạnh cửa, giống như tiểu con dâu đem tầm mắt đi xuống bốn mươi lăm độ, lộ ra bộ mặt chờ trách phạt sám hối.

Khi Tề Thác thay dép lê bên trong ngẩng đầu, trông thấy hình ảnh một người như vậy chính là khiến hắn dở khóc dở cười lại bất đắc dĩ không đành lòng. Hắn rốt cuộc nên có chút mơ hồ lại có chút thông minh, nhưng lại luôn đem lão bà thông minh này bên cạnh mình làm thế nào mới tốt đây?

Sau khi hắn đem nàng dắt đến trước sofa phòng khách ngồi xuống, bản thân mới ngồi ở trước mặt nàng, hai tay ôm ngực nhìn nàng.

” Biết ta vì sao tức giận không?”

Nàng lấy vẻ mặt vô tội lại đáng thương đối hắn lắc đầu.

” Người đáp ứng qua ta sẽ không liên lạc, người có hay không làm được?”

Nàng cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, đột nhiên bưng tỉnh đại ngộ. Nguyên lai hắn là vì chuyện này tức giận nha, như vậy chờ hắn nghe thấy nàng sắp nói với hắn tin tốt nàng mang thai, hắn nhất định hội lập tức quên việc nhỏ này, kinh hỉ nói không ra lời.

” Lão công, em nói với anh một việc nha, em -” Nàng thần bí hề hề mở miệng, lời còn chưa dứt liền bị hắn ngắt đứt.

” Người mang thai, đúng không Chuyện này ta đã sớm biết.” Tề Thác thái độ không chút nào bất ngờ.

Ôn Lực Nhã ghen lời nhìn hắn, ” Anh... Đã sớm biết?”

” Đối.”

” Nhưng mà – làm sao hội?”

“Thời gian hành kinh của người ngừng.”

Không nghĩ tới ngay cả chuyện chính nàng cũng quên, hắn vậy mà chú ý tới.

” Lão công...” Mũi nàng hơi ghen, cảm động đột nhiên có loại cảm giác muốn khóc.

” Người thực sự khiến ta rất tức giận!”

Tâm tình xúc động bị thanh âm tức giận của hắn sợ đến không thấy hình bóng, lệ nghèn nghẹn cũng không thấy, Ôn Lực Nhã ngạc nhiên nhìn hắn, mờ mịt trừng mắt nhìn. Hắn còn đang là chuyện nàng liên lạc tức giận sao?

” Em -” Nàng muốn giải thích bản thân chỉ là quá mức kinh hỉ và kích động, vội vã muốn chứng thực cái này việc vui, mới có thể nhất thời đã quên chuyện này chuyện này, cũng không nghĩ tới mới mở miệng mà thôi liền bị hắn giận không thể át tiếng gầm nhẹ cắt đứt.

” Nếu biết mang thai, vì sao còn không biết bảo vệ bản thân còn dám lấy trứng trời đá (nguyên văn là trứng kích thạch) đánh tên kia, người quá ngu ngốc!”

Hắn nhin không được dùng sức nắm cánh tay nàng, hướng nàng gầm nhẹ: ” Người có biết hay không khi ta trông thấy hắn dùng lực đem người đẩy ra, lúc thân thủ đánh người, ta có nhiều lo lắng, sợ hãi? Người có biết hay không nếu như Vệ Thịnh lại trễ một phút đồng hồ xuất hiện – không, trễ một giây đồng hồ xuất hiện, nắm đấm của hắn đánh vào người người người mà hiện nay nằm ở trong bệnh viện sẽ không chỉ có bạch, còn có người, người rất cuộc có biết hay không?”

Sợ bản thân thực sự hội khí đến mất đi lý trí, đem nàng bắt lại dùng sức lung lay, Tề Thác đột nhiên buông tay nàng, đứng dậy đi tới chỗ cách nàng một khoảng cách, nắm chặt nắm đấm, dùng sức hít sâu hạo phun hết nóng nảy tức giận trong cơ thể.

Mỗi khi nghĩ đến những hình ảnh đó, hắn kinh hãi run rẩy ngay cả hô hấp cũng hình như muốn ngừng lại như nhau.

Nàng rất cuộc có biết hay không nàng khiến hắn bị nhiều kinh hách và sợ hãi? Cảm giác kinh khủng này có thể cả đời theo hắn, ấn tượng sâu sắc trong trí nhớ hắn, vĩnh viễn cũng quên không được.

” Xin lỗi, lão công.” Ôn Lực Nhã từ phía sau đi lên, ôm lấy hắn.

Cơn giận dữ của hắn còn không có hoàn toàn hồi phục, cho nên đứng không nhúc nhích.

” Xin lỗi.” Nàng ôm chặt hắn nói một lần nữa, ” Em cũng biết rất nguy hiểm, nhưng mà em không thể trở mặt nhìn lăng bị thương nha. Nàng là vì cứu em mới rơi vào trong nguy hiểm như vậy, em không thể bỏ lại nàng một mình chạy trốn, anh biết không?”

Tề Thác lại trầm mặc một hồi, lúc này mới thật sâu mà thở ra một hơi, nhẹ nhàng mà cầm lấy tay nàng vây quanh hắn, xoay người đối mặt nàng ôm vào đem nàng gắt gao mà ôm vào trong lòng.

” Anh biết, cho nên anh mới có thể tức giận, giận mình vậy mà không có biện pháp bảo vệ em, khiến em rơi vào trong cái loại nguy hiểm này. Anh vừa sợ vừa tức giận, em biết không?” Hắn hướng nàng thừa nhận mình bất lực và nhu nhược.

Ôn Lực Nhã không biết nên nói cái gì, chỉ có thể dùng sức gắt gao ôm hắn.

” Anh yêu em.” Hắn khàn khàn đối nàng nói, ” Anh chưa từng sợ hãi như thế, nếu như mất em... Nếu như mất em -”

” Em không sao.” Nàng ngẩng đầu lên, ôn nhu cắt ngang hắn, ” Em bây giờ người không phải ở chỗ này, trong lòng người hoàn hảo vô khuyết sao? Hơn nữa, con của chúng ta cũng không có việc gì, chúng ta người một nhà hội vĩnh viễn cùng một chỗ, cùng hạnh phúc vui vẻ.” Nàng cầm tay hắn để trên bụng mình, sát nơi hải tử bọn họ đang trưởng thành, thật sâu mà nhìn hắn, kiên định hướng hắn cam đoan.

Dáng dấp của nàng thoát nhìn vừa ôn nhu vừa kiên cường, nhu nhược lại tràn ngập sức mạnh, Tề Thác đột nhiên phát hiện, có lẽ nàng so với hắn càng dũng cảm càng kiên cường rất có sức mạnh cũng nói không nhất định. Nàng, là lão bà hắn.

” Anh yêu em.” Hắn thâm tình chân thành thổ lộ.

Nàng chậm rãi vùng lên khoe miệng, lộ ra một người hảo mím cười ngọt ngào, sau đó thân thủ ôm hắn.

” Em cũng yêu anh, hảo yêu người, hảo yêu người.” Sau đó lại bổ sung, “Con của chúng ta cũng yêu anh.”

Không nghĩ tới nàng hội đột nhiên nói như vậy, Tề Thác bị nàng đùa cười khê một tiếng, hưng phấn đem nàng ôm lấy, tại chỗ quay một vòng lại một vòng.

” Lão công, anh làm gì nha? Nhanh lên một chút thả em xuống.” Nàng nhin không được hét lên một tiếng, ôm chặt hân, vừa cười lớn.

Tề Thác cuối cùng dừng lại động tác quay vòng, đem nàng thả xuống mặt đất sau đó cúi đầu xuống để lên trán của nàng.

” Lão bà.” Hân ôn nhu gọi nàng.

” Ân?” Ôn Lực Nhã mỉm cười nhìn hân.

” Lão bà.” Hân lại gọi một tiếng nữa.

” Ân?”

” Lão bà, lão bà, lão bà....”

” Làm chi liên tục gọi em thế?” Nàng hờn dỗi cười hỏi.

” Anh thật là cao hứng.”

” Cao hứng cái gì?”

” Chúng ta cũng nhanh phải làm ba mẹ rồi.” Hân trong giọng nói tràn ngập chờ mong.

Nàng cảm động mắt ứa lệ, nhẹ nhàng đối hân nói: ” Em cũng thật cao hứng.”

Sóng mắt lưu chuyển, tình ý triền miên, trước khi phủ lấy một nụ hôn, hân lần thứ hai tuyên bố, ” Anh yêu em.”

Chương 10.2

” Ôn tỷ, tỷ thực sự để Lực Nhã điếm đóng cửa kinh doanh sao?” Thừa dịp nam chủ nhân vào nhà bếp lấy đồ uống, Tập Tiểu Vũ tới thăm Ôn Lực Nhã lấy về mặt không muốn nhìn nàng hỏi.

Nàng thật vất vả mới tìm được một công tác có môi trường vui vẻ, làm sao có thể nhanh như vậy thì kết thúc tất cả chứ? Nàng không có biện pháp chấp nhận.

” Xin lỗi Tiểu Vũ, ta sẽ đem toàn bộ vốn đầu tư của ngươi hoàn lại, cũng sẽ tính lợi tức cho ngươi.” Ôn Lực Nhã lấy về mặt áy náy nói.

” Ta không phải để ý đến tiền.” Tập Tiểu Vũ cau mày, “Ôn tỷ, tỷ thực sự không thể một chút lo lắng nữa sao? Chẳng qua là mang thai mà thôi, nếu như lo lắng công tác quá mệt mỗi hội ảnh hưởng thai nhi trưởng thành, thì chúng ta có thể thuê nhiều người một chút, tỷ chỉ cần phụ trách chỉ đạo trông coi là được, không cần tự mình động thủ làm -”

” Nàng sẽ không lo lắng, bởi vì nàng rồi đáp ứng ta rồi.” Thanh âm của Tề Thác đột nhiên vang đến.

Hân cầm đồ uống để xuống, ôm lão bà vào trong lòng, giữ lấy mười phần dự vọng trừng mắt tập Tiểu Vũ.

“Ta van ngươi.” Nhìn hân về mặt biểu tình phòng bị, nàng nhin không được mở to mắt, “Ta cũng không phải nam nhân, hội với ngươi đoạt lão bà, ngươi không cần phải đối ta lộ ra về mặt phòng bị chứ?” Thật là!

” Vậy ngươi không được làm lung lay quyết tâm của lão bà ta, giứt giây nàng tiếp tục công tác.”

” Kỳ quái, vì sao ngươi có thể kinh doanh, Ôn tỷ lại không được?” Tập Tiểu Vũ kháng nghị.

” Ta chưa nói không được, chỉ là không muốn nàng quá mệt mỏi.”

” Ôn tỷ, nàng có đối với ngươi than mệt không?”

Tề Thác ngập chặt miệng.

” Gian bánh bích quy này kinh doanh hảo hảo, đánh giá hảo, hoạt động hảo, hiệu suất phát triển, căn bản là không có ký gì phải đóng cửa kinh doanh.” Tập Tiểu Vũ tiếp tục nói: ” Quan trọng nhất là, sự kiện đập

bể và uy hiếp, chuyện bắt cóc cũng đều rồi tìm được đầu sỏ gây nên, giải quyết viên mãn, ta thực sự nghĩ không ra người vì sao nhất định phải kêu Ôn tỷ đem điểm đóng cửa, kẻ gây tai hoạ tổng giám đốc.”

Ai cũng nghĩ không ra, sự kiện liên tiếp này dĩ nhiên là mấy người ái mộ Tề Thác, lại không muốn thấy Ôn Lực Nhã làm ăn tốt nên giở trò quỷ.

Các nàng trước đồng dạng tâm luôn ái mộ Tề Thác từ Trần thư ký biết được Lực Nhã điểm tồn tại nơi nào, sau đó quan sát một hồi. Sau khi mất thấy Lực Nhã điểm càng lúc càng được hoan nghênh, liền sinh đồ kị và không cam lòng nên dùng tiền tìm người phá hư, sau cùng đến nỗi càng làm càng quá đáng đến vụ bắt cóc.

Nói thật, nàng thật sự là một chút cũng không hiểu những thiên kim tiểu thư đó suy nghĩ rốt cuộc giả bộ cái gì, các nàng thật cho rằng chỉ cần trong nhà có tiền là có thể làm xằng làm bậy sao? Thực sự là một đám vô tri sâu gạo!

” Không được gán cho ta biệt hiệu loạn an*.” Tề Thác mi tam nhú chặt cảnh cáo.

(* biệt hiệu loạn an: danh hiệu làm rối loạn an ninh. Ý là chỉ vì một mình Thác ca mà làm mọi thứ rối tinh lên)

” Người không thích hai chữ kẻ gây tai hoạ này sao? Vậy đổi thành vạn người mê được rồi. Vạn người mê tổng giám đốc.” Nàng mỉa mai* giả cười.

(* mỉa mai: díp mắt)

” Tập Tiểu Vũ!” Hấn cắn răng đe dọa nàng.

” Có!” Nàng cao cao giơ tay lên, tuyệt không quan tâm đã làm hấn tức giận, ai kêu hấn cũng muốn hủy đi công tác yêu thích của nàng.

Tề Thác vốn tức giận trừng mắt nàng, đột nhiên trên mặt hấn tức giận tiêu hết, vẻ mặt trở thành chính là chờ xem kịch vui.

Tập Tiểu Vũ tâm hoài nghi phải nhú mày, liền nghe thấy hấn khoái trá đối phía sau nàng giương giọng kêu lên: “Này, Vệ Thịnh, người tới rồi.”

Nàng nhất thời cả người cứng đờ, cả người đều ngây dại.

Vệ Thịnh... Hấn vì sao chạy tới nơi này? Một năm có ba trăm sáu mươi năm ngày, hấn làm sao có thể khéo léo như vậy cùng nàng lựa chọn cùng một ngày đến đây? Vậy nhất định là Tề Thác giở trò quỷ!

” Ôn tỷ, ta đột nhiên có việc gấp muốn làm, đi trước một bước.” Nàng cầm lấy ví da bên cạnh đứng đây, sau đó cúi đầu thẳng tắp hướng cửa chính đi đến.

” Tiểu Vũ.” Vệ Thịnh lên tiếng gọi nàng, nàng ngoảnh mặt làm ngơ tiếp tục hướng ngoài cửa đi.

” Còn không mau đuổi.” Ôn Lực Nhã giục hấn.

Hấn lập tức xoay người đuổi theo.

” Em có thể đổi nghề làm bà mối, lão bà.” Tề Thác tự tiểu phi tiểu nhìn nàng. Hấn cũng không biết nàng là khi nào thông báo Vệ Thịnh, thật lợi hại.

” Em cảm thấy bọn họ rất xứng đôi, đối với đối phương còn có tình cũ, cứ như vậy bỏ qua đối phương thực sự rất đáng tiếc.” Nói mới nói hết, nàng đột nhiên lo lắng, “Lão công, anh cảm thấy em làm như vậy có thể hay không xen vào việc của người khác?”

” Làm sao có thể, em làm như vậy cũng là vì bọn họ hảo, không phải sao?” Tề Thác vội vàng nói. Phụ nữ có thai cần phải gìn giữ tâm tình vui vẻ mới đúng, không nên u buồn.

” Nhưng nếu như tất cả đều là em tự cho là đúng, Tiểu Vũ thực ra tuyệt không muốn cùng Vệ Thịnh hợp lại, làm sao bây giờ?”

” EM đừng nghĩ nhiều, duyên phận này không phải bằng vào một người em một người là có thể chi phối, chúng ta chỉ có thể tận sức, nghe số trời hiểu không?”

” Nhưng - ”

” Đừng nhưng.” Hấn cắt đứt nàng, sau đó thay đổi đề tài, “Ngày mai anh có một buổi xã giao không thể không đi, xin hỏi Tề phu nhân nguyên ý theo vì phu tham dự yến hội không?”

Vừa nghe thấy hai chữ yến hội, ký ức không thoải mái trong nháy mắt bài sơn đảo hải* hướng Ôn Lực Nhã kéo tới, trên mặt nàng sầu lo tức khắc biến mất không thấy, thủ nhi đại chi* chính là sợ hãi, lùi bước cự tuyệt.

(* Bài Sơn đảo hải có nghĩa là lay núi, dốc biển – một sức mạnh khiến người ta nghe tới đã kinh hoàng)

(* Thủ nhi đại chi: Tức người hoặc sự vật nào đó thay thế người hoặc sự vật khác.)

” Lão công...” Nàng muốn lắc đầu.

” Lão bà, theo ta cùng đi, được không?” Hấn ôn nhu thỉnh cầu, “Ta van người.”

Nhìn hấn vẻ mặt thành khẩn, nàng do dự.

” Ta van người, lão bà.” Tề Thác lại lần nữa cầu nói.

Ở nơi nào té ngã sẽ ở nơi đó đứng lên! Một thanh âm đột nhiên trong đầu vang lên, nàng khẽ sợ run một chút, tìm cách thay đổi, sinh dũng khí.

Hít sâu một hơi, nàng dứt khoát đáp ứng, “Hảo.”

Yến hội loại này khiến người ta cảm thấy thật đúng là nhất thành bất biến*, các nam nhân miệng nói toàn chuyện kinh doanh, các nữ nhân thảo luận không ngoài các tin đồn và những cái thịnh hành , trang phục mọi người được tranh kỳ khoe sắc, bạo nữ trang còn lại là cơ bản trang bị -

(* nhất thành bất biến: đã hình thành rồi thì giữ nguyên, không thay đổi, không đổi mới)

Nghĩ tới đây , Ôn Lực Nhã đột nhiên khẽ sững sờ một chút, làm bản thân lại có nhận xét không tốt như vậy mà cảm giác được có chút buồn cười, nhịn không được môi hơi hơi gợn.

” Em cười cái gì?” Tề Thác kề bên tai nàng hỏi.

” Không có gì.” Nàng quay lại thì thầm.

” Một người vui không bằng mọi người vui, nói nhanh lên.”

(nguyên văn: Độc Nhạc Nhạc không bằng chúng Nhạc Nhạc)

” Thực sự không có gì.”

” Anh không tin.”

” Lão công ~”

” Lão bà ~”

” Anh không nên học em nói chuyện chứ!”

” Anh nào có học em nói chuyện chứ!”

Còn nói không có, giọng điệu học một thành mười, nào có nam nhân nói giống hấn như vậy, thì thăm nữa! Ôn Lực Nhã giả vờ giận liếc hấn, sao biết hấn lại đột nhiên hướng nàng nhếch miệng cười, tiếp theo liền cúi đầu hôn nàng.

Trời ạ! Nàng bị dọa đến cả người cứng ngắc, bởi vì hấn trước mắt bao người hôn môi nàng. Xung quanh ít nhất năm mươi ánh mắt đang nhìn bọn họ!

” Lão công!” Nàng đẩy hấn ra, đỏ mặt, thấp giọng cảnh cáo.

” Làm chi?”

Sau khi hần mỉm cười hưởng ứng, lần thứ hai cúi đầu muốn hôn môi nàng, làm hại nàng không thể không thân thủ đảo trụ cái miệng của hần, ngăn cản hành động này của hần làm kẻ khác liếc mắt và ngượng ngùng.

”Làm sao vậy?” Tề Thác cầm tay nàng mở ra, nhú mi hỏi.

”Tất cả mọi người đang nhìn chúng ta!” Ôn Lực Nhã vừa then vừa lúng túng thấp giọng nhắc nhở hần.

”Để cho bọn họ nhìn.”

Hần nói lại làm bộ muốn cúi đầu, may là có một thanh âm đột nhiên tham gia giải cứu nàng.

”Thật không nghĩ tới Tề đại tổng giám đốc trước mặt mọi người biểu diễn đam mê!” Quý Hi đùa cười nói, cùng Lý Diệp đồng thời hướng bọn họ.

”Các người làm sao hội ở chỗ này?” Tề Thác ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn bọn họ.

”Đến xem hai vợ chồng các người biểu diễn hôn môi nha.” Lý Diệp chế nhạo, nói xong còn cố tình đối Ôn Lực Nhã trừng mắt nhìn, hại nàng gương mặt nguyên đã đỏ bừng trong nháy mắt càng đỏ bừng.

”Hâm mộ thì nói một tiếng nha.” Tề Thác lấy vẻ mặt hạnh phúc tràn đầy, ôm lão bà vào trong lòng, toét miệng hướng bọn họ khiêu khích.

”Lý Diệp, người nói người này không sợ nước?” Quý Hi quay đầu tìm kiếm đồng minh.

”Phi thường không sợ nước.” Lý Diệp vịn hai tay, không chút do dự gạt đầu.

”Hảo, mở nước.”

Ra lệnh một tiếng, ba đại nam nhân ngay trong yến hội người khác, không nhìn thấy sự tồn tại và ánh mắt của những người khác, ngay tại chỗ đùa giỡn, khiến Ôn Lực Nhã đứng ở một bên hoàn toàn mất choáng váng.

”Xin hỏi...”

Nàng đột nhiên quay đầu lại, chỉ thấy nữ chủ nhân yến hội này không biết lúc nào đi tới phía sau nàng. Nàng đột nhiên cả kinh, lập tức xoay người xấu hổ hướng nàng khom người nói.

”Xin lỗi, xin lỗi, ta lập tức ngăn cản bọn họ, xin người thứ lỗi.”

Nói xong, nàng nhanh chóng xoay người hoạt động nghĩ không ra nghĩ không ra lại bị gọi lại.

”Chờ một chút!”

Nàng cả người cứng đờ, cẩn cẩn dục dục lần thứ hai xoay người đối mặt nữ chủ nhân ung dung đẹp đẽ quý giá. Trời ạ, bọn họ vài người sau đó nhất định sẽ bị liệt vào người cự tuyệt lui tới yến hội.

”Muốn hỏi một chút, Lực Nhã điểm thật là người mở sao? Bánh bích quy nơi đó ta ăn ngon nhất không giống bánh bích quy ở chỗ khác, xung quanh ta các bằng hữu cũng đều rất thích, người vì sao phải đóng cửa kinh doanh?”

”Không sai, vì sao? Lão công ta luôn luôn không thích ăn đồ ngọt, lần trước sau khi không cẩn thận ăn bánh bích quy của Lực Nhã điểm, vậy mà mở miệng hướng ta đòi, hại ta lại càng hoảng sợ.”

”Lão công ta cũng thế.”

”Lão công các người chẳng qua là đòi mà thôi, nữ nhi của ta âm ỉ muốn ăn mới khiến ta phiền muộn trong lòng, liền nói mua không được, không ngờ âm ỉ không ngừng, làm sao giải thích chưa từng dùng.”

”Lực Nhã, người vì sao không tiếp tục kinh doanh điểm? Nếu như mà sinh ý không hảo,, vậy sau này bánh bích quy trong điểm đều bán cho ta được rồi.”

”Cũng có thể bán cho ta.”

”Ta cũng muốn.”

”Ta cũng muốn.”

Nhìn càng tụ càng nhiều nhóm các phu nhân, phía sau tiếp trước cho thấy các nàng đối Lực Nhã điểm rất thích, Ôn Lực Nhã ngoài kinh ngạc giương mắt mà nhìn, còn có một loại nói không nên lời cảm động gần như bùng nổ trong lòng của nàng.

Nàng chưa từng nghĩ tới bản thân làm bánh bích quy vậy mà hội tiến vào xã hội thượng lưu, còn hết sức chịu những phu nhân rất xoi mói này khẳng định ưa chuộng.

Bản thân không phải đang nằm mộng sao?

Nàng có đúng hay không đã khiến mọi người biết, nàng cũng không phải một người tồi tệ, cũng không phải không xứng với Tề Thác, lão bà sẽ chỉ làm hấn mất mặt?

Tề Thác có đúng hay không cũng có thể lấy làm quang vinh?

Nàng không tự chủ được quay đầu nhìn về phía chỗ nhìn về phía, lại phát hiện Quý Hi cùng Lý Diệp từ lâu không thấy bóng dáng, chỉ còn một mình lão công nàng đứng ở nơi đó mỉm cười chăm chú nhìn nàng, hấn nhất định sớm đoán được sẽ nhìn thấy trường hợp như vậy.

Ôn Lực Nhã đột nhiên ngẩn ra, trong nháy mắt bừng tỉnh đại ngộ, đây là nguyên nhân hấn bất kể như thế nào đều phải mang nàng tham dự yến hội.

Đây là lão công của nàng, sủng nàng, yêu nàng, có thể vì nàng làm một chuyện gì, khiến nàng càng ngày càng yêu lão công hấn hơn. Nàng không tự giác hướng Tề Thác mỉm cười hạnh phúc.

Hấn cất bước hướng nàng.

Nàng đã quên quanh mình các phu nhân quay chung quanh nàng cũng hướng hấn.

Hai người trên đường gặp nhau, tay trong tay, mỉm cười đối mỉm cười, thâm tình chiếu vào giữa đôi mắt, thẳng vào nơi sâu nhất trong lòng.

Yêu người [người], cả đời.

Toàn Văn Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-truoc-cua-tong-tai>